

AGRICULTURA

SĂPTĂMINAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ DIN AGRICULTURĂ, INDUSTRIA ALIMENTARĂ ȘI GOSPODĂRIEA APELOR

In județul Brăila

Activitate susținută pentru RECOLTA 1972

Ing. Emil BĂLĂUȚĂ

director general
al Direcției generale Brăila
pentru agricultură,
industrie alimentară și ape

Pentru cine vrea să cunoască ponderea județului Brăila în agricultura țării, informațiile pe care le oferă anualul statistic sînt deosebit de concludente. În acest județ, care deține 2 la sută din suprafața țării, cu o industrie în plină dezvoltare, dar beneficiind de condițiile favorabile agriculturii oferite de Câmpia Română și Lunca Dunării, se realizează aproximativ 4,5 la sută din producția de grâu, peste 8 la sută din cea de porumb, 10 la sută din producția de floarea-soarelui a țării etc.

În acest context se înțelege că pentru îndeplinirea obiectivelor planului cincinal 1971—1975, care prevede creșterea producției agricole cu 36—49 la sută față de cincinalul anterior, unitățile agricole din județul Brăila sînt chemate să-și aducă și ele o contribuție sporită. Așa cum preciza tovarășul Nicolae Ceaușescu în cuvîntarea la cel de al II-lea Congres al Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție „avem o linie generală justă, un program precis, obiective mărețe — ceea ce se cere acum, este de a lua toate măsurile pentru înlăptuirea la timp și în cele mai bune condiții a sarcinilor de viitor”.

Este de ajuns, de pildă, să amintim că în cooperativele agricole din județ, nivelul mediu al producțiilor va trebui să atingă 4 400 kg/ha la porumb și 2 200 kg/ha la floarea-soarelui. Ele nu se realizează de la sine ci impun o bună cunoaștere a plantelor și a tehnicii, stăpînirea și minuirea cu pricepere a tuturor elementelor care influențează și condiționează recoltele.

O etapă hotărîtoare, în care aceste pirghii trebuie să fie acționate corect și cu precizie este aceea a lucrărilor

agricole de primăvară. De fapt, prin numeroasele acțiuni întreprinse, această etapă a început în județul nostru încă din prima lună a anului, o dată cu tot ceea ce s-a făcut în direcția aprovizionării cu semințe, punerii în stare de funcționare a tractoarelor și mașinilor agricole, pregătirii oamenilor etc.

Dintre aceste multiple preocupări un loc preponderent în atenția specialiștilor din direcția generală l-a ocupat aprovizionarea cu semințe. Se poate aprecia că își găsesc acum finalizare acțiunile întreprinse în județul nostru în ultimii doi ani în direcția producerii de semințe în ferme specializate și pe loturile semincere ale fiecărei unități în parte. Efectul lor este evident: cu excepția semințelor de sfeclă de zahăr (repartizată prin centrala de resort) și a semințelor de porumb din hibridul HS-400, pe care îl generalizăm acum în cultură, pentru toate celelalte culturi semințele au fost produse în cadrul județului, evitîndu-se astfel o serie de transporturi masive din alte zone ale țării.

Ca urmare, semințele au putut fi dirijate către unități fără întîrziere, imediat ce s-au cunoscut repartițiile. Porumbul, de pildă, se află în cooperative încă din luna ianuarie, ceea ce este un progres evident față de anii trecuți cînd unele unități începeau semănatul fără să dispună de întreaga cantitate de semințe necesară. O dovadă a spiritului de răspundere și a disciplinei încetățenite în prezent o constituie faptul că cele circa 1 200 tone de sămînță de porumb repartizate au fost ridicate în numai 6 zile. Cu aceeași operativitate s-a desfășurat și li-

(Continuare în pag. a 3-a)

În săptămîna care a trecut timpul a fost favorabil lucrărilor agricole de primăvară — mai ales în sud-vestul țării. În fotografie: aspect de la cooperativa agricolă Strejeștii de Jos, județul Olt, din timpul însămînțării borceagului.

Foto: C. DUMITRU

In pag. a 6-a:

Cale sigură pentru sporirea
producției de furaje:
FERTILIZAREA PAJIȘTILOR

In pag. a 12-a:

Dezbaterile ședinței plenare a
Comitetului Uniunii Sindicatelor
din agricultură, industria ali-
mentară și gospodărirea apelor:

**ORIZONT LARG
ACTIVITĂȚII SINDICALE**

O înaltă indatorire cetățenească

PARTICIPAREA EFECTIVĂ LA ACȚIUNEA DE ÎMPĂDURIRI

Dr. ing. Octavian CĂRARE

consilier
în Ministerul Economiei Forestiere
și Materialelor de Construcții

Fondul forestier constituie o avuție a patriei, cu funcțiuni multiple în economia națională și viața socială. Ridicarea neconținută a potențialului productiv al resurselor forestiere și ameliorarea rolului de protecție pe care îl au pădurile în regularizarea debitului apelor, stăvilirea eroziunii solului, asigurarea echilibrului mediului natural și înfrumusețarea peisajului geografic sînt obiective importante ale silviculturii. Una din pirghiile prioritare folosite pentru atingerea acestor obiective este acțiunea de împăduriri în fondul forestier.

Transpunînd în vlață indicațiile con-

ducerii superioare de partid și de stat, ale tovarășului Nicolae Ceaușescu personal, conducerea Ministerului Economiei Forestiere și Materialelor de Construcții a asigurat un întreg complex de măsuri pentru ca, începînd din acest an, anvergura lucrărilor de împăduriri să se ridice la nivelul real al necesităților și al posibilităților existente iar calitatea și eficiența acestor lucrări să atingă cotele maxime.

În acest an, unitățile silvice de pe teritoriu, răspunzînd cu entuziasm chemării la întrecerea socialistă, adresată de Inspectoratul silvic Maramureș tuturor unităților și lucrătorilor din silvicultu-

ră, urmează să împădurească în total 80 000 ha, față de 55 000 ha cît se prevede în planul Departamentului silviculturii, iar concomitent să pregătească condiții adecvate pentru ca, începînd din anul viitor, să se poată împăduri anual cel puțin 100 000 ha.

Una din laturile de excepțională însemnătate ale acțiunii de împăduriri constă în legătura ei indisolubilă cu dragostea și atașamentul maselor largi populare față de pădure — simțămînt cu rădăcini adînci în spiritul și tradițiile frumoase ale poporului nostru. În condițiile zilelor de azi ale avîntatei construcții socialiste, dragostea și atașamentul respectiv capătă forma dezvoltată a unei înalte indatoriri și răspunderi pentru toți cetățenii patriei de a îngriji și ocroti pădurile, de a ajuta nemijlocit la dezvoltarea acestei mari bogății obștești. Este, de aceea, realiet angajamentul luat de colectivele de silvicultori ca în acest an — sub îndrumarea și cu sprijinul organelor și organizațiilor de partid — întreaga manoperă necesară pentru plantarea suprafeței de împăduriri suplimentar, față de prevederile planului, să fie asigurată prin munca voluntar-patriotică a tineretului, muncitorilor, țărănilor și altor categorii de oameni ai muncii.

În fruntea acțiunilor voluntar-patriotice de pe șantierelor de împăduriri

(Continuare în pag. a 9-a)

AGRICULTURA

Săptăminal de știință și practică, editat sub egida Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor și a Uniunii Sindicatelor pe ramură.

Nr. 11 (475)

Joi, 16 martie 1972

SUMAR:

- Colocvii pe o temă majoră: PORUMBUL (pag. 4)
- Nou în cultura sfeclii de zahăr: LA SEMĂNAT — DISTANȚE MAI MARI PE RÎND (pag. 5)
- FIECARE FAZĂ A PROCESULUI TEHNOLOGIC POATE ȘI TREBUIE SĂ DEVINĂ RENTABILĂ! (pag. 7)
- În dezbatere publică: PROIECTUL LEGII CU PRIVIRE LA GOSPODĂRIREA APELOR (pag. 8)
- INOVATORUL (pag. 9)
- ZONAREA PRODUCȚIEI AGRICOLE (pag. 10)
- „MERCUR” DĂ EXEMPLU, CENTRALEI PEȘTELUI (pag. 11)
- MIJLOACE VARIATE, MODERNE DE PROPAGANDĂ AGRICOLĂ (pag. 13)
- CALEIDOSCOP (pag. 14)
- AGRICULTURA PE GLOB (pag. 16)

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); Ing. Marin CAPISIZU; Dr. ing. Octavian CĂRARE; Ing. Vasile CIAUȘU, (redactor șef); Ing. Sonia DIRADURIAN; Ing. Eugen GRIGORESCU; Ing. Nicolae MANTZ; Dr. ing. Teodor MARIAN; Ing. Gheorghe MOLDOVAN; Ing. Ioan MOLDOVAN, membru corespondent al A.S.A.S.; Dr. ing. Mircea MOȚOC, membru corespondent al Academiei R. S. România; Ing. Tiberiu MUREȘAN, membru titular al A.S.A.S.; Ing. Lucian ROȘCA; Ing. Mihai SEMENESCU; Ing. Anton STOIANOVICI; Ing. Nicolae STOICA; Prof. dr. doc. Nicolae ȘTEFAN, membru titular al A.S.A.S.; Conf. ing. Vasile TEMISAN, membru corespondent al A.S.A.S.; Ing. Ion TEȘU; Ing. Ion TOMA; Prof. dr. Sergiu VREJBA.

Redacția: București, Piața Științei nr. 1 Sectorul 1. Oficiul poștal 33. Căsuța poștală 4105. Telefon 17.32.73.

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile poștale prin factorii poștali și difuzorii procentuali.

Comenzile pentru publicitate (reclame) se primesc la redacție.

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Științei”.

40.000

• Cronica săptămânii •

Polarizând atenția întregii noastre națiuni, vizitele oficiale pe care secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarăsa Elena Ceaușescu, le întreprinde într-un șir de țări africane — vizite începute sîmbătă, 11 martie, prin sosirea înălților oaspeți români la Alger — reprezintă evenimentul politic cel mai de seamă al acestor zile.

Presa cotidiană, radioul și televiziunea ne aduc permanent vești și imagini din timpul vizitelor, al convorbirilor oficiale care au loc. Căldura și dragostea prietenească cu care sînt întîmpinați solii țării noastre, aprecierile care se fac la adresa României socialiste, a conducătorilor săi, a harnicului nostru popor, umplu de bucurie inima fiecăruia dintre noi, ne amplifică în suflete acel nobil sentiment de mîndrie patriotică. Citind relatările largi ale presei, ascultînd sau vizionînd transmisiunile posturilor noastre de radio și televiziune ne simțim în permanentă părtășii activi la aceste vizite, alături de conducătorul iubit al partidului și statului nostru. Este simțămîntul firesc pe care ni-l oferă faptul că politica externă a țării noastre, exprimată pe arena internațională de solul cel mai reprezentativ al națiunii, se identifică cu convingerile și aspirațiile poporului român, cu propriile noastre convingeri și aspirații.

Ca și cu alte prilejuri, și în timpul vizitei oficiale în Republica Algeriană Democratică și Populară — prima din țările africane pe care le vizitează — șeful statului român a reafirmat cu tărie principiile care stau la baza politicii externe a țării noastre. „Ca țară socialistă — sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu — România promovează largi relații de prietenie și colaborare cu toate statele socialiste. În același timp, dezvoltăm legături multilaterale cu toate țările lumii, fără deosebire de orînduire socială, în spiritul coexistenței pașnice. Situația în mod ferm, la baza relațiilor noastre cu toate statele, principiile independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne, egalității în drepturi și avantajului reciproc, ale nerecurgerii la forță și la amenințarea cu forța, respectării stricte a dreptului fiecărui popor de a-și decide singur soarta”.

La rîndul său, șeful statului algerian, Houari Boumediene, referindu-se la relațiile fructuoase dintre România și Republica Algeriană Democratică și Populară, releva: „Colaborarea stabilită între țările noastre încă din momentul redobîndirii suveranității și independenței Algeriei, prezența unui mare număr de specialiști români, care contribuie în mod eficient, de mai mulți ani la imensa operă de construcție în diferite domenii, însăși prezența dumneavoastră aici, în mijlocul nostru, constituie tot atîția factori de consolidare a prieteniei dintre țările noastre”.

Constituind un moment remarcabil în evoluția mereu ascendentă a raporturilor internaționale ale țării noastre, vizita într-o seamă de țări africane a tovarășului Nicolae Ceaușescu, începută sîmbătă trecută, va deschide perspective din cele mai favorabile adîncirii permanente a relațiilor de prietenie și colaborare ale României cu aceste țări.

Pe plan intern, în rîndul evenimentelor politice importante se cuvine să consemnăm apropiata aniversare a semicentenarului Uniunii Tineretului Comunist, jubileu în cinstea căruia tineretul țării, și nu numai el, își intensifică eforturile creatoare, inițiază numeroase și interesante acțiuni în producție sau pe tărîm cultural-educativ. Organizarea unor noi șantiere ale muncii voluntar-patriotice sau prezența masivă a tinerilor pe cele existente, întîlniri emoționante ale reprezentanților generației tinere cu comuniști ilegaliști ori cu foști brigadieri, cu un sfert de veac în urmă, pe marile șantiere ale reconstrucției economice, înmînarea carnetelor roșii de uteciști, unor tineri, în atmosfera solemnă de la Muzeul de istorie a partidului sau de la Doftana, iată doar cîteva din acțiunile care vorbesc despre elanul în muncă și maturitatea revoluționară a organizației noastre de tineret, despre devotamentul și pasiunea cu care tinerii din România participă la opera de edificare a societății socialiste multilaterale dezvoltată, despre hotărîrea lor de a dezvolta sub conducerea înțeleaptă a partidului, în noile condiții social-istorice, tradițiile de muncă și luptă ale comuniștilor, ale poporului român.

Dar entuziasmul, munca avîntată, hotărîrea de autodepășire nu caracterizează numai tineretul țării. Masa largă a muncitorilor și cadrelor tehnice din industrie și construcții, lucrătorii din agricultură și din celelalte ramuri ale economiei naționale desfășoară în aceste zile de martie o vie activitate în producție, mîncînd cu dăruire pentru realizarea și depășirea prevederilor de plan, a angajamentelor luate în întrecere pe anul în curs. Indicațiile și sarcinile cuprinse în cuvîntările rostite de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, la Conferința pe țară a cadrelor de conducere din întreprinderile și centralele industriale și de construcții și pe prilejul Congresului al II-lea al U.N.C.A.P., învățămintele ce s-au desprins cu ocazia dezbaterilor din aceste două mari forumuri, sînt puse sistematic în practică de colectivele de muncă ale tuturor unităților de producție. Dovadă stau rezultatele bune pe care unitățile industriale și agricole le înregistrează în ultima vreme și pe care presa le consemnează.

Pe ogoare, bunăoară, ca urmare a măsurilor luate, a pregătirilor intense făcute de țărani cooperatori, de lucrătorii din întreprinderile agricole de stat și cele pentru mecanizarea agriculturii, se desfășoară din plin lucrările campaniei agricole de primăvară. În unele județe, în pofida timpului uneori neprielnic, s-a reușit ca însăși înmînarea unor culturi din prima urgență să fie încheiată. Merită relevată, de asemenea, ampla acțiune de împădurire care are loc în numeroase județe ale țării, la înfăptuirea căreia își aduc contribuția tot mai mulți oameni ai muncii.

Există, așadar, în întreaga țară un climat de muncă, de emulație creatoare, generator de încredere și optimist, climat definitiv, de altfel, pentru viața social-politică și economică a României socialiste. Pe fundalul său, evenimentele politice ale fiecărei săptămîni ne apar și mai limpezi, și mai bogate în sensuri.

● BLOC-NOTES ● BLOC-NOTES ● BLOC-NOTES ● BLOC-NOTES ●

DISCUȚII DESPRE PORUMB

La puțin timp după colocviul de la Timișoara, al cultivatorilor de porumb din județele din vestul țării, la Brăila s-au întîlnit și au discutat, pe aceeași temă, reprezentanții unităților agricole socialiste din județele din sudul țării. Analizînd cu simț de răspundere rezultatele înregistrate anul trecut ei au stabilit, împreună cu specialiștii din minister și din cercetare, un amplu program de măsuri menit să asigure sporuri considerabile de recoltă anul acesta. Un loc important în cadrul dezbaterilor l-a ocupat problemele culturii porumbului în condiții de irigare.

★

Marți 14 martie a.c., Iașul a fost gazda ultimei consfătiri zonale privind cultura porumbului, organizată de asemenea de Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor. Au participat președinți, ingineri șefi, fermierii și brigadieri din cooperative agricole, specialiști din I.A.S. și S.M.A., de la direcțiile generale județene, cercetători de la stațiunile experimentale și centrele de încercare a soiurilor din Moldova, cadre didactice de la institutul agronomic ieșean, precum și reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat.

Ca și la consfătirea de la Brăila, prof. dr. doc. Nicolae Ștefan, adjunct al ministrului, a făcut o amplă analiză a rezultatelor obținute în 1971 la cultura porumbului, insistînd asupra măsurilor ce se impun a fi luate pentru sporirea producției în anul 1972.

În cadrul dezbaterilor — care au constituit un util schimb de experiență — numeroși vorbitori au adus contribuții prețioase la îmbunătățirea programului de măsuri privind cultura porumbului în Moldova în acest an.

EXTINDEREA CULTURII NUCULUI

Stațiunea experimentală Geoagiu, județul Hunedoara, a găzduit luni o consfătuire organizată de Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor, privind extinderea culturii nucului. Acțiunea are în vedere realizarea măsurilor preconizate privind înființarea, în fiecare an din actualul cincinal, a cîte 1000 ha plantații intensive de nuc. La consfătuire au luat parte specialiști de la direcțiile generale agricole și întreprinderile de legume și fructe din zece județe transilvănene în care nucul crește și se dezvoltă bine.

CONSĂTUIREA LUCRĂTORILOR DIN ZOOTEHNIA JUDEȚULUI COVASNA

În orașul Sfîntu-Gheorghe a avut loc vineri Consfătirea lucrătorilor din zootehnia județului, la care au participat muncitori și cooperatori fruntași, brigadieri, medici veterinari, ingineri zootehniști, ingineri șefi, directori ai unităților agricole de stat și președinți de cooperative agricole, secretarii comitetelor comunale și orașenești de partid, președinții consiliilor populare comunale, țărani din zona necooperativizată, conducători ai unităților contractuale, activiști ai U.J.C.A.P., specialiști din direcția agricolă județeană, membrii biroului Comitetului județean de partid și ai comitetului executiv al Consiliului popular județean.

La consfătuire a fost prezentată o informare privind activitatea în sectorul creșterii animalelor în anul 1971, și s-a adoptat un plan de măsuri privind acțiunile ce urmează a fi întreprinse în anul curent.

În încheierea lucrărilor consfătirii s-au luat cuvîntul tovarășul Gheorghe Petrescu, președintele U.N.C.A.P. și tovarășul Kiraly Carol prim-secretar al Comitetului județean Covasna al P.C.R., președintele consiliului popular județean.

SCHIMB DE EXPERIENȚĂ ÎNTRE PRODUCĂTORII DE CONSERVE

Zilele trecute a avut loc la Eforie Nord un schimb de experiență între specialiștii care lucrează în industria conservelor. La această ședință de lucru, organizată de Centrala pentru producerea, valorificarea și industrializarea legumelor și fructelor au participat mecanicii șefi și alți specialiști de la fabricile de conserve și centrele de industrializare a legumelor și fructelor din întreaga țară. S-a făcut o analiză a pregătirilor din perioada de

remont în vederea declanșării campaniei de industrializare, stabilindu-se măsurile ce se impun pentru aprovizionarea din timp cu piese de schimb și pentru organizarea în bune condiții a reparațiilor și reviziilor. Totodată, participanții la consfătuire au făcut o vizită la Fabrica „Munca” din Ovidiu.

AVANTAJE PENTRU CULTIVATORII INDIVIDUALI DE SFECLĂ DE ZAHĂR

Începînd cu recolta anului curent, membrii cooperativelor agricole și cultivatorii individuali de sfeclă de zahăr din zonele necooperativizate vor beneficia — potrivit măsurilor aprobate de Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R. — de unele avantaje economice importante. Astfel, pe lângă prețul de bază de 300 lei pe tonă, cultivatorii individuali vor mai avea următoarele avantaje:

— acordarea a cîte 4 kg de zahăr gratuit și 400 kg borhot umed, la un preț redus, de 10 lei tona, pentru fiecare tonă de sfeclă de zahăr livrată;

— dreptul de a cumpăra cîte 30 kg de porumb, la preț de stat, pentru fiecare tonă de sfeclă de zahăr livrată, cu condiția ca producătorul să furnizeze peste 5 tone;

— asigurarea gratuită a semințelor pentru întreaga suprafață cultivată;

— primirea contravalorii transportului de sfeclă de zahăr de la locul de producție la bazele de recepționare ale fabricilor de zahăr;

— un spor de preț de 35—45 lei pe tonă, în cazul depășirii producțiilor contractate. Extinderea acestor avantaje acordate cooperativelor agricole cultivate de sfeclă de zahăr și asupra producătorilor individuali este de natură să stimuleze din plin eforturile producătorilor, pentru a se asigura o cît mai mare producție de sfeclă necesară prelucrării în fabricile noastre.

Reînnoiți-vă abonamentele la revista

„AGRICULTURA”

Abonamentele se pot face la toate oficiile și agențiile poștale, la factorii poștali și difuzorii procentuali.

Costul unui abonament pe 9 luni este de 39 lei. El vă asigură primirea revistei cu regularitate pînă la sfîrșitul anului.

actualitatea

VREMEA ESTE CAPRICIOASĂ. SĂ NU SE PIARDĂ NICI O ORĂ BUNĂ DE LUCRU!

În aceste zile — poate mai mult ca oricând — lucrătorii din agricultură își îndreaptă atenția către problemele meteorologice. Este firesc să fie așa. Este bine să fie așa. Temperatura, în aer și în sol, umiditatea, brumele, vântul sînt factori determinanți ai multor acțiuni specifice perioadei actuale. Cunoașterea și chiar prevederea lor, oricît de „probabilă”, pot preîntîmpina multe neajunsuri, pot declanșa lucrări hotărîtoare pentru nivelul recoltelor.

Ținînd deci seama, și în acest loc, de starea vremii, iată cîteva din acțiunile care reclamă, în continuare, atenția unităților agricole:

LUCRĂRILE DE FERTILIZARE a culturilor de toamnă se pot desfășura în condiții bune în toate județele. Pînă la 10 martie, în patru județe — Olt, Teleorman, Tulcea, Dimbovița — acțiunea era încheiată pe toate suprafețele înscrise în plan. Ea se desfășoară încă nesatisfăcător în județele Botoșani, Bacău, Iași, Bihor, Prahova, Maramures.

GRĂPATUL OGOARELOR de toamnă trebuie intensificat. Deoarece precipitațiile căzute au fost destul de reduse, recomandările făcute în legătură cu modul de efectuare a acestei lucrări și a celor de pregătire a terenului pentru semănat, rămîn valabile în continuare.

APROVIZIONAREA CU SEMINTE nu ar fi trebuit să fie influențată de starea vremii. Totuși, în unele județe ea decurge încă defectuos, unitățile agricole neglijînd să-și ridice semințele repartizate. Asemenea întârzieri nejustificate se înregistrează chiar acolo unde există condiții mai prielnice însămînțării și chiar la culturi din prima epocă. Printre județele în care această acțiune se desfășoară cu mare greutate se numără, în special, Ialomița (pentru semințele de ovăz și floarea-soarelui) Ilfov (mazăre), Bihor, Dolj (mazăre și floarea-soarelui), și județele Cluj, Gorj, Olt, Teleorman, Satu Mare, Harghita, Mehedinți, Iași.

INSĂMÎNTAREA CULTURILOR DE CÎMP din prima epocă poate continua în multe zone din țară. Pentru ca peste tot să se realizeze încadrarea în epoca optimă, lucrarea trebuie executată chiar pe parcele mai mici, dacă ele întrunesc condițiile necesare. Pînă acum suprafețe mai mari au fost însămînțate în județele Arad, Timiș, Constanța, Caraș-Severin, Hunedoara, Alba, Sălaj, Bihor, Ialomița, Satu Mare. Mazărea, bineînțeles, ocupă primul

loc. A început însă și semănatul lucerneli, trifoiului și al borcagului și — în județele Timiș și Arad — chiar al florii-soarelui.

LEGUMICULTURA reprezintă sectorul ce reclamă acum cea mai mare atenție prin acțiunile diverse care se suprapun în această perioadă, unele avînd termene precise de execuție.

INSĂMÎNTĂRILE pentru obținerea de răsaduri de tomate timpurii s-au încheiat. Continuă intens acțiunea la ardei și vinete, cu rămîneri nejustificate în urmă în județele Iași, Teleorman, Ilfov, Olt, Cluj, Bacău, Argeș, Brăila, Buzău. Trebuie să se țină seama că și pentru aceste specii semănatul trebuie încheiat pînă la 20 martie. Temperaturile scăzute au provocat, în unele cazuri, pierderi de răsaduri. Sînt necesare deci măsuri urgente pentru reînsămînțarea lor și grijă deosebită pentru evitarea repetării unor astfel de situații.

REPLICATUL răsadurilor se desfășoară, în general, necorespunzător, mai ales în județele Ialomița, Cluj, Olt, Dolj, Teleorman, Buzău — la varza timpurie — și în județele Timiș, Mehedinți și Arad — la vinete.

ACOPERIREA ȘI PREGĂTIREA SOLARILOR este încheiată pe circa 22% din suprafață, cu realizări mai mari în județele Arad, Timiș, Vaslui, Bihor, Argeș, Brăila, Ialomița, Vreștea fiind în curs de ameliorare, în vestul și sudul țării acțiunea trebuie încheiată și, în funcție de condițiile de temperatură să se treacă la semănatul salatei — pînă la 20 martie — și al tomatelor — 20-25 martie.

ÎN CÎMP, însămînțarea legumelor se desfășoară nesatisfăcător în județele din vestul țării și centrul Transilvaniei. Acum, în toată această zonă trebuie urgentată plantarea verzei și cartofilor timpurii — pînă la 25-31.IV. — și semănatul celorlalte culturi din prima urgență, respectîndu-se cu strictețe graficele de eșalonare a producției.

PLANTAREA POMILOR se înscrie și ea printre acțiunile specifice acestei perioade. Specialiștii consideră că ea trebuie încheiată pînă la 20-25 martie. Respectarea acestor termene obligă la intensificarea ritmului de execuție a lucrărilor, în special în județele care și-au prevăzut suprafețe mai mari: Olt, Sălaj, Bistrița-Năsăud, Argeș, Bihor, Buzău, Dolj, Gorj, Hunedoara, Timiș.

gurat și semințele de lucernă pentru aproape 4 000 ha. Începînd din acest an se organizează loturi semincere în fiecare unitate.

Un volum mare de muncă s-a desfășurat în perioada aceasta în laboratorul pentru controlul semințelor. Exigența specialiștilor de aici a fost maximă, neadmițîndu-se nici un fel de derogări, ceea ce a obligat unitățile agricole să dea o atenție deosebită condiționării semințelor. Respectîndu-se prevederile legii în vigoare s-au aplicat, cînd a fost cazul, și sancțiuni. Specialiștii laboratorului și-au mutat acum activitatea în cîmp, unde supraveghează direct lucrările de însămînțare a toate culturile semincere. Răspunderea lor se

RECOLTA 1972

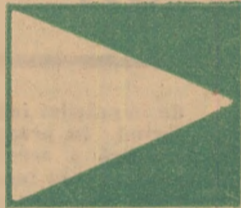
manifestă, astfel, în toate fazele, de la „sămînță” la „sămînță”.

Aceeași ritmicitate în desfășurarea diverselor operațiuni pregătitoare s-a înregistrat și în stațiunile de mașini și tractoare. Utilajele mecanice au fost în totalitate reparate, rodite și reglate. Dispunem de o dotație corespunzătoare, care ne permite să încheiem în cinci zile grăpatul ogoarelor și să efectuăm semănatul culturilor din prima epocă în 7 zile. Cu mai multă atenție ca în alți ani s-a efectuat instruirea tuturor mecanizatorilor.

Vremea prielnică a și permis desfășurarea unui însemnat volum de lucrări de pregătire a terenului și de fertilizare. Mai mult de jumătate din suprafața prevăzută cu mazăre a și fost însămînțată. În această primăvară s-a urmărit cu deosebită atenție rezerva de apă din sol. Cantitatea fiind redusă, se intervine cu lucrări specifice acestei situații: grăparea fără întârziere a ogoarelor și evitarea trecerilor repetate. Pe terenurile cultivate anul trecut cu

În aceste zile, în livezi se desfășoară o vie activitate. În fotografie: cooperatorii din Potlogi, județul Dimbovița, au început tăierile.

La Hanul Conachi, județul Galați, se ridică o nouă seră intercooperatistă.

Foto: C. DUMITRU

(Urmare din pag. 1)

vrarea celorlalte semințe, astfel încît acum ele se află în toate unitățile.

Paralel însă cu eforturile depuse pentru asigurarea tuturor cantităților de semințe necesare, ne-am îndreptat în mod deosebit atenția asupra calității lor, știut fiind că ea se reflectă direct în nivelul recoltelor. S-a urmărit acest lucru încă de la repartizarea diverselor soiuri și hibrizi pe unități. Pentru porumb această acțiune a fost precedată de o discuție la care au luat parte cei mai buni cultivatori. Ținîndu-se seama de indicațiile cercetării și de experiența agriculturii de stat, au fost extinși trei noi hibrizi: HD-220, HD-225, care permit o bună pregătire a terenului pentru grâu și HD-310, hibrid ce s-a dovedit mai bun decît HD-405. Pentru cultura irigată s-au repartizat HS-330 și HS-400. În cadrul fiecărui hibrid, sămînța a fost dirijată pe calibre, stabilite în funcție de producțiile planificate în fiecare unitate.

În legătură cu sămînța de porumb, semnalăm cu acest prilej o anomalie: structura hibrizilor stabilită în județul nostru pentru anii viitori nu este reflectată în loturile de hibridare. Producem astfel în județ sămînță la o serie de hibrizi, în special HD-208, pentru alte zone din țară dar în cantități insuficiente din HS-400. Pentru primăvara aceasta, porumbul respectiv se-a fost repartizat din județul Timiș. Dar 90 la sută din ceea ce am primit a fost sămînță sortată și nu calibrată, ceea ce va influența uniformitatea viitoarelor culturi. Credem că nu este prea tîrziu să se revadă planul de producere a semințelor de porumb pe județe și să se stabilească și pentru Brăila o structură corespunzătoare nevoilor din cultura mare.

Unele măsuri care să influențeze pozitiv recolta au fost luate și în cazul semințelor de floarea-soarelui: întreaga cantitate a fost condiționată de două ori, realizîndu-se loturi cu 3,5—3,25 mm, față de 2,75 mm cît este prevăzut în standarde. Ca urmare, în unități s-au repartizat cantități corespunzătoare unor norme mai mici la hectar: nu 14—16 kg, sămînță heterogenă ci cite 10 kg de sămînță cu valoare culturală ridicată.

Tot din producție proprie, s-au asi-

păioase sau mazăre se evită grapa cu discuri lucrîndu-se cu cultivatorul urmat de un cuplu de grape reglabile (neapărat cu 3 cîmpuri). Acordăm o atenție deosebită calității fertilizării. Contrar părerii multor specialiști, în cele mai multe S.M.A. s-a reușit o reglare corespunzătoare a mașinilor de împrăștiat îngrășăminte chimice (MIC) dovedindu-se că ele pot executa lucrări de foarte bună calitate. S-a generalizat, totodată, jalonarea iar în fiecare S.M.A. se trece la construirea unor marca-toare pentru MIC, după modelul celui realizat în anii trecuți la I.A.S. Urleasca. Considerăm că trebuie să dăm toată atenția acestei mașini deoarece, în condițiile din județul nostru, în foarte multe locuri, posibilitatea de a folosi corect avionul utilitar este redusă datorită mării frecvențe a liniilor de înaltă tensiune.

Fără îndoială, lucrările din cîmp nu epuizează preocupările direcției generale în campania agricolă de primăvară. Munca noastră nu poate fi despărțită „pe felii”, ci ea cuprinde în ansamblu toate sectoarele agriculturii județene — legumicol, viticol, pomicol, zootehnic — cu tot ceea ce este specific acestei perioade.

Conducerile și specialiștii din unitățile județului nostru au, deci, în față o perioadă în care trebuie să-și desfășoare activitatea în multiple direcții, fără să neglijeze nici una dintre ele. Aceasta ne obligă la o perfectă organizare a muncii, la o evidență precisă a realizărilor, la o exigență deosebită față de calitatea lucrărilor executate.

Programele de activitate săptămînale întocmite pe rază de S.M.A. și consilii intercooperatiste și urmărirea lor exigentă constituie un mijloc eficient de realizare în termen a tuturor acțiunilor. Avem în acest sens acumulată o experiență bună pe care o vom generaliza în această primăvară.

Progresele înregistrate de agricultură județului, susținute de nivelul ridicat al producțiilor pe care le realizează an de an unitățile agricole din județul Brăila, vor trebui confirmate încă o dată acum, în timpul însămînțării din această primăvară. Specialiștii și alături de ei toți lucrătorii unităților agricole din județ sînt hotărîți să-și demonstreze hărnicia și priceperea, pe care o vor măsura, la toamnă, recoltele anului 1972.

PE SCURT, DE LA CORESPONDENȚI

● În ultimele zile la cooperativa agricolă Olcea, județul Bihor, au fost semănate 300 ha cu trifoi și ghizdei. De asemenea, cea mai mare parte a grîului de toamnă a fost fertilizată. În răsadniță, s-au semănat 400 mp. pentru tomate și ardei timpurii (Ing. Nicolae BOGLUȚ).

● De curînd, a avut loc la Casa agronomului din Craiova un simpozion științific privind cultura inului pentru ulei. În acest an cultura inului pentru ulei a fost extinsă în 60 de cooperative agricole din județul Dolj, cum sînt cele din Drăgotesti, Robănești, Mischiș, Amărăștii și altele (Carol BORA — economist).

● Cele 18 stațiuni pentru mecanizarea agriculturii din județul Buzău au organizat cursuri pentru însușirea conducerii tractoarelor, la care iau parte 1 200 de țărani cooperatori. Lecțiile, însoțite de demonstrații practice, sînt predate de ingineri și maiștri din unitățile respective (Alexandru DESLIU — activist cultural).

● Cooperativele agricole din Rediu, Cîndești și Borlești, județul Neamț, dispun în prezent de peste 400 ha de livezi, cu aproape 100 000 de pomi fructiferi. În livezile respective s-au executat stropirile de primăvară contra păduchelui de San JosĂ. Echipa care execută aceste lucrări este compusă din 20 de cooperatori. De asemenea, în livezi s-au terminat și tăierile de formare și fructificare (Tache VASILACHE — țaran cooperator).

● În unitățile agricole ale județului Suceava, pînă de curînd au fost transportate, în scopul fertilizării ogoarelor, peste 250 000 de tone de gunoi de grajd, din care 95 000 tone la fermele de stat. La I.A.S. Dumbrăveni au fost încorporate în sol 8 450 de tone îngrășăminte naturale, la cea din Cămărzani — 7 350 de tone, la cea din Verești — 12 200 de tone. Rezultate bune în această acțiune s-au obținut și în cooperativele agricole, cum sînt cele din Bălcăuți, Calafindești, Zamostea, Zvoriștea etc. Totodată, pentru fertilizarea terenurilor, s-au utilizat și 12 000 tone de îngrășăminte chimice (Octavian ZUSS — tehnician).

Participanții la recenta **consfătuire a porumbului de la Timișoara**, unde s-au întâlnit cultivatorii din partea de vest a țării și Transilvania, au evidențiat, în cuvântul lor, că evoluția ascendentă a producției de porumb, în această parte a țării, este o urmare firească a dezvoltării și modernizării bazei tehnico-materiale a agriculturii care s-a îmbinat armonios cu perseverența și hărnicia lucrătorilor de pe ogoare.

În sectorul de stat, întreprinderile din Semeș și Pecica, ambele din județul Arad, au realizat producții medii de 7 930 kg/ha și, respectiv, 6 166 kg/ha; în sectorul cooperatist, unități ca cele din Jimbolia, Lenauheim (județul Timiș), Peregu Mare și Peregu Mic (Arad), Valea lui Mihai, Vaița (Bihor), Cimpia Turzii (Cluj), Ungheni (Mureș), Poiana Gruii (Mehedinți) au obținut între 5 100 și 6 900 kg/ha. **Recordul îl deține cooperativa agricolă Someșul din județul Satu Mare: 8 625 kg/ha de porumb pe întreaga suprafață cultivată.**

Au existat însă și unități care, datorită folosirii incomplete a pământului și a dotării tehnico-materiale, slabei preocupări pentru aplicarea agrotehnicii moderne, exigențelor scăzute din partea specialiștilor față de munca cooperativelor și mecanizatorilor au obținut recolte mici: cooperativele Șovarna și Jirov din județul Mehedinți — circa 700 kg de porumb-boabe la hectar, cele din Nimăești și Mierlău, județul Bihor — 404 kg/ha și, respectiv, 673 kg/ha.

Toate aceste rezultate, unele din ele contraictorii, au fost supuse unei profunde analize de către participanții consfătuirii de la Timișoara.

În rîndul principalelor probleme dezbătute, un loc important l-au ocupat **amplasarea porumbului și lucrările de pregătire a terenului**. Ladislau Kiss, inginer-șef la C.A.P. Jimbolia, unde anul trecut s-au realizat peste 6 900 kg/ha, arăta că „la amplasarea porumbului s-a ținut seama, în primul rînd, de structura planului de cultură. S-a avut în vedere ca, în general, să nu se cultive porumb după porumb mai mult de doi ani. Numai pe suprafețele unde se aplică erbicide se cultiva porumb și în al treilea an, dar se urmărește ca apoi el să nu mai revină pe aceste sole o perioadă cel puțin egală cu cea cît a durat cultura”.

A reieșit, astfel, că una din primele măsuri care condiționează nivelul producției este ca **porumbul să nu se cultive pe aceeași suprafață mai mult de 3**

ani. Rezultatele cercetării arată că, în cazul porumbului cultivat 4 ani după el însuși, se obțin minusuri de producție de circa 440 kg/ha; în monocultura de 6 ani, producția scade cu aproape 700 kg/ha, iar în cea de 8 ani, cu peste 1 000 kg/ha. De aceea, **conducerile unităților de stat și cooperatiste trebuie să revizuiască și să definitivizeze de urgență planul de amplasare al porumbului pe sole și tarlale, cel mai târziu pînă la data de 20 martie a.c.**

Pregătirea patului germinativ a fost o altă problemă pusă în discuție. Foarte mulți vorbitori s-au referit la calitatea slabă a arăturilor făcute în toamnă, în special pe terenurile de pe care porumbul a fost recoltat cu combina autopropulsată Gloria C-12. „Aceste parcele — sublinia prof. C. V. Oprea de la In-

buie menționat că, alături de fosfor și azot, am administrat cite 25—30 t/ha gunoi de grajd. Sporurile de anul trecut se datoresc administrării combinate a îngrășămintelor organice cu cele chimice, iar în cadrul acestora din urmă, a celor fosfatice cu cele azotoase”.

În planul de măsuri stabilit se subliniază că la **definitivarea planului de fertilizare** trebuie să se țină seama, în primul rînd, de terenurile care au primit doze mici de îngrășămintă, precum și de terenurile nefertilizate anul trecut. **Dacă îngrășămintele fosfatice nu au fost administrate în toamnă, ele se pot aplica și în primăvară, la pregătirea patului germinativ, iar cele azotoase, fie la lucrările de pregătire a solului, fie înainte de semănat.** Obligația specialiștilor este de a verifica din timp starea tehnică a mașinilor

Unul din factorii de bază care condiționează nivelul producției este și **asigurarea unei desimi corespunzătoare**. Fiecare o mie de plante lipsă la hectar „diminuează” recolta cu 200—300 kg/ha. Referindu-se la acest aspect **ing. Oprea Segărceanu** de la Stațiunea experimentală agricolă Lovrin, arăta că „în determinarea unui număr optim de plante la hectar trebuie să se țină seama de mai mulți factori: de hibridul folosit, de rezerva de apă din sol, de fertilitate etc. Ca urmare, numărul optim de plante ce revin pe un hectar variază. Desimea nu se asigură cu sapa, ci încă de la semănat prin reglarea semănătorii SC-6”.

Rezultatele slabe obținute în unele unități s-au datorat și executării cu întârziere a prașilelor sau efectuării lor pe suprafețe mici sau chiar deloc, fapt care a dus la îmburuienarea terenurilor. „Pot afirma — spunea **Gh. Bogza**, președintele cooperativei agricole „Someșul” din județul Satu Mare — că producția de anul trecut, de 8 625 kg/ha, se datorește în mare parte celor 9—10 prașile manuale și mecanice pe care le-am aplicat pe toată suprafața. De la răsărire și pînă la mijlocul lunii iunie am dat săptămînal cite o prașilă”.

Se impune deci, ca în acest an, încă de la primele zile de după răsărire să se aplice cel puțin 3 prașile mecanice și 2 manuale, folosindu-se integral capacitatea de lucru existentă.

Un mare rol la întreținerea culturii îl are combaterea chimică a buruienilor. „La C.A.P. Lenauheim — arăta inginerul șef al acestei unități **Walter Maitert** — s-au erbicidat 412 hectare o dată cu semăntul, cu semănătoarea SPC-6 echipată cu aparatul de erbicidare în benzi. În acest fel, pe lîngă că se economisește forța de muncă, se asigură și o desime bună a lanului, deoarece oricît de conștientos ar lucra cooperativii, totuși, cu ocazia prașitului manual se pierd multe din plantele răsărite”. „Diferențele de producție între parcelele erbicidate și cele neerbicidate — sublinia **ing. Nicolae Kadar** de la cooperativa din Valea Crasnei, județul Sălaj — au fost de 1 800—1 900 kg/ha”.

Acestea au fost cîteva din problemele analizate și experiența cîtorva unități din zona de vest a țării și Transilvania. Măsurile adoptate la această consfătuire, precum și experiența valoroasă dobîndită au creat cadrul ca, în acest an, unitățile producătoare de porumb să-și realizeze și să depășească producțiile pe care s-au angajat să le obțină.

Eugeniu GORCEA

Colocvii pe o temă majoră:

PORUMBUL

NICI UN FACTOR DE PRODUCȚIE
NU TREBUIE NEGLIJAT!

stitutul agronomic Timișoara — trebuie lucrate acum cu atenție pentru a mărungi solul și uniformiza brazdele. Dar, ținînd seama de condițiile specifice ale acestei primăveri, caracterizată printr-un pronunțat deficit de umiditate, trebuie ca fiecare unitate să-și aleagă unealta cea mai potrivită de lucru pentru menținerea apei în sol”.

Fertilizarea corectă a suprafețelor destinate culturii porumbului reprezintă un mijloc important de sporire a producției. Aceasta este concluzia la care au subscris majoritatea participanților. „Deși anul trecut n-am obținut decît 5 500 kg boabe la hectar — arăta **ing. Sofia Berindei** de la C.A.P. Retea, județul Bistrița-Năsăud — comparativ cu alți ani, sporurile se cifrează la peste 2 000 kg/ha. Consider că producția din 1971 se datorește îmbinării tuturor factorilor de producție, în rîndul cărora fertilizarea a jucat un rol important. Astfel, după inundațiile din primăvara anului 1970, solul fertil a fost spălat în mare parte de pe anumite terenuri pe care s-au depus apoi nisipuri. Am fost, în această situație, nevoiți să aplicăm mai multe îngrășămintă. Tre-

de imprăștiat îngrășămintă, făcînd în prealabil proba practică a acestora și reglarea lor în funcție de dozele ce se vor administra.

An de an s-a recomandat unităților să introducă în cultură 2—3 hibrizi, raionați în zona respectivă, din care unul să fie mai timpuriu. Cu toate acestea, în multe unități, fie că se folosește un singur hibrid, fie că sînt cultivați 5 și chiar mai mulți hibrizi. „Consider că greșelile care se fac la **alegera hibrizilor** — spunea **ing. Aurel Stoian** de la cooperativa Poiana Gruii, județul Mehedinți — se datoresc, în primul rînd, neorganizării de către specialiștii din unități a unor loturi demonstrative unde, pe baza rezultatelor obținute, să se cunoască ce hibrizi se pot cultiva în condițiile pedoclimatice specifice unității, cu ce desime se asigură o producție mare, care sînt dozele optime de îngrășămintă etc.

Aș propune ca fiecare consiliu intercooperatist să fie cîmpat printre punctele de sprijin ale stațiilor experimentale. De asemenea, mă gîndesc dacă pentru noi, cei care lucrăm în Mehedinți, n-ar fi utilă înființarea în cadrul județului a unei stațiuni experimentale”.

PLANTE NOI PENTRU DOBROGEA AGRICOLĂ

Scriam, nu de mult, în aceste coloane, despre faptul că, intrînd hotărîți pe făgașul socialismului, acum 15 ani, țărani dobrogeeni au reluat totul de la început, înlocuind practica milenară a agriculturii cu una nouă, potrivită cerințelor vremii.

Evident, se poate vorbi mult și cu teme despre producțiile agricole, care au crescut de cîteva ori în rîstimpul în care agricultura dobrogeană s-a cooperativizat. Dar lucrurile nu s-au oprit aici. Pe măsura împlinirii tot mai strînse a practicii agricole cu știința, apar elemente noi, care odinioară nu ar fi putut interveni. În speță, este vorba despre plante. Sînt plante pe care erbicierul botanicii agricole dobrogeene nu le-a cunoscut și care acum își ridică fruntea spre cerul senin al tînutului dintre Dunăre și Mare.

Un nonsens răsturnat

Acest ținut cunoaște în fiecare an, timp de aproape o sută de zile o inexorabilă pulsație demografică. Într-adevăr, nu e greu de înțeles, este vorba despre vizitatorii estivali ai litoralului a căror prezență face ca populația locală să crească brusc de cîteva ori. Dintre toți acești oameni, fie ei statornici, fie călători, oare cîți știu că de doi ani încoace cartofii pe care îi mîncă sînt... de Dobrogea?

Dr. Petre Tomoroga, directorul Stațiunii experimentale Valu lui Traian: „Cultura cartofului dobrogean a depășit al doilea an. A făcut-o, aș spune, dăgajat, fără contorsțiuni, ca pe un lucru firesc, deși unii oameni de știință au considerat că a cultiva cartofi în Dobrogea este un nonsens. Practica a dovedit însă contrariul, iar în 1972, în județul Constanța, 2 500 de hectare sînt destinate acestei plante care urmează a fi cultivată după metoda elaborată de stațiunea noastră. Recolta va acoperi necesitățile populației locale, ale turiștilor și va contribui și la aprovizionarea Bucureștiului. Problema seminței este și ea rezolvată, tot cu posibilități proprii”.

Evident, e foarte plăcut să constăți că un lucru folosit care era considerat imposibil e, totuși, realizabil. Pentru cei în cauză, cei care au reușit să demonstreze că imposibilul e... posibil, bucuria e și mai mare, cu atît mai mult cu cît rezultatele obținute sînt foarte semnificative: 45 000 kg la hectar și producții livrabile cu începere de la 1 iunie. Cum e, totuși, cu puțință ca un nonsens, cu marca absolutului pe care o poartă, să fie răsturnat complet?

Explicația pare destul de simplă. În Dobrogea de altă dată, în solul și clima cu care a înzestrat-o natura, într-adevăr, cartoful nu avea ce căuta. Dar acum, în Dobrogea brăzdată de zeci de mii de cărări de apă, cartoful a ajuns să fie „la el acasă”. Și nu numai atît. Cercetările care au dus la înțelegerea lui au avut ca rezultat și crearea unor soiuri noi, locale, superioare celor obținute în alte județe.

Dar cazul acestei plante nu e nici decum singular. Aproape la fel s-au petrecut lucrurile cu soia care fusese pur și simplu eliminată din obiectivul agriculturii dobrogeene pentru că dădea producții prea mici: 500—600 kg/ha. Reintrînd în „scenă” după apariția rețelei de irigații, soia și-a schimbat poziția și dă acum 2 000—2 500 kg/ha, iar pe terenurile stațiunii experimentale, chiar 4 000 kg.

În ultima vreme, cîmpiiile Dobrogei au făcut cunoștință cu varza furajeră și cu rapița furajeră. Ele s-au dovedit foarte potrivite pentru culturile duble. Și, cum rezistă la temperaturi scăzute, toamna tîrziu, cînd tot ce e verde dispăre, varza furajeră e tocmai bună de cules și de dat direct în hrană animalelor.

Pentru anii următori, privirile cercetătorilor s-au îndreptat către sfecla furajeră care, pentru a dovedi că-i... place în Dobrogea, dă 150—200 tone de rădăcini la hectar.

„Speranțele științifice”

Dr. P. Tomoroga: „Nu trebuie să se creadă că a lărgi diapazonul culturilor agricole, într-o zonă cum e Dobrogea, reprezintă cel mai simplu lucru din lume. Nici vorbă de așa ceva. Iată, soia. Într-adevăr, la irigații, dă producții mari, poate fi extrem de utilă, dar recolta medie nu e încă satisfăcătoare. La fel, sfecla furajeră. Ea și-a dovedit virtuțile dar, pentru moment, se află în pragul producției la scară mare și nu-l poate trece pentru că noi, cei de la Valu lui Traian, nu am rezolvat încă problema producerii de sămînță.

Știința învinge, dar nu tocmai ușor. De aceea, am organizat „osmoza” cu practica, cu personalul de specialitate din producție. E, de fapt, un proces vital pentru ceea ce facem și vrem să facem. Firește, nu e nevoie să explic de ce. Esențial însă e faptul că această osmoză există. Pe ea ne întocmim toate speranțele științifice”.

Adrian COSTA

Mai bine de 200 de cooperatori din Plosca, județul Teleorman, lucrau acum cîteva zile la efectuarea unui nou canal pentru irigații.

NOU in cultura sfeclei de zahăr

LA SEMĂNAT — DISTANȚE MAI MARI PE RÎND

Pînă în acest an, în tehnologia de cultură a sfeclei de zahăr s-a generalizat, în producție, semănatul de precizie la distanțe de 3 cm între boabe pe rînd. Avînd în vedere experiența acumulată, recomandăm în prezent mărirea distanței între semințe pe rînd la 5 cm. Acest lucru determină scăderea normei de să-

acestor unelte permit realizarea unei mărunțiri corespunzătoare și prelucrarea solului pe adîncimi mici.

În cazul în care terenul este destul de zvîntat, se recomandă ca pînă la semănatul sfeclei să se execute nivelarea pe suprafețe cît mai mari cu puțință. Lucrarea se poate executa fie cu nivelato-

gă la tăvălugire, lucrarea executîndu-se înainte de semănat, cu tăvălugii netezi. Ea permite realizarea uniformității în plasarea semințelor la aceeași adîncime, ceea ce favorizează răsărirea lor concomitentă și ușurează foarte mult executarea prașilelor mecanice.

Efectul diverselor agregate este ilustrat în tabelul 1.

Apreciem că un teren este pregătit corespunzător pentru sfecă de zahăr dacă garantează o răsărire bună pe seama rezervelor de apă reținute în sol și nu pe seama celor care s-ar acumula din eventualele precipitații — nesigure — de după semănat.

În ce privește calitatea seminței, se va urmări atît germinația, cît și masa a 1 000 de boabe. Acești indicatori trebuie să stea în atenția fiecărui specialist la stabilirea distanței de semănat pe rînd și a adîncimii de semănat.

Semințele din loturile cu germinație de laborator de peste 75 la sută și cu masa a 1 000 boabe peste 20 g este bine

de 3 cm, însă pe măsură ce se întîrzie peste perioada optimă și timpul se menține secetos este indicat ca ea să se mărească la 4 cm. Adîncimea de 4 cm se va folosi și pe terenurile cu rezervă scăzută de apă.

O deosebită importanță trebuie să se acorde semănatului timpuriu pentru a beneficia de rezervele de apă existente în sol. Semănatul timpuriu favorizează răsărirea plantelor înainte de apariția masivă a dăunătorilor, constituind în felul acesta un mijloc de protecție a culturii.

Pentru reușita semănatului de precizie la distanțe mărite pe rînd, trebuie să se acorde o deosebită atenție pregătirii semănătorii SPC-6. În tabelul 2 sînt indicate posibilitățile de realizare practică a cîtorva distanțe de semănat pe rînd. Se asigură precizia necesară dacă viteza de deplasare a tractorului nu depășește 5 km/oră; în caz contrar, distanțele nu mai rămîn uniforme datorită rostogolirii semințelor pe fundul brazdei și creșterii coeficientului de pătinare la roțile motrice ale secțiilor.

Pentru un randament sporit este necesară organizarea judicioasă a operațiilor și adaptarea sistemului de lucru în „flux continuu”. Astfel, pe terenurile care nu au fost nivelate se va folosi nivelatorul NT-2,8 după care lucrează, în aceeași zi, agregatul de pregătire a patului germinativ și semănătoarea. Pe parcelele nivelate se va lucra cu agregatul combinator și tăvălugul inelar, urmînd imediat, semănătoarea de precizie. Adoptînd aceste practici, la sfîrșitul fiecărei zile se vor înregistra supra-

Distanța de semănat pe rînd - cm -	Nr.de semințe la ha	Nr.de dinți ai pinionului de pe:		Nr.de orificii de pe disc
		axul roții motrice	axul distribuitor	
4,8	425.000	10	22	68
4,8	425.000	16	22	40
8,4	241.000	9	22	40

mință la hectar, dar impune asigurarea celor mai corespunzătoare condiții care să garanteze răsărirea plîntuțelor.

Prin mărirea distanței de semănat pe rînd de la 3 la 5 cm, numărul de semințe distribuite la hectar descrește de la 730 mii la 440 mii, ceea ce reprezintă o economie, în medie, de circa 5,8 kg de sămință la hectar; în plus, se beneficiază de o economie, la rîritul sfeclei, de circa 3—4 z.n./ha.

Se cunoaște că pentru a germina și răsări, sămința de sfecă de zahăr, în special cea prelucrată prin șlefuire, are nevoie de cantități mari de apă și oxigen. Pentru asigurarea unei rezerve cît mai mari de apă în sol și păstrarea ei pe o perioadă îndelungată de timp, terenul trebuie mobilizat, primăvara timpuriu, pe adîncimi mici, de 3—5 cm. Acest lucru, precum și reducerea la minimum a numărului de treceri a agregatelor pe teren, se impun cu acuitate în condițiile acestui an cînd rezervele de apă din sol sînt scăzute.

Respectarea acestor cerințe este posibilă numai dacă la pregătirea patului germinativ se folosesc agregate de tipul combinatorului și tăvălugul inelar (croschilet). Cînd sînt utilizate pe terenuri bine nivelate, organele active ale

rul NT-2,8 fie cu agregatul de grape cu colți reglabili.

În ce privește pregătirea patului germinativ, recomandăm ca în condițiile acestui an, pe terenurile mai ușoare, bine structurate și pe solurile cernoziomice din sudul țării, Moldova și Banat să se folosească, cu precădere, agregatul format din grape cu colți + grapă cilindrică (elicoidală) + tăvălug inelar (croschilet).

Pe solurile cu un conținut mai ridicat de argilă (peste 30 la sută) sau pe cele tasate la ieșirea din iarnă se va utiliza agregatul format din vibrocultor + grapă cilindrică + tăvălug inelar. Acest agregat este indicat a se folosi și pe terenurile mai imburuienite.

Nu se recomandă folosirea acestor agregate pe terenurile care nu au fost nivelate în prealabil, intrucît au loc deteriorări ale organelor active, acestea fiind solicitate la eforturi neegale în timpul mobilizării solului la diferite adîncimi, uneori chiar pînă la 10—12 cm.

În condițiile acestei primăveri, recomandăm să fie exclusă, pe cît posibil, grapa cu discuri, de la pregătirea terenului pentru sfecă de zahăr.

Pe terenurile afinate, sau acolo unde solul s-a mobilizat la adîncime mai mare de 5 cm, este necesar să se recur-

Agregate folosite	Brașov		Secueni-Roman	
	grăpat toamna	negrăpat toamna	grăpat toamna	negrăpat toamna
Grapă cu discuri+ grapă cu colți+ tăvălug neted	24,0	23,8	18,7	18,3
Grapă cu colți+ grapă cilindrică+tăvălug inelar	25,9	21,9	22,8	21,9
Vibrocultor+grapă cilindrică+tăvălug inelar	24,7	23,8	22,3	21,3

să fie semănat la 5 cm, sau chiar la 8 cm pe rînd, cu condiția asigurării unei pregătiri corespunzătoare a terenului.

La semănat, recomandăm să se acorde prioritate parcelei pe care se vor practica distanțe mărite între boabe pe rînd, pentru a se folosi din plin rezerva de umiditate existentă în sol.

Adîncimea normală de semănat este

fețe semănat în stare finită și se beneficiază, în același timp, de supravegherea, îndrumarea și controlul competent

Dr. ing. I. POPOVICI
Ing. G. CLOȚAN
Institutul de cercetări pentru cultura cartofului și sfeclei de zahăr Brașov

Sămința — izvorul recoltelor

EXPERIENȚA NOASTRĂ ÎN PRODUCEREA ARPAGICULUI

O unitate care a dobîndit o bogată experiență în producerea arpagicului este și C.A.P. Vinga, din județul Arad. În ultimii cinci ani, producția-marfă la hectar s-a menținut între 7 049 și 9 100 kg/ha. Anul trecut, pe 30 ha s-a realizat o producție-marfă de 8 413 kg/ha cu o valoare totală de 1 853 000 lei. Considerăm că experiența noastră poate fi utilă și altor unități, de aceea o înfățișăm în cele ce urmează.

Destinăm culturii terenuri plane, cu o înclinare ușoară, sol structural și fertil. Premergătoarele constau din culturi ce se recoltează timpuriu, pentru a permite executarea lucrărilor necesare — dezmiriștirea, nivelarea de exploatare, arătura adîncă — în epoci corespunzătoare. Nivelarea terenului se impune pentru semănatul la o adîncime cît mai uniformă, precum și pentru executarea în condiții bune a lucrărilor mecanice de stropit și dislocat. La executarea arăturii adînci de toamnă, asigurăm mobilizarea solului pe o adîncime de cel puțin 28—30 cm. Tot atunci introducem în sol 60 kg/ha îngrășăminte cu fosfor și 30 kg/ha îngrășăminte cu potasiu (substanță activă).

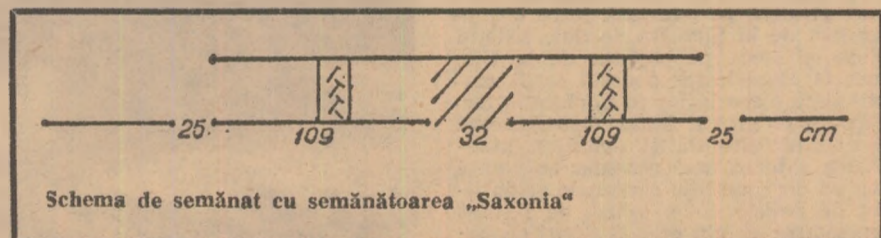
Patul germinativ îl realizăm în funcție de condițiile anului, fie în una din ferestrele din iarnă, prin prelucrarea cu grapa cu discuri, urmată de un grăpat cu grapa cu colți reglabili înainte de semănat, fie prin pregătirea cu ajutorul grapelor tractate de cai. Ambele procedee au ca scop evitarea la minim a tasării solului.

Una din condițiile de calitate pe care trebuie să le îndeplinească arpagicul este, după cum se știe, mărirea bulbilor, care trebuie să fie cuprinsă între 7—20 mm în diametru. Aceasta o realizăm, în fiecare an, prin asigurarea unei desimi optime a plantelor.

Pentru aceasta, semănatul se execută cît mai timpuriu, în a doua parte a lunii martie, începutul lunii aprilie.

Urmărim să se realizeze desimea de 2 000—2 100 plante pe metru pătrat, prin administrarea unei cantități de 80—100 kg de sămință la hectar, în funcție de valoarea culturală a seminței.

Adîncimea de semănat de 1—2 cm, precum și norma de sămință necesară, se realizează folosind semănătoarea de precizie Saxonia A-200 2,5 M în agregat cu tractorul L-400. Schema de semănat, adecvată lucrărilor manuale de plivit, precum și lucrărilor mecanice de stropit cu MSPU-900 în agregat cu tractorul L-400, dislocat etc. este prezentată alăturat.

Schema de semănat cu semănătoarea „Saxonia”

La o singură trecere a semănătorii se realizează două benzi cu distanța între ele de 32 cm, obținută prin suprimarea a trei tuburi din centrul semănătorii; distanța de 25 cm, între două treceri ale semănătorii se asigură cu ajutorul marcatorului.

Lucrările cu MSPU pentru erbicid-

dare și tratamente fitosanitare se execută prin treceri din 5 în 5 benzi, realizîndu-se o acoperire integrală. Primul plivit manual se execută la apariția speciilor mai importante de buruieni după care executăm prima erbicidare. Printre lucrările de întreținere efectuate mai enumerăm: stropirile cu zeamă bordeleză, în concentrație de 0,75 la sută cu 0,4 la sută deterșin, pentru combaterea manei. În anii cu precipitații mai bogate, pe lângă plivitul chimic mai sînt necesare două pliviri manuale, care, de regulă, se execută înainte și după erbicidare. Întreținerea culturii curată de buruieni

și boli a avut o influență hotărîtoare asupra calității arpagicului.

Recoltarea o începem cînd proporția bulbilor de calitate I (7—20 mm în diametru) este maximă. În anii mai ploioși, ea se execută cînd frunzele sînt complet sau parțial verzi, atunci cînd bulbi au ajuns la mărirea do-

rită. În acest caz, recoltarea manuală este mai ușoară. Plantele smulse se așează în mînunchiuri de-a lungul stratului, în așa fel încît bulbii să fie întotdeauna acoperiți de frunze. Astfel așezat, arpagicul își usucă frunzele mult mai repede, iar bulbii își realizează tunicile exterioare în condiții foarte bune, căpătînd și un aspect comercial foarte ridicat.

În condiții de secetă, în momentul opririi din creștere a bulbilor, cea mai mare parte a frunzelor este uscată. Recoltarea este mai anevoioasă datorită compactității solului care determină și o depreciere a arpagicului în urma smulgerii, intrucît un procent destul de mare de bulbi rămîn fără disc. Pentru înlăturarea acestui neajuns, în unitatea noastră am construit un dislocator cu care am realizat o ușurare a muncii fizice, mărind productivitatea de peste trei ori.

Dislocatorul constă dintr-o lamă de lățimea stratului, dispusă oblic pe un cadru purtat pe tractorul legumicol L-400. Cadrul este prevăzut cu două roți de copiere cu ajutorul cărora prin intermediul a doi tiranți reglabili se realizează adîncimea de dislocare. Condiția esențială în reușita dislocării este realizarea încă de la însămînțare a unui teren perfect plan și evitarea tasării în moale a terenului, fapt ce duce la evitarea tăierii bulbilor prin păstrarea adîncimii de dislocare.

Prin respectarea acestor cerințe tehnologice, fermele semincere din cadrul cooperativei noastre au realizat în anul 1971 un beneficiu de peste 900 000 lei, iar producțiile planificate au fost întotdeauna depășite.

Ing. Vasile AILINCAI
șef de fermă
C.A.P. Vinga,
județul Arad

„Disponem de peste 4 milioane de hectare de pășuni și fânețe, dar acest potențial nu este valorificat nici o treime. De aceea, este necesar să acordăm o atenție deosebită fertilizării pășunilor și creșterii producției, pentru a asigura o bună furajare a animalelor. Din exemplele pe care le avem în diferite zone ale țării, într-un șir de comune, de cooperative, reiese că vom realiza lucrările necesare, vom putea obține o creștere a producției pășunilor și fânețelor care să permită furajarea în condiții bune a unor efective de animale de două ori mai mari decât în prezent.”

(Din cuvîntarea rostită de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU la cel de-al II-lea Congres al Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție)

În complexul de măsuri întreprinse pentru sporirea producției și îmbunătățirea calității nutrețului obținut de pe pajiști, fertilizarea constituie o pirghie de prim ordin și de mare eficiență, unanim recunoscută. Tocmai de aceea, în Programul național de dezvoltare a zootehniei în țara noastră, se prevede repartizarea unor cantități mult sporite de îngrășăminte chimice, atât pentru pajiștile naturale și semănate, cât și pentru culturile furajere. De la cantitatea de 83 000 tone de îngrășăminte în substanță activă repartizată bazei furajere în anul 1970, se va ajunge la peste 700 000 tone în 1975, adică o creștere de 8,6 ori. Jumătate din această cantitate de îngrășăminte va fi aplicată pe 2—2,5 milioane hectare de pajiști (147—185 kg substanță activă la hectar) ceea ce poate asigura cel puțin o dublare a producției numai pe seama fertilizării.

La fertilizarea pajiștilor se întîlnesc condiții deosebite față de plantele agricole în monocultură, în sensul că, în covorul ierbos, conviețuiesc specii cu cerințe diferite față de elementele nutritive, raporturile dintre ele fiind schimbătoare în funcție de particularitățile lor biologice și de concurența ce se creează pentru lumină, aer, apă și hrană. În afară de aceasta, produsul pajiștilor fiind iarba neajunsă la maturitate, recoltată de mai multe ori pe an, consumul de substanțe nutritive din sol este mai mare ca la monoculturile agricole. În stabilirea sistemului de fertilizare a pajiștilor este necesar, deci, a se ține seama de compoziția lor floristică, de tipul și proprietățile fizico-chimice ale solului, de cerințele speciilor concurențiale, de modul de folosire a pajiștilor, precum și de condițiile economice locale.

Cercetările efectuate în țară și peste hotare, în ultimele decenii, s-au soldat cu prețioase învățăminte asupra rolului azotului, fosforului și potasiului în fertilizarea pajiștilor. Cu excepția pajiștilor de pe soluri turboase se știe că azotul are astăzi o întrebuintare foarte largă, dozele folosite în unele țări atingînd chiar 400—500 kg substanță activă la

rală este determinată de condițiile staționale, de structura floristică a covorului ierbos, de mersul vremii sub raport climatic, de starea de întreținere și de modul de folosință aplicat.

AZOTUL ADMINISTRAT SINGUR. În doze de 90 kg substanță activă, respectiv 260 kg azotat de amoniu la hectar, azotul dă o reacție pozitivă și clar exprimată, însă diferită ca intensitate de la un tip de pajiște la altul. Astfel, sporurile relative față de martor sînt cuprinse între 6% pe pajiștea imburuie-

kg substanță activă la hectar, se obține un spor de 25 q fin, respectiv 139% față de martor, un randament mediu de 18,5 kg de fin la 1 kg de substanță activă și un preț de cost mediu de 21 lei per chintalul de fin. Față de indicii obținuți cu azotul singur, adausul de fosfor determină un spor mediu de 11,1 q fin, respectiv 29 % față de N_{90} , la un cost de numai 19 lei per chintal, fin obținut pe seama adăugării fosforului.

COMBINAȚIA AZOT, FOSFOR ȘI POTASIU. Reacția la fertilizarea cu toate cele 3 elemente în combinația $N_{90}P_{45}K_{45}$, la nivelul unei doze globale de 180 kg substanță activă, se pune în evidență prin producții și mai mari, sporurile relative față de martor fiind cuprinse între 45% pe pajiștea imburuie-nată de la Jucu-Cluj și 558% pe pajiștea montană de la Uia-Hunedoara. Aportul adausului de potasiu prin interacțiune cu combinația NP este foarte bine exprimat pe pajiștea de la Simbăta de Sus, județul Brașov, pe cea de la Beriu, județul Hunedoara și pe cea de la Pojorita, județul Suceava. Potasiul este neeficient sau neconcludent pe pajiștea de la Nădăștia, județul Hunedoara, pe cea de la Popinzălești, Dolj și pe cea de la Jucu, județul Cluj. Pe celelalte 21 de tipuri de pajiști, aportul potasiului este multumitor astfel că, în medie, pe toate cele 27 de tipuri studiate, combinația NPK se înscrie cu un

Sporurile relative realizate sînt cuprinse între 51—965%, adică producții de pînă la aproape 11 ori mai mari decît pajiștea nefertilizată. În medie, pe cele 27 tipuri de pajiști luate în studiu, s-a obținut un spor mediu de 51,8 q de fin, respectiv 293% față de martor, un randament mediu de 14,4 kg de fin la 1 kg de substanță activă și un preț de cost de 24 lei per chintalul de fin. Este de observat că, față de combinația $N_{90}P_{45}K_{45}$, doza dublă de $N_{180}P_{90}K_{90}$ înregistrează un spor mic și neeconomic doar pe două din cele 27 tipuri de pajiști (Orașu-Nou — Satu-Mare) și Jucu — Cluj; pe celelalte, sporurile sînt mari și pe deplin economice.

Recapitulînd elementele de interpretare pentru cele 4 tratamente fertilizante, rezultă indici medii pe care îi prezentăm în tabelul alăturat. Analiza acestor indici evidențiază reacția puternică a pajiștilor naturale față de tratamentele fertilizante, complete, cu azot, fosfor și potasiu, sporurile obținute cu doza globală de 360 kg substanță activă la hectar fiind, în medie, de peste 3 ori mai mari decît producția martor, ceea ce nu se înregistrează în sfera fertilizării oricărei plante agricole.

Experiențele efectuate conduc la concluzia că pajiștile naturale din țara noastră aflate azi în stare de slabă productivitate, reacționează foarte puternic la fertilizarea chimică, cu sporuri de recoltă ce asigură o rentabilitate certă; fertilizarea chimică a pajiștilor se impune nu numai pe linia sporirii producției de iarbă, ci și pentru îmbogățirea compoziției floristice în specii de plante valoroase sub raport furajer, a îmbunătățirii substanțiale a compoziției chimice a recoltelor, în special în proteină; în acțiunea de fertilizare a pajiștilor pentru anii următori este necesar să se asigure îngrășăminte cu azot, cu fosfor și cu potasiu, la nivelul unei doze medii globale de cel puțin 250—300 kg de substanță activă la hectar, proporția între elemente fiind de 1:0,3:0,3; avînd în vedere că majoritatea suprafețelor cu pajiști se află în zone de deal și de munte, cu condiții grele de transport este necesară studiarea posibilității folosirii aviației utilitare în administrarea operativă a îngrășămintelor la termene optime.

Dr. ing. Zaharia A. SAMOILĂ
cercetător principal
la Stațiunea experimentală
agricolă Lovrin

CALE SIGURĂ PENTRU SPORIREA PRODUCȚIEI DE FURAJE FERTILIZAREA PAJIȘTILOR

Aportul azotului, fosforului și potasiului

nată de la Jucu, județul Cluj, și 364% pe pajiștea degradată de Festuca rubra — Nardus stricta din munții Orăștiei (Uia — județul Hunedoara), sporul ce revine la 1 kg de azot fiind cuprins între 3 și 34 kg fin, iar prețul de cost per chintal de fin, între 287 și, respectiv, 17 lei. În medie, pe toate cele 27 tipuri de pajiște, cu doza de 90 kg de azot substanță activă se obține un spor mediu de 14 q fin, respectiv 78% față de martor, cu un randament mediu de 15,6

spor mediu de 31,8 q de fin, respectiv 177% față de martor, un randament mediu de 17,7 kg de fin la 1 kg de substanță activă globală și un preț de cost mediu de 19 lei/q de fin. Luînd ca reper de comparație producțiile obținute cu combinația NP, aportul potasiului se înscrie cu un plus de recoltă de 6,8 q fin la hectar, respectiv 13% față de martor, la un preț de cost per chintal de numai 12 lei, ceea ce este foarte economic, prețul sărurilor potasice fiind, în comparație cu celelalte îngrășăminte, mult mai mic.

DUBLAREA DOZELOR DE AZOT, FOSFOR, POTASIU. Prin dublarea dozelor celor 3 elemente fertilizante în combinația $N_{180}P_{90}K_{90}$, păstrînd deci aceeași proporție de 1:0,5:0,5, se atinge o doză globală de 360 kg substanță activă la hectar (circa 1 385 kg de îngrășăminte brute), doză comparabilă cu dozele fertilizante din țările avansate. La acest nivel de fertilizare, cele 27 tipuri de pajiști luate în studiu au reacționat cu cele mai mari creșteri de recoltă, producțiile de fin atinse variînd între 41,0 q la hectar pe pajiștea de la Orașu-Nou, județul Satu-Mare și 132,6 q la hectar la pajiștea de la Măgurele-Brașov.

NOTA REDACȚIEI

Apreciînd importanța pe care o prezintă pajiștile în asigurarea unei baze furajere corespunzătoare cerințelor impuse de sporirea numerică a efectivelor de animale și a producțiilor acestora, revista „AGRICULTURA” își propune, în continuare, să dezbată în paginile sale problemele legate de punerea în valoare a potențialului real al acestei importante bogății naturale.

Invităm, pe această cale, cititorii noștri să-și spună cuvîntul în legătură cu experiența și rezultatele obținute în munca de ameliorare a pajiștilor, cu propunerile pe care le au de făcut pentru ca, într-un timp cit mai scurt, pășunile și fânețele naturale să poată deveni principalele surse de iarbă și fin.

Tratamente	Sporuri q/ha	%	Randament kg/ha	Cost per q/fin lei	Indice sintetic de eficiență
1. N_{90}	14,0	76	15,6	25	10
2. $N_{90}P_{45}$	25,0	139	18,5	21	26
3. $N_{90}P_{45}K_{45}$	31,9	177	17,7	19	29
4. $N_{180}P_{90}K_{90}$	51,8	293	14,4	24	33

hectar, administrate totdeauna pe un fond de 80—90 kg de fosfor și 80—120 kg potasiu, substanță activă. Fosforul administrat singur nu asigură totdeauna sporuri de recoltă, dar stimulează efectul azotului. Potasiul este necesar numai pe solurile nisipoase și numai după ce s-au satisfăcut necesitățile de azot și fosfor; pe de altă parte, folosirea lui în doze mari prezintă uneori neajunsul îmbogățirii furajului în K_2O devenind dăunător sănătății animalelor.

Pentru a scoate în evidență eficiența celor 3 elemente fertilizante, prezentăm în cele ce urmează unele rezultate experimentale obținute într-o rețea de 27 de tipuri de pajiști diferite sub raport pedofito-climatic și agroproductiv, amplasate în general în zonele cu suprafețe întinse de pajiști naturale din țara noastră, ca urmare a cercetărilor efectuate de dr. ing. K. Niedermaier, ing. V. Vasiliu, dr. ing. Z. Samoilă, ing. A. Lăpușan, ing. D. Popovici, ing. I. Ţucra, ing. A. Constantin, ing. Z. Fabian, ing. C. Lauer, ing. T. Marușca, ing. A. Ciubotaru și ing. E. Tukacz.

În primul rînd, reține atenția marea variație a producției obținută pe parcelele nefertilizate, considerate martor, la cele 27 tipuri de pajiști studiate și anume de la 6,5 q fin pe pajiștea montană din munții Orăștiei, de la Uia, pînă la 75,0 q fin pe pajiștea din depresiunea Birsei, de la Măgurele-Brașov. Este de la sine înțeles că această mare amplitudine a producției în stare natu-

rală este determinată de condițiile staționale, de structura floristică a covorului ierbos, de mersul vremii sub raport climatic, de starea de întreținere și de modul de folosință aplicat.

AZOTUL ÎN COMBINAȚIE CU FOSFORUL. Reacția la fertilizarea cu azot și fosfor — combinația $N_{90}P_{45}$ — la nivelul unei doze globale de 135 kg de substanță activă la hectar, proporția N:P fiind 1:0,5, este mult mai puternică decît la administrarea azotului singur. Adăugarea la azot a unei doze de 45 kg P_2O_5 , respectiv 260 kg de superfosfat, se soldează prin interacțiune cu azotul și, în funcție de tipul de pajiște, cu sporuri relative ce variaza între 3% pe pajiștea de la Simbăta de Sus, județul Sibiu, și 493% pe pajiștea de la Uia, județul Hunedoara. Această largă amplitudine a sporurilor ce se obțin la fertilizarea cu azot și fosfor, demonstrează că aportul fosforului și, mai ales, intensitatea interacțiunii acestuia cu azotul depind de condițiile staționale și de tipul de pajiște. Este, totuși, de reținut constatarea că din cele 27 tipuri de pajiști studiate, numai pe 5 tipuri reacția la adausul de fosfor a fost slabă sau nu s-a pus în evidență. Sporul ce revine la 1 kg de substanță activă globală la fertilizarea cu combinația NP, variaza între 1 kg de fin pe pajiștea de la Simbăta de Sus, județul Brașov, cu sol subțire și 30 kg de fin la pajiștea de la Boarta, județul Sibiu, cu sol aluvial.

În medie pe toate cele 27 tipuri de pajiște, la fertilizarea cu combinația NP, la nivelul unei doze globale de 135

Curînd, ca și în anii din urmă, pajiștile Prislopului, județul Maramureș, pe care s-au executat importante lucrări ameliorative, vor găzdui, pînă toamna tîrziu, turme nesfîrșite de animale.

Foto: R. LUCIAN

În județul Prahova, creșterea porcilor în unitățile agricole de stat s-a concentrat la I.A.S. Movila Vulpilor și I.A.S. Puchenii Mari. Pentru a contura condițiile generale de producție trebuie spus că, în ambele unități, s-a adoptat sistemul gospodăresc de creștere și îngrășare, cu circuit închis. Producerea materialului de prăsilă, în cadrul fiecărei întreprinderi, a dus la îmbunătățirea însușirilor biologice a efectivelor din crescătorii. Condițiile de furajare sînt intrucitva asemănătoare, iar efectivele planificate și realizate în cele două unități au fost depășite considerabil.

La I.A.S. Movila Vulpilor discutăm posibilitățile de sporire a producției și de reducere a cheltuielilor de producție în sectorul porcin cu ing. **Mihai Arghir**, directorul întreprinderii, cu tehnicianul **Dumitru Dincă**, șeful fermei 1 Nedelea și cu **Ion Popescu**, economist la aceeași fermă. Rezultatele economico-financiare obținute în sectorul porcin, prezentate de directorul întreprinderii, sînt semnificative: producția globală a fost realizată în proporție de 111%, producția marfă — 108%, iar veniturile — 106%. Depășirea producției globale a atras, în mod firesc, o depășire a cheltuielilor de producție. Procentul de depășire a costurilor de producție a fost însă de numai 0,4% ceea ce reflectă un raport favorabil, corespunzător indicațiilor actuale privind sporirea continuă a producției zootehnice, paralel cu reducerea cheltuielilor de producție și, în special, a cheltuielilor materiale. Ca urmare a depășirii sarcinilor de plan la livrările de carne de porc, deci a producției-marfă, și a reducerii cheltuielilor de producție, beneficiul realizat de întreprindere, în acest sector, a crescut cu 35% față de planul stabilit inițial. Totodată, efectivul existent la sfîrșitul anului 1971 a fost mai mare de-

cît cel planificat cu aproape 1500 de porcine.

Totuși, analizînd căile prin care întreprinderea a sporit producția de carne se constată și unele deficiențe. În primul rînd, cantitatea de carne obținută în cadrul planului și peste plan s-a realizat, îndeosebi, prin exploatarea unui efectiv mai mare de porcine — deci printr-o practică extensivă — și în mai mică măsură prin intensificarea exploatarei efectivului, adică prin realizarea u-

plicarea, cu începere de la 1 noiembrie 1971, a Ordinului nr. 25 al ministrului agriculturii, industriei alimentare și apelor, privind furajarea animalelor, a scos la iveală lipsa de preocupare, care a dăinuit în multe unități agricole de stat și cooperatiste, în producerea unor cantități îndestulătoare de suculente cu care să se substituie o parte însemnată de concentrate. De exemplu, la ferma 1 Nedelea, în primele 10 luni ale anului trecut, sporul mediu zil-

țiel de carne pe această bază. S-a refăcut canalizarea, a fost introdusă remorca tehnologică, s-a modernizat sistemul de preparare și administrare a furajelor, s-au betonat căile de transport, s-a redimensionat spațiul construit. Astfel, pe serie, se pot crește și îngrășa 500 de porci în plus față de anii trecuți. Aici, s-a înțeles bine că sporirea producției globale și marfă în zootehnie se poate realiza, în primul rînd, prin raționalizarea și reamenajarea

scroafe și vieri, cu atît cheltuielile repartizate pe un purcel vor fi mai mici. În situația financiară a fermei, acest lucru se reflectă în prețul de cost mai mic cu 14 lei, față de nivelul planificat, în cazul purcelilor neînțărcați și cu 28 de lei la purceii înțărcați.

Rezultatele financiare favorabile din această perioadă de exploatare a porcilor se estompează însă pe parcurs datorită redistribuirii lor asupra fazelor următoare — de creștere și îngrășare. Și în această unitate, sporul mediu realizat pe o zi furajată la porcii aflați la îngrășat a fost sub nivelul planificat: față de 482 grame planificat, s-au realizat 418 grame. Cauzele sînt de aceeași natură cu cele de la I.A.S. Movila Vulpilor: lipsa suculentelor pentru întregirea rației, depășirea numărului mediu de zile furajate, ca urmare a nerealizării sporului mediu zilnic planificat la creșterea în greutate etc. Discutînd cu economistul fermei, **Mihai Lovin**, am reținut aprecierile sale față de prevederile în vigoare privind reducerea consumului de concentrate. În mod inevitabil însă, aplicarea ordinului la care ne-am referit este îngreunată de lipsa unei baze materiale asigurate. Pentru anul în curs s-au luat măsuri ca baza furajeră să fie îmbunătățită substanțial.

Depășirea efectivului planificat, prevăzut la 1 ianuarie 1972, a făcut posibilă livrarea unor cantități sporite de carne în luna ianuarie și februarie.

Rezervele de sporire a producției și de reducere a cheltuielilor materiale sînt infinite mai multe. Stă în puterea conducerii fermelor și a întreprinderilor vizitate, analizaarea acestor rezerve, punerea lor în valoare în interesul creșterii continue a producției de carne de porc, a reducerii prețului de cost.

Ion MANEA

In fermele I.A.S. Movila Vulpilor și I.A.S. Puchenii Mari

Fiecare fază a procesului tehnologic poate și trebuie să devină rentabilă!

nor sporuri medii zilnice superioare celor planificate. Din cele trei faze ale procesului de producție și anume: perioada de înțărcare (0—2 luni), perioada de creștere (2—4 luni) și perioada de îngrășare (4 luni — pînă la livrare) numai în primele două se înregistrează indicatori economici favorabili, corespunzător noțiunii de exploatare intensivă.

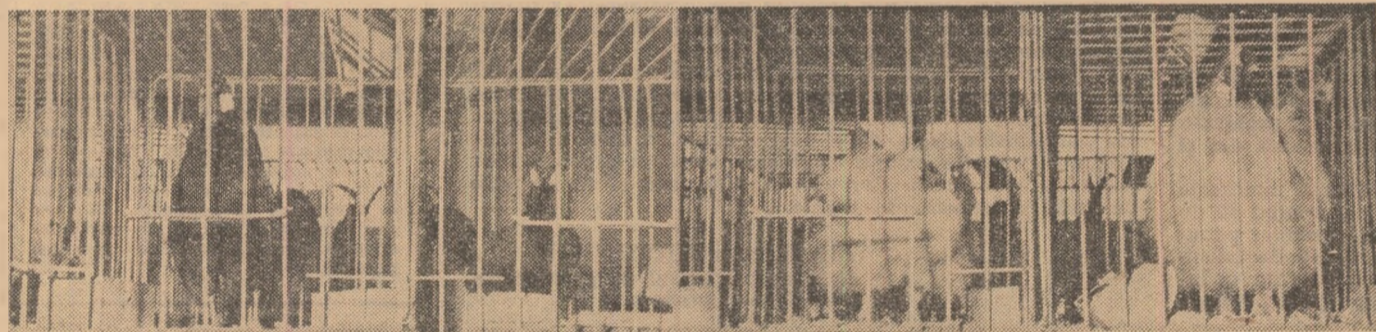
În perioada de îngrășare, datorită sporului mediu zilnic inferior nivelului planificat, rentabilitatea este scăzută. Astfel, la I.A.S. Movila Vulpilor, față de un spor mediu zilnic planificat de 476 grame, s-a realizat numai 456 de grame, prelungindu-se în mod neeconomic, perioada de exploatare. Nerealizarea sporului este o consecință firească a modului în care s-a gospodărit, pînă anul trecut, baza furajeră. A-

nic în greutate a fost de aproape 600 de grame, deoarece s-au administrat concentrate la discreție. După numai 15 zile de la aplicarea ordinului amintit, sporul s-a redus la jumătate. (Este vorba de o aplicare unilaterală a prevederilor ordinului deoarece s-a redus, la limitele stabilite, cantitatea de concentrate administrată, fără a se completa rația cu celelalte furaje, în special cu suculente). La aceasta se adaugă și lipsa șroturilor, a drojdiei, a făinei de carne cu care să se înnobleze concentratele măcinate. Pentru anul acesta, baza furajeră a sporit sub aspectul suprafeței și structurii culturilor furajere.

Modernizarea producției în sectorul porcin la I.A.S. Puchenii Mari a dus la o utilizare mai rațională a spațiului construit, la creșterea produc-

capacităților de producție existente. Dintre eforturile depuse de lucrătorii de la ferma Gherghița, în vederea sporirii producției de carne de porc, pot fi amintite și cele îndreptate spre îmbunătățirea indicelui de natalitate, reducerea mortalității la purceii sugari, sporirea prolificității într-un cuvînt, exploatarea mai intensivă a lotului de prăsilă. Prin aceste eforturi s-au obținut, peste plan, 350 de purcei. Totodată, datorită reducerii indicelui de mortalitate s-au înțărcați cu 300 de purcei în plus față de plan.

Se știe că producția principală a lotului de prăsilă o constituie purceii obținuți asupra cărora se repartizează toate cheltuielile efectuate cu întreținerea mătcii (scroafe mame și vieri). Cu alte cuvinte, cu cît se vor obține mai mulți produșii de la același număr de

La Expoziția Asociației crescătorilor de păsări și animale mici Avicola — București

PLEDOARIE PENTRU O ÎNDELETNICIRE FRUMOASĂ ȘI UTILĂ

O simplă intimplare sau pur și simplu admirația față de „motate”, unele mai frumoase ca altele, ne-au făcut să trecem de mai multe ori pe la expoziția de păsări de producție, de ornament, cîntătoare și iepuri de casă, organizată recent într-unul din pavilioanele Complexului expozițional din Piața Școlii de către Asociația crescătorilor de păsări și animale mici, Avicola — București. Și, fie că era aproape de ora deschiderii sau închiderii, fie că era zi de lucru sau sârbătoare, micul pavilion se dovedea mai tot timpul neîncăpător pentru grupuri nesfîrșite de admiratori de toate vîrstele, de toate profesiile. Admiratori ai frumuseții dar și ai utilului, pentru că farmecul păsărilor de curte — acestea au predominat în expoziție — i se adaugă cantitățile, de loc neglijabile, de ouă și carne pe care le produc.

La ce să ne oprim mai întîi din cele peste 400 de exponate, fiecare cu frumusețea și utilul său? Să înșirăm cititorului coloane de rase, de la păsările pitice și pline de temperament și pînă la cele „de mare tonaj” predispușe la somn și liniște? Poate că l-am plictisi. Același lucru dacă ne-am referi la fiecare din rasele de iepuri, porumbei, fazani și papagali admirate la expoziție. Ne rezumăm să arătăm că afară de cupele cucerite de cele mai frumoase exponate, juriul a mai acordat participanților la expoziție 30 de medalii de aur, 30 de medalii de argint, 30 de medalii de bronz și un în-

semnat număr de diplome de onoare. Cele mai frumoase exponate au fost apreciate ca fiind găinile de rasă „Plymouth barat” prezentate de crescătoarea Elena Niculescu din cadrul Asociației avicole Reșița, și porumbelii King Alb, prezențați de columbophilul Ion Florescu din București. Au mai primit medalii de aur: I.A.S. Constanța, ferma de selecție, pentru găini Plymouth-Rok-barat, Constantin Lupescu, din București, pentru găini Cornish, Mihai Popa din București, pentru fazani aurii, Dumitru Ionescu, din București pentru papagali, Ferma Măgurele, Municipiul București, pentru iepuri de rasă Chinchila; a mai primit medalia de aur Pandelet Petrescu pentru o interesantă colecție anatomo-patologică. Cu medalii de argint au fost distinși crescătorii Simion Puiu din București, pentru găini Minorka negre, Gheorghe Beraru, din Lugoj, pentru găini Orpington galbene; Dumitru Voinea, din București, pentru porumbelii King roșii etc. Printre cîștigătorii medaliilor de bronz se numără Ferma Măgurele, Municipiul București, pentru iepuri de rasă Chinchila, crescătoarea Tatiana Iarnovoi, din București, tot pentru aceeași rasă, și alții.

Prezența la expoziție ne-a dat prilejul să discutăm cu mulți dintre cei peste două mii de membri cîți numără asociația bucureșteană, cu mulți pasionați, membri ai altor 15 asociații de crescătorii existente în diferite centre ale țării, oaspeti în Capitală cu acest prilej.

Așa cum ne spunea Constantin Vuleu, președintele Asociației crescătorilor de păsări și animale mici, Avicola — București, unul din obiectivele majore înscrise în planul de activitate al asociației este atragerea unui număr cît mai mare de cetățeni către această îndeletnicire frumoasă, pasionantă și în același timp rentabilă. Tocmai de aceea, asociația urmărește dezvoltarea pasiunii pentru păsări și animale mici în rîndul școlărilor și pionierilor, sprijinind cadrele didactice în organizarea unui număr cît mai mare de cercuri de amatori în cadrul școlilor. Pentru ridicarea nivelului cunoștințelor profesionale ale crescătorilor, asociația organizează consfătuiri bilunare la care sînt invitați să-și spună cuvîntul cei mai buni specialiști și practicieni. Prin stația de incubație a asociației și cu sprijinul Trustului pentru producția avicolă se difuzează pui de o zi și ouă, tuturor crescătorilor interesați. O activitate intensă se duce pentru răspîndirea rasei de găini autohtone „Git golaș de Transilvania”, rezistentă la boli și cu o precocitate pronunțată, prezentă în expoziție în diferitele sale varietăți: negru, roșu, alb, galben, barat etc. Prin membrii săi, asociația s-a angajat să livreze în acest an statului 1,2 milioane de ouă, 12 tone de carne de pasăre și 5 tone de carne de iepure.

— Și dacă e vorba de viitor?
— Este în curs de organizare o secție anexă, ne spune președintele asociației, pentru confecționarea de cuști adaptabile în funcție de spațiile disponibile ale crescătorilor amatori, secție care ne va asigura și alte utilaje necesare. Studiem posibilitatea înființării unui organ central care să îndrume activitatea tuturor celor 16 asociații din țară. De altfel, în anul 1973, în colaborare cu Trustul pentru producția avicolă intenționăm să organizăm o expoziție republicană la care să participe toate aceste asociații. Și, dacă va fi posibil, ne vom strădui ca această expoziție să devină permanentă.

Ing. Lucian ROȘCA

La semnalul revistei

FOBIA MECANIZĂRII ÎN FERMELE ZOOTEHNICE?

Începînd cu primul număr din luna ianuarie, revista „AGRICULTURA” a deschis o rubrică intitulată „Cum vă preocupați de mecanizarea lucrărilor în fermele zootehnice”, rubrică la realizarea căreia au fost invitați să-și dea concursul un număr cît mai mare de cititori.

Ca urmare a analizei efectuate de revistă — pe această temă — iată ce ne răspunde Trustul județean Suceava al stațiunilor pentru mecanizarea agriculturii.

„În primul rînd vrem să arătăm — se arată în scrisoarea semnată de ing. Ștefan Burtea, directorul Trustului — că în urma acțiunii întreprinse de Trustul Suceava în sectoarele și fermele zootehnice pentru stabilirea posibilităților de mecanizare am nominalizat grajdurile în care se pot introduce transportoare cu racleți. Nici pînă în prezent însă cooperativele agricole nu au depus comenzi ferme către I.A.T.M. nr. 33 Suceava pentru aceste transportoare. Chiar acum la I.A.T.M. există un transportor cu racleți tip I.R.E.G. II pe care nu-l ridică nici-o cooperativă agricolă”.

Asemenea rețineri am întîlnit și în alte județe ale țării și am sugerat studierea cazurilor respective la direcția generală județeană, care, în funcție de caz, poate soluționa cu Banca agricolă acordarea de credite pentru asemenea lucrări. De altfel, în județul Suceava, lipsa de interes pe care o manifestă consiliile de conducere din unele cooperative agricole îmbracă cele mai diferite forme. Iată ce se relatează în această privință în scrisoarea primită:

„Utilajele pentru mecanizarea lucrărilor din fermele și sectoarele zootehnice ale cooperativelor agricole se repară în cadrul atelierelor mecanice de la S.M.A. Salcea, Iacobesti, Ilișești, Liteni, Rădăuți și Spătărești. Toate cooperativele agricole din județul nostru cunosc atelierele mecanice unde pot repara aceste utilaje. Vă informăm însă că utilajele proprietatea C.A.P. reparate de către atelierele mecanice S.M.A. menționate au fost aduse la reparat în urma insistențelor stațiunilor pentru mecanizarea agriculturii”.

Considerăm că atît direcția generală județeană cît și uniunea județeană cooperatistă pot acționa mai eficient pentru lîndarea fobiei mecanizării.

In dezbateri publice: Proiectul Legii cu privire la gospodărirea apelor

Participând la dezbateri publice a Proiectului Legii privind gospodărirea apelor în Republica Socialistă România, un număr tot mai mare de oameni ai muncii își exprimă opiniile lor menite să contribuie la perfecționarea acestui document de mare importanță pentru viața economică și socială a țării. Revista noastră continuă să gazduiască, în paginile sale, citeva din aceste propuneri și observații.

Coordonarea acțiunilor pe bazine sau grupe de bazine hidrografice

La Oficiul de gospodărire a apelor Ilfov, am purtat recent o discuție „fulger” cu citiva din specialiștii unității pe tema proiectului de lege amintit. Interlocutori: Constantin Ionescu, director, Ion Damian, inginer șef și Constantin Gheorghiu, șef de atelier care, au făcut, în același timp, și unele propuneri menite să îmbunătățească proiectul de lege. Le consemnăm pe scurt.

● La articolul 71 socotim utilă evidențierea organelor teritoriale și de gospodărire a apelor ca unități de exploatare, având calitatea de organ unic în folosirea corespunzătoare a lucrărilor complexe de gospodărire a apelor. Concret, propunem ca articolul 71 să fie formulat astfel: **Art. 71. Lucrările complexe de gospodărire a apelor se întrețin și se exploatează de organele**

teritoriale de gospodărire a apelor. Celelalte lucrări construite pe ape sau având legătură cu apele, în care sînt interesați mai mulți beneficiari, se întrețin și se exploatează, după caz: de organele de gospodărire a apelor; de beneficiarul principal stabilit prin actul de aprobare a lucrării; de fiecare beneficiar pentru partea de lucrări aferente; de asociația beneficiarilor și de alte organizații specializate, stabilite prin dispoziții legale.

● Referitor la articolul 79, care definește organele de gospodărire a apelor, considerăm necesară revizuirea acestuia avînd în vedere următoarele: unitatea naturală, bazinul hidrografic, care constituie entitatea fizico-geografică fundamentală în gospodărirea apelor, prevăzută în textul proiectului de lege

(art. 4, 19, 57, 59 și altele) nu are un corespondent în structura organizatorică prevăzută. Conform textului rezultă că gospodărirea apelor se asigură de către organul central „pe bazine hidrografice și pe întreg teritoriul țării” și de oficiile județene, pe plan local. În contextul actualului proiect, organul central de gospodărire a apelor ia asupra sa toate sarcinile cu caracter operativ, la nivelul bazinului hidrografic, ceea ce implică inevitabil o masivă concentrare de specialiști. În acest sens apare utilă, după părerea noastră, crearea unui organ intermediar care să preia sarcinile, pe bazine sau grupe de bazine hidrografice.

Pentru aceste considerente, propunem înlocuirea art. 79 cu următorul text: „Organele de gospodărire a apelor, în înțelesul prezentei legi, sînt: a) Consiliul Național al Apelor, ca organ central, prin care se asigură gospodărirea apelor pe întreg teritoriul țării; b) Direcții de gospodărire a apelor organizate pe bazine sau grupe de bazine hidrografice, subordonate Consiliului Național al Apelor, prin care se asigură gospodărirea apelor pe ansamblul unui sau mai multor bazine hidrografice; c) Oficii județene de gospodărire a apelor, subordonate Direcțiilor de gospodărire a apelor, prin care se asigură gospodărirea apelor pe plan local și asistența tehnică de specialiști comitetelor executive ale consiliilor populare județene, municipale, orașenești și comunale, în problemele ce formează obiectul atribuțiilor lor”. Prin această formulare articolul 86 nu mai are obiect și, ca atare, propunem să fie eliminat.

F. NICOLAE

Buletin agrometeorologic

INSTITUTUL DE METEOROLOGIE ȘI HIDROLOGIE SE INFORMEAZA:

În intervalul 8—15 martie, în majoritatea zonelor țării au predominat zilele cu aspect de primăvară (8—10 și 13—15.III, cînd maximele diurne au oscilat între 10° și 24°); de la 11 la 12 martie însă, vremea a fost tipică de iarnă — cu ninsoare, lapoviță și vînt puternic care a spulberat zăpada — mai ales în estul și sudul țării.

Este de reținut însă că în sol, la adîncimea de 5 cm, în zonele unde s-au efectuat însămînțări, temperaturile au fost mult mai ridicate decît în aer (minimele n-au coborît de regulă sub 2°—3°).

În sol, în ultima zi a intervalului, temperaturile medii din stratul arabil oscilau în general între 1° și 4°. De asemenea, trebuie subliniat faptul că solul a înghețat mai ales în Moldova (2—8 cm). În restul zonelor înghețul în sol a fost superficial și de scurtă durată.

Stratul de zăpadă existent la 12 și 13 martie în Moldova, Oltenia, Cîmpia Dunăii, Dobrogea și, parțial, în Transilvania mai persista în ultima zi doar în nord-vestul Moldovei.

Precipitațiile căzute în aceste zile au fost, în general, reduse cantitativ (1 la 10 mm); precipitații mai abundente (10 la 20 mm) s-au semnalat în Moldova, vestul Olteniei și, local, în Crișana și Maramureș. Zonele cu cantități cele mai mici de precipitații (sub 1 mm) sînt situate în sudul Banatului, Transilvaniei și Moldovei, precum și în jumătatea de nord a Bărăganului și Dobrogei.

TIMPUL PROBABIL PENTRU INTERVALUL 16—23 MARTIE:

Vremea va fi în general frumoasă, în primele zile ale intervalului, cînd cerul va fi mai mult senin. Apoi cerul se va acoperi treptat, începînd din sud-vestul țării; vor cădea ploii și burnițe slabe. Temperaturile minime vor oscila între —3° și 7°, iar maximele vor fi cuprinse între 7° și 17°, izolat mai ridicate la începutul intervalului. În majoritatea zonelor agricole vor predomină condiții prielnice lucrului pe ogoare.

CALITATEA — un factor esențial

Recentul proiect de lege privind gospodărirea apelor în Republica Socialistă România cuprinde ample prevederi, menite să contribuie la mai buna utilizare a acestor resurse naturale, la dezvoltarea economico-socială a țării noastre. Studiind amănunțit prevederile proiectului, apreciem că ar fi necesare însă și unele completări. Astfel, la articolul 56 care definește noțiunile de proiectare, executare, întreținere și exploatare a lucrărilor care se construiesc pe ape, sau cu legătură cu apele, ar mai fi necesară inserarea unui alineat intitulat „Lucrări ce au legătură cu apele prin amplasamentul lor ca: obiective agrozootehnice, diferite construcții, șosele comunale, județene și naționale, și care ar fi bine să aibă în prealabil avizul organelor de gospodărire a apelor.

Avînd în vedere că numărul riurilor și al surselor naturale de apă a rămas același, debitul lor trebuind să facă față cerințelor sporite ale industrializării și urbanizării, problema evitării poluării apelor a devenit nu numai necesară dar și obligatorie.

Prin acțiunea de combatere a poluării apelor se urmărește menținerea calității naturale ale acestora, ele urmînd să fie folosite la alimentarea populației, industriei, centrelor populare etc. Avînd în vedere complexitatea ridicată de folosirea și exploatarea rațională a apelor, și anvergura acțiunilor ce trebuie întreprinse, se impune, după părerea mea,

o coordonare unitară a acestora, pe bazine hidrografice. De asemenea, considerăm binevenită inserarea articolului 45 din proiectul de lege care prevede că: „Evacuarea apelor uzate ori aruncarea, în orice mod, de materii care pot produce poluarea apelor de suprafață sau subterane, nu este permisă decît pe baza și în condițiile autorizației eliberate de oficiile județene de gospodărire a apelor. Apreciez însă că în această direcție mai pot fi aduse unele îmbunătățiri. Este necesar astfel ca STAS-urile să prevadă și condițiile în care se pot evacua, în apele de suprafață, unele reziduuri industriale sau alte materiale.

Totodată, este necesar ca între organele județene de gospodărire a apelor de pe teritoriul unui bazin să existe anumite convenții care să cuprindă clauze, în legătură cu menținerea la un anumit nivel calitativ și cantitativ a apelor care trec dintr-un județ în altul, astfel încît acestea să nu dăuneze nici sănătății publice, dar nici economiei județelor respective. Prin aceste măsuri unitățile vor fi nevoite să respecte intrutotul legislația stabilită pentru înlăturarea risipei de apă, pe unitate de produs, contribuind, totodată, la micșorarea nocivității apelor evacuate.

O deosebită importanță o prezintă și faptul că proiectul de lege stabilește un ansamblu de reglementări privitoare la obligațiile nu numai ale organizațiilor socialiste, dar și ale persoanelor fizice, de a păstra calitatea apelor. Considerăm că este de datoria conducătorilor tuturor organizațiilor socialiste și a cetățenilor țării să cunoască și să respecte cu strictețe prevederile legale.

Ing. Teodor NICULESCU
directorul Oficiului de gospodărire a apelor — Ialomița

La cel de-al doilea Congres al Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție au fost analizate temeinic, cu înalt simț de răspundere, măsurile menite să ducă la înflorirea satelor noastre, la ridicarea agriculturii pe noi trepte ale progresului. Hotărîți să transpună în fapt măsurile prevăzute în Rezoluția Congresului, locuitorii satelor și orașelor au pornit la intensificarea acțiunilor cerute de modernizarea producției agricole, în cadrul cărora un rol de frunte îl are programul de îmbunătățiri funciare. Iată ce ne-a declarat în această privință, un grup de agricultori de pe meleagurile doljene.

„Folosirea chibzuită a pămîntului — ne-a spus tovarășul Ion Constantinescu președintele cooperativei agricole din Radovanu — constituie principala cale de ridicare a producției agricole. Este o cerință de mare actualitate la îndeplinirea căreia trebuie să ne aducem toți contribuția. În cuvîntarea ținută la recentul congres al țărănimii, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, a subliniat că înlăturarea programului de irigații și ameliorări funciare cere mobilizarea eforturilor întregii țărănimii, fiind necesar ca pe lângă eforturile de interes național, fiecare cooperativă, fiecare unitate agricolă să realizeze o suprafață irigată cît mai

Cooperatorii doljeni participanți activi la

ÎNĂPTUIREA PROGRAMULUI DE IRIGAȚII

mare. Aceste prețioase indicații constituie și pentru cooperatorii noștri un puternic impuls pentru continuarea în ritm susținut a amenajărilor de îmbunătățiri funciare. Avem în proiect, și sîntem hotărîți să-l ducem pînă la capăt, amenajarea pentru irigații, cu mijloace locale, a unei suprafețe de 130 de hectare, din care 80 hectare de grădină de legume. Lucrările au fost începute în anul trecut și continuate în iarna aceasta. S-a executat, cu ajutorul cooperatorilor, canalul principal, pe o lungime de 1 300 m, săpîndu-se 4 500 m.c. de pămînt; acum continuăm excavațiile la restul de canale, ce însumează aproape 8 km; de asemenea, ne aprovizionăm cu materialele necesare astfel ca pînă în luna aprilie a acestui an, să putem da în exploatare o suprafață de 80 de hectare. Cooperatorii din Radovanu participă în număr tot mai mare la amenajările locale, cu atît mai mult cu cît ei au putut să se convingă practic de efectele irigațiilor. În 1971 cînd prin părțile noastre timpul a fost secetos, am putut realiza la cultura de sfeclă de zahăr, de

exemplu, în sistem irigat un spor de producție de peste 30 000 kg la hectar”.

În Dolj, și nu numai aici, irigațiile au cunoscut în ultimii ani o dezvoltare impetuoasă. Pe harta județului apar noi zone unde culturile vor rodi îmbelsugat, fără să mai fie stîngerite de capriciile naturii. Printre cooperativele agricole care au extins și extînd irigațiile, folosind mijloace locale, se numără și cea din Caraula. Cu cităva vreme în urmă, în apropierea acestei așezări a fost ridicat un baraj și creat un lac de acumulare care permite irigarea unei suprafețe apreciabile. Cooperatorii au pornit la efectuarea amenajărilor interioare, astfel ca 330 de hectare să poată fi exploatate chiar din anul acesta.

„În dezbaterile purtate la recentul congres — remarca inginerul Virgil Boștină, președintele cooperativei, s-a pus un accent deosebit pe folosirea rațională, la parametrii proiectați, a terenurilor amenajate pentru irigat. Și noi sîntem hotărîți să realizăm producții mari și economice,

cu atît mai mult cu cît anul acesta vom trece pentru prima dată la irigarea unor culturi de cîmp care răspund foarte bine acestei lucrări, cum sînt porumbul, sfecla de zahăr, lucerna. Pentru a atinge recoltele medii, la hectar, prevăzute în plan va trebui să aplicăm o agrotehnică specifică, diferențiată, creînd un agrofond adecvat. Se spune, și pe bună dreptate, că în cultura irigată nu se pot obține rezultate bune fără administrarea unor doze corespunzătoare de îngrășăminte. Nici noi nu vom scăpa din vedere această măsură. Pe terenul aflat în sistem irigat vom da cantități sporite de îngrășăminte: 300—400 kg azotat de amoniu la hectar și 500—600 kg de superfosfat la hectar, în funcție de necesarul fiecărei parcele. Anul acesta, în primăvară, vom utiliza și gunoi de grajd bine descompus (mranită), în cantități de circa 20 de tone la hectar. Pentru a mări potențialul fertil al solurilor noastre, în majoritate de tipul brun-roșcat de pădure. Pe lângă îngrășămintele vom acorda atenție utilizării unor soiuri și hibrizi cores-

punzători și, bineînțeles, aplicării în complex, a celorlalte măsuri recomandate de agrotehnica culturilor irigate”.

Printre sistemele mari de irigații, efectuate din fonduri centralizate, date de curînd în exploatare, se numără și cel de la Calafat-Băilești. Cooperativa agricolă „Viața Nouă” din comuna Poiana-Mare, una din unitățile care beneficiază de acest vast sistem, poate iriga în prezent o suprafață de peste 2 100 de hectare. Printre măsurile întreprinse de consiliul de conducere al cooperativei, așa cum ne-a informat Marin Sande, inginerul șef al cooperativei, este asigurarea și pregătirea oamenilor necesari exploatarea unei atare suprafețe.

O primă acțiune o constituie școlarizarea la S.M.A. Poiana-Mare a unui număr de 30 de motopompști, recrutați din rîndul cooperatorilor. Se intenționează să se extindă anul acesta lucrul în două schimburi, la culturile irigate; de asemenea, se vor îmbunătăți condițiile de muncă ale celor ce activează în domeniul irigațiilor.

Gînduri, fapte, cifre, oglinzind preocupările din ce în ce mai intense ale agriculturii doljene pentru gospodărirea rațională a pămîntului, extinderea lucrărilor de îmbunătățiri funciare și consolidarea cooperativelor agricole.

Ing. N. FLORIAN

Pe itinerarul îngrășămintelor

DE LA FURNIZOR LA BENEFICIAR

- În timp ce unele unități au primit zeci de tone de îngrășămintele peste necesar, altele n-au nici un gram.
- Cu cantitatea de azotat repartizată în primele două luni, printr-o dirijare rațională, se puteau fertiliza, în plus, peste 30 000 ha.

Reparațiile la tractoare și mașini agricole au fost practic încheiate, iar campania de primăvară declanșată. Paralel cu asigurarea semințelor culturilor din prima urgență, o atenție deosebită trebuie acordată fertilizării terenurilor.

Cum se desfășoară acțiunea în județul Timiș?

Pe itinerarul firesc al îngrășămintelor, de la furnizor la beneficiar, apar o serie de obstacole care prelungesc în mod nejustificat drumul acestora, așa cum am constatat în urma anchelei întreprinse recent în județul amintit.

Din situația centralizată, la începutul acestei luni, la direcția generală agricolă, rezultau diferențe neacoperite la toate sortimentele de îngrășămintele. Cauzele acestei anomalii, așa cum ne-a declarat ing. Nicolae Gherescu, director general adjunct al Direcției generale Timiș pentru agricultură, industrie alimentară și ape, sînt două. Prima se referă la anumite greutăți financiare pe care le-au avut unele cooperative, iar a doua la reducerea repartitiei inițiale întocmită anul trecut de cooperative și centralizată la nivelul direcției generale agricole județene. La începutul anului acesta, contam, la îngrășămintele pe bază de azot, de exemplu, pe o repartitie de peste 10 000 de tone, pentru ca la sfîrșitul lunii ianuarie această cantitate să ne fie redusă cu aproape 3 000 de tone. Ca urmare acestui fapt, 36 de cooperative agricole din județ au fost complet lipsite de îngrășă-

mintele pe bază de azot, indispensabile culturilor îngrășămintele în toamnă.

Cum a reacționat direcția agricolă județeană la aceste modificări de repartitie? În loc să facă o redistribuire, în funcție de noua repartitie, a lăsat cooperativele să ridice cantitățile de îngrășămintele la nivelul necesarului, iar cînd acestea s-au terminat, a început să „împartă” promisiuni. În tot acest răstimp unele cooperative, bineînțeles, cele care s-au grăbit să ridice îngrășămintele — au fertilizat nu numai întreaga suprafață cultivată

tru 50 tone de azotat, 20 tone de îngrășămintele complexe, 40 tone de superfosfat și altele. Din discuția purtată cu Nicolae Buzatu, inginerul șef al cooperativei, aflăm că din septembrie, anul trecut, nu s-a mai primit nici un gram de sulfat de amoniu, azotat de amoniu și superfosfat. Pentru cantitatea repartizată primului trimestru al acestui an comanda și adevărul de disponibil au fost depuse încă de la 27 septembrie 1971.

— În toate ședințele consiliului intercooperatist din care facem parte — ne-a

ANCHETA NOASTRĂ

cu grîu, ci și pe cele cu ovăz și pășunile, în timp ce altele nu au îngrășat nici un hectar de teren. Iată câteva exemple în acest sens. În cadrul consiliului intercooperatist Biled, cooperativa din Becicherecul Mic a primit 190 tone de îngrășămintele azotoase, față de 180 tone planificate, în timp ce la unitățile din Dudeștii Noi, Șandra, Uihel și altele, cantitățile de îngrășămintele existente sînt departe de a acoperi necesarul.

La cooperativa din Șag, pînă la data cînd am întreprins prezenta anchetă nu se primise nici un fel de îngrășămintele din cota acestui an, deși unitatea dispune de bani în cont și de repartitiile necesare pen-

de declarat ing. Nicolae Buzatu, și în întîlnirile cu cadrele de conducere din direcția agricolă județeană, am ridicat problema proastei repartitii a cantității planificate de îngrășămintele. Fiecare dintre cei cu care am vorbit mi-au dat dreptate, și-au notat în agenda această anomalie dar problema a rămas tot nerezolvată. A urmat analiza acestor probleme la nivel de județ, în două rînduri; o dată la 14 ianuarie, altă dată la 29 februarie, fiind asigurați că vom primi totuși îngrășămintele planificate. Am trimis delegații la Baza de aprovizionare, dar cum se duceau, așa se întorceau.

Situația este similară și în cooperativele din Ghilad, Macedonia, Moravița, Sașoșul Mare, Lugojel, Șarlotă, Stanciova și altele, unde cantitățile de îngrășămintele primite și în special cele pe bază de azot sînt deficitare.

Putea fi preîntîmpinată această situație? „Bineînțeles că da, ne răspunde ing. Gheorghe Tănase din Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelelor. Necesarul de îngrășămintele pe bază de azot a fost acoperit în județul Timiș în proporție de 88%, iar pînă la data de 3 martie a.c. se fertilizase doar 58% din suprafața planificată. Printr-o dirijare rațională a acestor îngrășămintele se mai putea fertiliza încă cel puțin 30 000 ha”.

Acum, „în al doispnezele ceas”, direcția agricolă județeană Timiș a hotărît să facă o serie de mișcări ale cantităților de îngrășămintele existente la nivelul fiecărui consiliu intercooperatist. Dela cooperativa din Nerău, de exemplu, au fost redistribuite circa 50 tone de îngrășămintele la cooperativele din consiliul intercooperatist. Măsură va fi generalizată la toate consiliile. Totodată, s-au făcut demersurile necesare pentru ridicarea întregii cantități de îngrășămintele afectate acestui trimestru și obținerii în devans a unei cote din trimestrul următor.

Sîntem informați, de către Departamentul agriculturii cooperatiste și gospodăriilor populației, că de la o decadă la alta aprovizionarea județelor cu îngrășămintele s-a îmbunătățit, astfel că pînă la sfîrșitul acestei luni livrările se vor înscrie în grafic. Se impune însă mai multă fermitate în ridicarea operativă a cantităților de îngrășămintele soșite; totodată, este necesară intensificarea acțiunii de fertilizare, în primul rînd a culturilor îngrășămintele în toamnă. De asemenea, trebuie transportat și împrăștiat tot gunoiul de grajd care se mai află prin cooperative, astfel ca întreaga suprafață planificată să fie fertilizată integral.

C. STĂNESCU

Profiluri

INOVATORUL

Un om obișnuit, mai mult scund de statură decît înalt, cu tîmplele ușor încăruntite. Nu-i meșter în a înșira fraze lungi, pompoase; dimpotrivă, în discuția noastră s-a dovedit mai degrabă stingaci. Sfiata i-a dispărut însă, de îndată ce am pătruns în atelierul mecanic; s-a aplecat asupra unui dispozitiv — mai tîrziu aveam să aflăm că este vorba de prima sa inovație — plimbîndu-și mîinile pe manete, cu delicatețea și îndemînarea unui artist.

„Aici, în mijlocul utajelor mecanice, și-a petrecut Ion Petrescu, mecanic de atelier la S.M.A. Ciorogîrla, județul Ilfov, mai bine de 30 de ani, din cei 45 pe care îi are în prezent. „M-a fascinat din totdeauna — ne relatea interlocutorul — lumea mecanică cu minunatele ei secrete. De mic copil mi-a plăcut să demontez, să cercetez „măruntăiele” jucăriilor. Dorința de a crea mașini și dispozitive noi, de a perfecția pe cele existente, mi-a venit, cred, pe cînd lucram ca ucenic în atelierul unor patroni de la Bariera Vergului, din Capitală. Spun dorința, deoarece în condițiile de atunci, de cruntă exploatare, realizarea visurilor mele ar fi fost imposibilă. Au trecut însă acele zile negre din viața mea. Am fost încorporat. În armată, unii tovarăși mi-au propus să rămîn în cadrul acesteia, ca mecanic-auto, meserie bine remunerată. N-am vrut. Am venit să muncesc în agricultură, alături de țărani cooperatori. N-am uitat nici o clipă că și eu sînt fiu de agricultor, de prin părțile Urziceniului. Din 1948 și pînă acum am lucrat numai în S.M.A., ca mecanic de atelier. Aici, în marile unități agricole, dotate cu mijloace mecanizate din ce în ce mai perfecționate, în condițiile unei agriculturi socialiste, m-am putut desăvîrși ca meseriaș, am putut să-mi realizez vechile mele visuri de inovator”.

„Intr-adevăr, Ion Petrescu este cunoscut de mulți ani ca un bun mecanic, care își îndeplinește cu cinste obligațiile de serviciu, ca un adept al noului. Conducerea unității l-a ajutat și îl ajută să-și pună în practică ideile, oferindu-i condiții din cele mai bune. Așa s-a putut naște, bunăoară, prima sa inovație — dispozitivul pentru măsurarea diametrului interior al cazinivelor fără demontarea axului dispozitivului de alezat paltere. În trecut, amintim că experiențele efectuate au arătat că, prin folosirea noului aparat, productivitatea muncii poate crește cu 300 la sută, calitatea lucrului fiind incomparabil superioară. O altă realizare a acestui inovator este dispozitivul universal pentru strunjit cazinivelor și bușele bielei, cu avans automat, care reduce mult timpul de efectuare a operațiilor respective. Recent, inovatorul Ion Petrescu, împreună cu un alt tovarăș de muncă, mecanicul Gheorghe Udrea, a pus la punct un dispozitiv pentru reconducerea nuturii axului cu melc de la servodirecția tractorului. Dispozitivul a și fost utilizat în atelierul S.M.A. Ciorogîrla, la repararea tractoarelor, realizîndu-se importante economii. Iar acum, unul din pîndurile care îl frîmîntă pe mecanicul inovator — așa cum ne-a mărturisit-o — este înlocuirea filtrelor actuale de motorină cu un dispozitiv de filtrare prin centrifugare, spre a se curăța cit mai bine carburantul de apă și impurități. „Sînt fapte care explică stîmă și prețuirea de care se bucură comunistul Ion Petrescu, căutător neobosit al noului, spre binele întregii colectivități”.

N. FLORESCU

ACȚIUNEA DE ÎMPĂDURIRI

(Urmare din pag. 1)

se vor afla, desigur, silvicultorii: fiecare dintre ei — indiferent de funcție și loc de muncă — va lucra efectiv, la plantare un număr de zile, adăugînd astfel obligațiilor profesionale un aport personal, izvorît dintr-o înaltă și firească îndatorire cetățenească. Alături de silvicultorii, se vor afla lucrătorii din exploatarea forestieră și unitățile de industrializare a lemnului, al căror cîmp de activitate include, organic, grija față de păduri.

Țărănimea muncitoare răspunde cu elan inițiativelor privind organizarea șantierelor de împădurire, prin muncă voluntar-patriotică. Numai în cursul lunii februarie a.c. s-au creat condiții ca locuitorii din peste 1 000 de comune să participe la muncă pe asemenea șantiere, care atît prin amplasamentul lor — în general în apropierea comunelor — cît și prin modul cum sînt organizate, asigură acces ușor și posibilități de folosire eficientă a timpului de muncă afectat.

„Luna Pădurii” organizată în această primăvară în toate județele țării — în perioade stabilite potrivit condițiilor naturale din fiecare zonă — va constitui un bun prilej pentru desfășurarea unor largi acțiuni cu caracter de masă pentru efectuarea de plantații silvice și pentru propagarea înalțelor îndatoriri cetățenești legate de apărarea și îngrijirea pădurilor.

În acest context cuprinzător se cer subliniate condițiile favorabile existente pentru intensificarea lucrărilor de refacere și folosire rațională a pădurilor aflate în administrarea consiliilor populare comunale, în vederea ridicării în timp scurt a eficienței modului cum este

apărată, conservată și dezvoltată această parte importantă din fondul forestier al țării. Elaborarea și supunerea dezbaterii publice a Proiectului de lege privind gospodărirea pădurilor administrate de comitetele executive ale consiliilor populare comunale constituie un puternic stimul pentru lichidarea rămînelor în urmă și aplicarea unei silviculturi intensive în aceste importante resurse puse în slujba satisfacerii nevoilor țărănimii. Unităților silvice le revine îndatorirea de a acționa cu înalt spirit de responsabilitate în asigurarea a tot ceea ce depinde de ele pentru ca, în timp relativ scurt, pădurile respective să atingă o productivitate înaltă, conform potențialului lor real, și să poată fi folosite superior și complet la acoperirea necesităților rurale, obștești și ale gospodăriilor personale.

Aceleași cerințe, dimensionate la specificul potrivit fiecărei situații, trebuie să caracterizeze gospodărirea resurselor forestiere aflate în administrarea unor întreprinderi agricole de staț și a unor cooperative agricole de producție.

În procesul intensificării acțiunii de împădurire, un rol hotărîtor îl are aplicarea tehnologiilor moderne bazate pe mecanizarea lucrărilor. Există multe situații, cum sînt cele specifice substituiri arboretelor cu productivitate inferioară, prin plantații de specii valoroase, sau cele specifice culturilor din stepă și silvo-stepă, în care absența proceselor mecanizate bazate pe arătură și pregătire temeinică a terenului ar echivala, în fapt, cu eșecuri aproape sigure în crearea culturilor silvice respective. O astfel de cerință impune nu numai silvicultorilor înșiși serioase în-

datoriri legate de necesitatea lichidării rămînelor în urmă care se manifestă în acest domeniu, dar și altor sectoare și unități, cum ar fi, de exemplu, stațiunile de mecanizare a agriculturii. Este de relevat că respectarea strictă a obligațiilor asumate prin contractele încheiate de către întreprinderile respective cu unitățile din silvicultură, constituie un imperativ inexorabil al aplicării legii și totodată o îndatorire de răspundere în asigurarea lucrărilor indispensabile succesului campaniilor de împădurire.

Focalizînd întreaga lor capacitate tehnică și organizatorică spre înfăptuirea exemplară a sarcinilor ce le revin în domeniul împăduririlor și al bunei gospodării a fondului forestier, unitățile silvice trebuie să adîncească neconținut legăturile de strînsă colaborare cu toate sectoarele din cadrul Ministerului Economiei Forestiere și Materialelor de Construcții, precum și cu alte sectoare, mobilizînd — sub conducerea organelor și organizațiilor de partid — mase cît mai largi de tineret și oameni ai muncii la acțiuni concrete și eficiente de înființare, îngrijire și ocrotire a pădurilor. În asemenea condiții favorabile, este pe deplin posibil ca peste 60 la sută din volumul împăduririlor din acest an să fie executat în perioada campaniei de primăvară.

Creșterea cuantumului împăduririlor se va putea realiza în condițiile respectării riguroase a calității lucrărilor, creîndu-se culturi viabile, cu randament ridicat. Se va acorda prioritate extinderii răsinoaselor și speciilor repede crescătoare, cu valoare economică superioară; vor fi extinse semănăturile „directe cu brad și vor fi folosiți puietii din regenerări naturale convenabile. Se va intensifica producția pepinierelor existente și vor fi create noi pepiniere cantonale și zonale, cu condiții ecologice apropiate de cele ale șantierelor de împăduriri.

În ce stadiu se află realizarea programului privind

ZONAREA PRODUCȚIEI AGRICOLE

Pentru sporirea producției și productivității muncii agricole, statul face eforturi deosebite consacrate extinderii mecanizării, chimizării, irigațiilor, asigurării unui material biologic de înaltă valoare. Penetrația tehnologiei moderne este intensă, capătă o tot mai mare amploare acțiunile de concentrare și specializare a producției.

În acest context al modernizării, gospodărirea rațională a fondului funciar, a resurselor, constituie o problemă de însemnătate excepțională. În rezolvarea ei, zonarea producției agricole își are un loc bine determinat. Ea se încadrează organic în sistemul general al planificării și conducerii economiei naționale, servește din plin orientării pe teritoriu a producției a-

Cu intenția de a informa cititorii asupra stadiului în care se află programul de zonare, ne-am adresat Institutului de cercetări pentru economie agrară și organizarea întreprinderilor agricole socialiste, respectiv tovarășului dr. ing. S. Hartia, șeful laboratorului de zonare a producției agricole:

— De ce este nevoie de o nouă lucrare de zonare a producției? Se știe că există o asemenea lucrare mai veche, întocmită în perioada 1954—1961. Ce cauze determină abordarea unei zonări dinamice în locul uneia strict ecologice?

— Dezvoltarea continuă a mijloacelor de producție destinate agriculturii, adoptarea unor tehnologii moderne pun noi probleme în fața zonării producției agricole. Dacă într-o primă etapă, prin repartitia teritorială se căuta să se armonizeze producția agricolă cu condițiile naturale, accentul căzând pe ecologie, astăzi corelația este multiplă, intervenind în mod activ mijloacele de producție, care schimbă echilibrul creat între producția tradițională și condițiile naturale, și deci și arealul de răspundere a unei culturi. Interconținerea continuă dintre nivelele noi de producție, condițiile naturale și mijloacele de producție, fac necesară revizuirea, din perioadă în perioadă, a repartitiei teritoriale a producției agricole, a zonelor stabilite, armonizarea profilurilor de dezvoltare teritorială. Este vorba deci de o nouă lucrare, care să determine pe teritoriu profilele de dezvoltare, care să permită orientarea deciziilor de repartitie teritorială a producției — anual sau pe o perioadă de cinci ani — pe traiectoria tendinței generale, în baza unui optim de perspectivă mai îndepărtat.

Elementele care impun realizarea unei lucrări privind zonarea producției pe baze noi sunt numeroase. Modernizarea agriculturii sub toate aspectele ei, adâncirea proceselor de integrare pe verticală și orizontală, de concentrare și specializare, existența unor cadre care au acumulat o bogată experiență, reorganizarea administrativă a țării, luarea în considerare nu numai a aspectelor de repartitie a producției, ci și a repercusiunilor economico-sociale, necesitatea optimizării utilizării mijloacelor de producție, sint câteva dintre acestea. Un element nou care a survenit și care contribuie în mare măsură la efectuarea unei lucrări fundamentate de zonare a producției o constituie folosirea metodelor matematice și a mașinilor electronice de calcul. Ele permit prelucrarea unui vast material informațional, corelarea lui, scoaterea în evidență a diferitelor funcții de producție și, ceea ce este deosebit de important, permite realizarea mai multor variante și optimizarea acestora în raport cu diferite criterii, ceea ce în condițiile efectuării lucrărilor de zonare în mod manual nu era posibil. Reducerea timpului de calcul și precizia acestor calcule permit eliminarea variantelor mai multor soluții, ceea ce are o importanță deosebită în

gricole, constituie un instrument indispensabil în optimizarea folosirii resurselor.

Congresul al X-lea al P.C.R. a trasat sarcina îmbunătățirii zonării producției agricole, în vederea asigurării unei mai juste repartizări pe teritoriu a culturilor, speciilor și raselor de animale, în concordanță cu condițiile naturale, economice și sociale. Dezvoltarea agriculturii în perspectivă, prognoza pentru următorii 15-20 de ani, sint direct condiționate și de realizarea unei zonări fundamentate științific. Este o lucrare complexă, absolut necesară, de strictă actualitate, care interesează, deopotrivă, organele centrale și masa largă a specialiștilor agricoli de la județe și unități.

pregătirea și stabilirea deciziilor.

— Ce s-a realizat până acum din programul de zonare a producției agricole?

— Lucrarea de zonare comportă o cercetare multidisciplinară. Altfel spus ea este o sinteză a rezultatelor furnizate de un număr mare de științe și discipline, care, potrivit unei anumite ordini, au pregătit elementele informaționale necesare întocmirii și rezolvării modelului economico-matematic de zonare a producției agricole.

ajutorul balanțelor, constituie elementele primare de la care s-a plecat. Ele au la bază necesitatea de a se asigura, în tregii populații a țării, o alimentație bazată pe o rație fiziologică normală, materia primă agricolă pentru industria prelucrătoare precum și cantitățile, pe sortimente, destinate exportului. Aceste balanțe nu s-au rezumat doar la elementele productive ci au fost analizate și sub aspectul economic.

Studii aprofundate au fost făcute și în direcția evidenție-

dințelor teritoriale de optimizare a folosirii volumului mare de îngrășăminte de care vom dispune în viitor.

Un colectiv largit a efectuat studii privind nivelul tehnologic ce se va putea realiza în perspectivă pe zone și culturi. În acest scop, s-au întocmit fișe tehnologice la 29 de culturi și 7 direcții de creștere a animalelor pe zone și variante, însumându-se, peste 1400 de nivele tehnologice ce vor fi introduse în concurs. Mașina electronică va alege pe cele ce asigură o folosire optimă a diferitelor mijloace, în diferite etape zonale.

Studii importante s-au făcut privind evoluția forței de muncă din agricultura țării noastre și a aspectelor sociale pe care le ridică modernizarea proceselor de producție. Ele ridică valoarea lucrărilor actuale de zonare, deoarece este pentru prima dată când se caută să se ia în considerație și elementele sociale într-un proces de repartitie teritorială a producției agricole. S-au realizat, de asemenea, studii privind influența transportului, a amplasării actuale a fabricilor ce prelucerează materia primă agricolă și a marilor construcții agrozootehnice, schimbările în perspectivă a categoriilor de folosință etc.

Sintem astăzi în faza când întreaga informație deosebit de vastă de care dispunem trebuie să fie ordonată. Modelul economico-matematic are un număr de 1 512 variabile

tul de cercetări pentru pomicultură, Stațiunea centrală de cercetări pentru creșterea ovinelor Palas și, parțial, Institutul de cercetări pentru cultura cartofului și sfeclii de zahăr. Desigur, aceasta a avut efecte pozitive, dar nu a putut suplini neparticiparea celorlalte institute, care trebuiau să-și aducă contribuția din plin, în special la elaborarea și fundamentarea tehnologiilor producțiilor agricole.

În legătură cu colaborarea la executarea lucrărilor de zonare trebuie arătat că un aport important a fost dat de economiștii de la stațiunile experimentale, precum și de catedrele de economie agrară și organizarea teritoriului din Timișoara și Cluj.

Faptul că nu am reușit să creăm o coeziune în executarea acestei importante lucrări se datorește, în parte, și sistemului de contractare a lucrărilor de cercetare, fiecare institut fiind interesat să execute lucrările legate direct de profilul său, și nu lucrări de subcontract, care se finalizează în cadrul unui alt institut.

— Ce ar trebui făcut, din timp, pentru ca lucrarea de zonare a producției agricole să fie utilizată în teren, cu eficiența scontată?

— Colectivul de cercetători din cadrul Institutului de cercetări pentru economia agrară și organizarea întreprinderilor agricole socialiste, care lucrează la zonarea producției agricole cu ajutorul Centrelor Informaționale și de Calcul al M.A.I.A.A. speră ca, până la sfârșitul anului 1972, conform planului, să rezolve modelul economico-matematic de zonare a producției agricole întocmit și să dea cadrul zonal de dezvoltare teritorială în perspectiva anului 1990 a agriculturii cooperatiste. Această etapă a lucrării va stabili un număr de 60—80 de zone-teritorii și va putea fi folosită în lucrările de planificare de la nivelul agriculturii, ca ramură, până la județ.

Pentru a aprofunda lucrările și, în special, a face legătura cu studiile de profilare a unităților productive se consideră necesar ca lucrările de zonare a producției agricole să fie continuate în anii următori, centrul de greutate al activității concentrându-se la județ. Pentru buna organizare a acestor lucrări, consider că este necesar să se înființeze o comisie de zonare a producției agricole în cadrul Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor, care să preia și să coordoneze lucrarea de zonare a producției agricole în cadrul județelor. Se poate antrena în această muncă și Institutul de geodezie, fotogrametrie, cartografie și organizarea teritoriului.

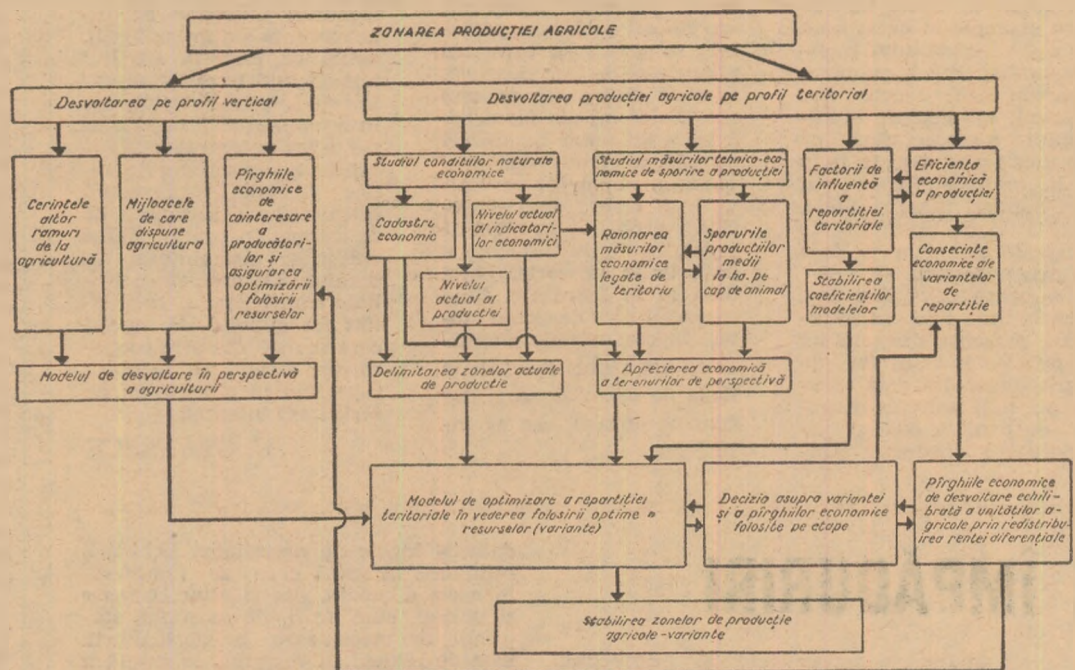
În cadrul fiecărui județ este necesar să se constituie o comisie de zonare, formată din reprezentanții direcției generale (cu 1-2 membri permanenți), ai organelor teritoriale de proiectare, care să primească sarcini concrete. În acest sens, este necesar să fie antrenați și specialiștii din cadrul stațiunilor experimentale și institutelor agricole.

Colaboratorii din Institutul de cercetări pentru economia agrară și organizarea întreprinderilor agricole socialiste vor sprijini această acțiune prin elaborarea metodologiilor, a lucrărilor de sinteză și asistență tehnică.

Beneficiarii — agricultura ca ramură și unitățile agricole — așteaptă ca lucrarea de zonare a producției agricole să fie încheiată în timp util. Impulsionarea ritmului de realizare, dar mai ales necesitatea asigurării celui mai înalt nivel științific solicită, mai mult decât până acum, un larg sprijin în rezolvarea problemelor complexe pe care le ridică o acțiune de asemenea anvergură. Este posibil și necesar o mai amplă concentrare a forțelor, o coordonare interinstituțională mai rodnică, pe care are menirea s-o realizeze, în primul rând, comisia de zonare înființată în cadrul secției de economie agrară a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură. Conjugarea mai atentă a eforturilor, dezvoltarea muncii în colectiv, condiționează îndeplinirea cu succes a sarcinii trasate de către conducerea de partid și de stat privind zonarea producției agricole pe baze fundamentate științifice.

Ing. V. STANCU

ORGANIGRAMA ZONĂRII PRODUCȚIEI AGRICOLE

Pentru a avea o imagine a fluxului lucrărilor s-a întocmit o organigramă amănunțită, care cuprinde și ordonează toate lucrările necesare executării acestui vast program (vezi schema). O mare parte din aceste lucrări au și fost executate.

De la început s-a pus problema realizării unei metodologii unice, care să reflecte noua concepție de zonare a producției agricole, să corespundă cerințelor și să fie adecvată pentru folosirea metodelor matematice și a mașinilor electronice de calcul. La ora actuală putem spune că s-a întocmit și fundamentat modelul economico-matematic de zonare, care va fi rezolvat cu ajutorul mașinii electronice. I.B.M. 360 de la Centrul Informațional și de Calcul al M.A.I.A.A.

Paralel cu întocmirea metodologiei au fost elaborate o serie de elemente ce constituie informația necesară ce va fi introdusă în modele. Astfel, pentru a avea clar scopul producției agricole și felul cum se încadrează ea în ansamblul economiei naționale, au fost întocmite o serie de proiectii de dezvoltare în perspectivă a agriculturii ca ramură și pe sectoare de producție. Aceste proiectii ale dezvoltării producției agricole, realizate cu

rii și cuantificării fertilității naturale a pământului, întocmindu-se, pentru toate județele, hărți cu aprecierea economică a terenurilor agricole la scara 1/200 000. Aceste lucrări deosebit de valoroase pot fi folosite nu numai în cadrul zonării producției agricole, constituind un patrimoniu științific valoros. De asemenea, au fost făcute studii privind nivelul actual de specializare și repartitie teritorială a producției agricole, realizându-se o lucrare de cadastru economic (tipărită în 6 volume), care să dea o imagine asupra tendințelor de dezvoltare și a stadiului de la care se pornește.

Având în vedere că în perspectivă agricultura va dispune de un volum mare de mijloace de producție, s-au făcut studii privind tendințele de repartitie și amplasare teritorială a diferitelor mijloace. Dacă sub aspectul suprafețelor irigate, localizarea lor spațială este determinată de anumiți factori bine precizați, repartitia teritorială pe zone și culturi a îngrășămintelor poate să depindă de decizia pe care o luăm. De aceea, s-au făcut studii privind funcționalitatea diferitelor doze și combinații de îngrășăminte chimice și organice, pe zone și culturi, dându-se o primă viziune a ten-

Nu de mult, în revista noastră a apărut un articol care releva o inițiativă laudabilă a Centralei peștelui și anume aceea de a oferi consumatorilor o largă gamă de preparate și semipreparate din pește oceanic sau de apă dulce, realizate în unități speciale, înființate în București și alte mari orașe ale țării. Această acțiune se înscrie pe linia diversificării continue a producției industriei alimentare — cerință de seamă a actualului plan cincinal.

Cum se desfășoară acțiunea de diversificare a produselor pescărești, inițiată de Centrala peștelui? Iată câteva aspecte surprinse în cursul unei anchete făcută în București.

Sint în plan, dar n-au ajuns în magazine

S-a întocmit de către Centrala peștelui, în colaborare cu Institutul de cercetări și proiectări pentru industria alimentară, un program amplu de diversificare a preparatelor de pește. Au fost întocmite rețete, tehnologii, s-au stabilit prețuri pentru zeci și zeci de sortimente de afumături și alte specialități din toate soiurile de pește. Au fost organizate spații de producție, s-au procurat utilaje, ambalaje, s-au pregătit oameni. Demaraj promițător. Am făcut un scurt raid prin unitățile comerciale, curioși fiind să aflăm cum merge vânzarea noilor mâncăruri din pește.

Spre surprinderea noastră, în magazinele alimentare din comerțul bucureștean mai toate preparatele din pește nu sînt livrate de unitățile depinzînd de Centrala peștelui, ci de... „Mercur”, agenție comercială de import. Nedumeriți, am mers la unitatea de industrializare de pe str. Morilor 65, aparținînd întreprinderii piscicole București. L-am rugat pe șeful acestei unități, să ne explice de ce magazinele sînt aprovizionate cu preparate din pește de o agenție comercială și nu de o unitate industrială.

— Iată de ce: I.C.R.A. — București evită să ridice de la noi cantitățile de marfă contractate și în schimb „împinge” pe piață preparatele fabricate în atelierele agenției „Mercur” (fac parte din același minister și știți doar, cămașa e mai aproape de piele). Bunăoară, la sfîrșitul anului trecut, I.C.R.A. nu preluase, față de obligațiile contractuale, mai bine de 100 000 kg de preparate și semipreparate din pește. Și acum avem în stocuri mari cantități de marinate de macrou, hering și stavrid, pește cu ceapă, stavrid și macrou afumat, pastă de pește — pe care comerțul nu le ridică. În fiecare zi trebuie să livrăm, conform contractului, cam 1 500 kg de produse, dar I.C.R.A. ridică doar 100 pînă la 800 kg. Nici măcar magazinele de prezentare ale industriei alimentare nu pun în vânzare produsele noastre, care-s tot mai mult cerute de consumatori.

Am mai aflat aici că nomenclatorul de preparate din pește oceanic cuprin-

de zeci de sortimente, unul mai delicios ca altul: 22 de sorturi de pește afumat și 35 de alte specialități. Am mai aflat însă că, de fapt, sortimentajul care se fabrică în fiecare zi este foarte redus, mai precis se limitează doar la câteva preparate, în funcție de materia primă care se primește. Nu se pot fabrica toate sortimentele prevăzute în plan din cauză că furnizorul — întreprinderea de pescuit oceanic Tulcea — nu livrează felurile de pește contractate, conform graficului stabilit. De prisos să mai spunem că atît întreprinderea de pescuit oceanic, cît și secțiile de preparate din pește sînt coordonate de Centrala peștelui. De

ției „Mercur”, care s-a impus pe piață nu pentru că este tot o întreprindere a Ministerului de Comerț Interior, ci pentru că este un partener serios.

După acest răspuns am mers mai departe pe traseul raidului.

Nodul gordian

— Anul trecut, într-adevăr, nu s-a realizat planul pe sortimente — ne mărturisește tov. Vasile Voican, inginerul șef al întreprinderii piscicole București. Nu putem îndeplini programul de diversificare pentru că am

felul în care se face o industrializare eficientă, mereu adaptată cerințelor pieței.

Calitatea vinde marfa!

Văzînd că în unitățile comerciale n-am putut găsi preparate din pește fabricate sub egida Centralei peștelui — ci doar din cele produse de „Mercur” — ne-am zis că le vom afla în magazinele de prezentare ale D.I.A. La magazinul „Miorița” din Piața M. Kogălniceanu se vindea pește congelat, scrumbie sărată și macroui aduse de la... Tulcea.

— Nu primim întotdeauna marfa produsă la București — ne spune Nicolae Simion, șeful magazinului.

— Dar de ce nu aveți măcar sortimentele din care, la această oră, sînt în stoc zeci de tone? — am întrebat noi.

— Nu știu. Mașina noastră și cu merceologul întreprinderii se duc pe str. Morilor zilnic, dar mai mereu nu aduc nimic. Probabil, acolo se fac produse de care piața este suprasaturată.

La magazinul „Model” de pe str. Beldiman — tot al întreprinderii de prezentare a industriei alimentare — șeful unității era și mai nemulțumit de felul în care este aprovizionat cu preparate din pește.

— Raionul de pescărie are doar 3 sortimente spre vânzare. Vin clienții noștri, întreabă de fel de fel de delicatose și nu le putem oferi; se duc, apoi, la alte magazine care sînt aprovizionate de „Mercur” și unde le găsesc. Ehei, dacă ne-ar aproviziona și pe noi „Mercur”, ce vânzare am mai face! Într-o vreme, așa era, dar de la un timp încoace ne-a interzis Centrala să mai vindem preparate cu marca „Mercur”, ci numai pe cele ale sale. Dar unde-s?

Și ne arată un șir nesfîrșit de comenzi zilnice, pe care tot zilnic unitățile Centralei peștelui nu le onorează...

În loc de concluzii

Faptul că s-a organizat semiindustrializarea peștelui și realizarea unui mare sortiment de preparate este salutară. Centrala peștelui va trebui ca pe viitor să facă eforturi susținute pentru a oferi populației o gamă cît mai bogată de mâncăruri din pește oceanic — acest valoros aliment. Nu se poate admite ca în continuare, cumpărătorul să aibă la îndemînă doar pește oceanic congelat. Valorificarea lui superioară, în afară de îmbogățirea catalogului de alimente ușor accesibile și consumabile duce și la obținerea unei rentabilități sporite a activității de pescuit oceanic, tînăra ramură a industriei noastre alimentare.

Faptele arată că o asemenea activitate a fost slab demarată. Centrala peștelui are obligația să facă un studiu atent al posibilităților și să ia cele mai eficiente măsuri pentru creșterea și diversificarea rapidă a producției de preparate și specialități din pește, pentru realizarea unor produse de cea mai bună calitate.

Ion PREDA

„MERCUR” DĂ EXEMPLU... CENTRALEI PEȘTELUI

unde se vede că... nici între fiii aceleiași mame nu se respectă cu strictețe contractele de livrare a materiei prime.

Disciplina contractuală e facultativă

O convorbire cu tov. Petre Petrescu, șeful serviciului comercial al I.C.R.A. București.

— Se spune că dv. nu preluați în totalitate mărfurile contractate cu unitățile Centralei peștelui — am început discuția.

— Este adevărat că nu ridicăm produsele, conform prevederilor contractuale — ne spune reprezentantul I.C.R.A. Dar, nu noi sîntem cei ce încalcă primii contractul. El prevede ca să ni se livreze zilnic cel puțin 25 de sortimente de preparate din pește; or unitatea de pe str. Morilor nu ne poate oferi decît două-trei, cel mult patru. În asemenea condiții de aprovizionare, redusă și incertă, a magazinelor bucureștene, desigur că am preferat un furnizor sigur, care este agenția „Mercur” și care ne livrează zilnic exact cantitățile și sortimentele contractate. În urmă cu câteva luni, cu prilejul încheierii contractelor pentru fondul de marfă pe 1972, reprezentanții unităților din Centrala peștelui s-au lăudat că vor oferi noi și noi sortimente. Dar lunile au trecut și în loc de produse cît mai diversificate ni se servesc justificări — în esență, spunîndu-ni-se că sortimentajul contractat nu poate fi livrat din cauza lipsei de materie primă. Și, cum cumpărătorilor nu le putem vinde justificări, preluăm cu precădere producția agen-

avut mari necazuri cu materia primă. Peștele oceanic — din care se fac majoritatea preparatelor noastre — îl obținem pe baza repartițiilor de la Centrală, de la întreprinderea de pescuit oceanic din Tulcea. Dar aceasta nu a respectat sortimentajul de pește oceanic contractat și de aceea, aici la București, am produs și noi ce-am putut. Iată câteva cifre: din 86 tone de hering afumat am preparat doar 35 tone; din 14 tone de crap afumat — doar vreo 400 kg; din 8 tone de batog — 5 t; din 37 tone de fileuri și rulouri în ulei de scrumbii și heringi s-au fabricat câteva sute de kilograme; din noul sortiment, heringi cu legume, foarte apreciat de consumatori, în loc de 24 tone planificate s-au preparat... 300 kg. Aceasta fiind situația, desigur că nu s-a putut respecta graficul zilnic de livrări, pe sortimente, către comerț. Dacă adăugăm și faptul că agenția „Mercur” ne „concurează” cu succes, vom vedea de ce în magazine nu se găsesc produsele cu marca noastră de fabricație. Au fost chiar cazuri cînd „Mercur” ne-a livrat nouă unele sortimente de pește. De unde? Poate din cantitățile ce le-a cumpărat de la Centrala peștelui sau poate din cele importate direct!

Nici că se putea o mai mare încercătură, un nod gordian mai perfect: Centrala peștelui își organizează unități de semi-industrializare pe care nu poate să le aprovizioneze din belșug cu materie primă și acestea nu-și pot onora obligațiile contractuale privind sortimentul. Apare o agenție comercială — Mercur — care-și organizează niște ateliere pentru prepararea și realizarea semipreparatelor din pește, cu care cucereste piața bucureșteană. „Mercur” primește materie primă de la Centrala peștelui sau, cînd e cazul, importă. Ba ajunge să livreze pește pentru prelucrare chiar unităților Centralei peștelui (!). Sau altfel spus: cei care trebuie să industrializeze peștele ajung să-l cumpere de la cei din comerț, iar aceștia — care, de fapt, trebuie doar să-l comercializeze — dau lecții Centralei peștelui de

La poarta vestică a Zalăului

UN MODERN COMPLEX PENTRU VALORIFICAREA LEGUMELOR ȘI FRUCTELOR

Complexul pentru valorificarea legumelor și fructelor din Zalău este unul dintre avansurile industrializării ce a cuprins și această așezare sălăjană. Este o unitate dintre cele mai mari și moderne de acest fel din țară, destinată valorificării superioare și complexe a rodului livezilor și grădinilor. El s-a ridicat aici, la poarta vestică a Zalăului, tocmai pentru că județul Sălaj are foarte mari suprafețe pomicele și legumicole — peste 11 000 ha de livezi, dintre care 30% plantații tinere și 1 500 ha de grădini.

— Noul complex — ne informează tov. Horia Ciortea, director-adjunct la întreprinderea județului Sălaj pentru producerea, valorificarea și industrializarea legumelor și fructelor — cuprinde mai

multe secții de depozitare și industrializare. El rulează în fiecare an 25 000 tone de produse, ceea ce înseamnă că în 365 de zile intră pe poarta sa, pentru prelucrare, 50 de garnituri de tren a câte 50 de vagoane fiecare, încărcate cu legume și fructe crude.

Depozitele complexului au o capacitate de 2 000 tone în spații frigorifice — avînd instalații moderne — de producere a frigului și aerului condiționat — de 1 000 tone de legume și fructe deshidratate și 3 000 tone de semi-conserve.

Alături de depozite sînt amplasate secțiile de fabricare a semiconservelor și a deshidratatelor, dotate cu cele mai moderne linii tehnologice, de mare randament, toate de fabricație româneas-

că. Bunăoară curățirea merelor de coajă se face în flux continuu, pe cale chimică, în instalații automate, care înlocuiesc munca manuală ce ar

trebui prestată de 500 de oameni.

Secția de deshidratare a legumelor și fructelor este dotată cu 4 uscătoare de înaltă productivitate și tehnicitate. Mai sînt aici un atelier-mecanic, un grup social cu băi și vestiare pentru muncitori, o fabrică de gheață care servește la răcirea vagoanelor cu care se expediază legumele și fructele. Căci, Zalău este, de acum, și un centru de export de astfel de produse, cunoscut în multe țări ale Europei.

Complexul de valorificare a legumelor și fructelor din Zalău va cunoaște, în viitor, o nouă dezvoltare. Vor spori atît capacitatea de industrializare, cît și capacitățile de depozitare. Se montează o nouă linie de conservare și una pentru fabricarea de băuturi răcoritoare pe bază de sucuri naturale din fructe. Folosindu-se o metodă de utilizare a frigului natural din perioada rece, capacitățile de depozitare se vor mări cu 2 000 tone.

I. TOMESCU

ORIZONT LARG ACTIVITĂȚII SINDICALE

Atât în materialele prezentate plenarei, cât și în cuvântul numeroșilor participanți la discuții s-a relevat, în primul rând, creșterea rolului și atribuțiilor sindicatelor, sub îndrumarea organizațiilor de partid, în buna desfășurare a activității economice din întreprinderi. Un accent deosebit s-a pus pe organizarea de acțiuni menite să ajute sindicatele în folosirea celor mai bune forme și metode de muncă, pentru asigurarea cadrului organizat de participare activă a tuturor oamenilor muncii la viața economică și politico-socială a unităților. În acest sens — așa cum s-a precizat în raportul prezentat de tovarășul **Constantin Herescu**, președintele Uniunii, biroul executiv a colaborat strâns cu conducerea ministerului în organizarea unor acțiuni menite să contribuie la sporirea răspunderii organelor de conducere colectivă, a comitetelor sindicatelor, a tuturor oamenilor muncii, la îndeplinirea sarcinilor ce le reveneau.

De mare utilitate în această privință au fost constatările organizate la Craiova (în domeniul chimizării agriculturii), la Uzina de fabricații, reparații și montaj în agricultură din Balș (în problema organizării superioare a producției și a muncii), la Timișoara (în domeniul îmbunătățirii calității și diversificării preparatelor de carne), la Sibiu (privind conservarea prin frig a preparatelor culinare, legumelor și fructelor), la Constanța (în privința pregătirii condițiilor necesare realizării planului de către fabricile de conserve din legume și fructe) etc.

Plenara a apreciat că acțiunile întreprinse și îndeosebi măsurile stabilite de Uniunea de ramură, în colaborare cu ministerul, cu departamentele și centralele, au contribuit la îmbunătățirea activității, la creșterea exigenței și răspunderii în muncă a salariaților, la întărirea ordinii și disciplinei. Ca urmare, în multe din unitățile agricole, de îmbunătățiri funciare, ale industriei alimentare, în uzinele de fabricații, reparații și montaj în agricultură, s-au obținut anul trecut rezultate meritorii.

Raportul, ca și participanții la discuții, au subliniat pe larg rezultatele obținute în folosirea mai rațională a pământului, în ridicarea capacității de producție a acestuia, în amplasarea mai judicioasă a culturilor. În introducerea și generalizarea tehnologiilor moderne în producția agricolă, în sporirea eficienței organelor colective de conducere, cât și în cea sindicală, deficiențe remăștate în nivelul producțiilor. Astfel, s-a apreciat că nu pes-

te tot locul activitatea economică este condusă și îndrumată corespunzător. Nu se aplică încă perseverent tehnologiile de producție adecvate fiecărei culturi sau specii de animale, nu se intervine la timp și eficient pentru dezvoltarea continuă a producției vegetale și animale, pentru mai buna organizare a muncii, pentru valorificarea mai deplină a rezervelor existente la fiecare loc de muncă. Serioase lipsuri se manifestă, de asemenea, în unele unități, în gospodărirea mijloacelor de producție, a tractoarelor și mașinilor agricole, a îngrășămintelor chimice.

Plenara a analizat cu simț de răspundere astfel de minisuri, stabilind în același timp cele mai adecvate mijloace prin care comitetele și grupele sindicale pot acționa în vederea remedierii prompte a acestora.

Salariații unității noastre, spunea **Petre Drăguța**, președintele comitetului sindicatului de la Uzina de fabricații, reparații și montaj în agri-

cultură din Timișoara, sînt în general receptivi la tot ce e nou. În vederea perfecționării mașinilor noi introduse în fabricație, sindicatul nostru și conducerea administrativă pun mare bază pe valorificarea inteligenței tehnice a oamenilor.

În acest scop, organizăm sistematic discuții fertile cu muncitorii și maeștrii, așa cum a fost cazul, bunăoară, pentru perfecționarea calităților tehnico-funcționale ale mașinii de semănat mazăre. La rîndul său, **Viorica Neagu**, președinta comitetului sindicatului de la Întreprinderea viei și vinului Bacău, a insistat asupra metodelor utilizate de organizația sindicală din care fac parte, în ce privește îmbunătățirea calității produselor. Aici se organizează, de exemplu, cu prilejul adunărilor generale ale grupelor sindicale, „expoziții de produse”, scoțindu-se în evidență îndeosebi defectele de fabricație. În unele unități însă, schimbările de experiență nu se rezumă numai la confruntări între diferite sectoare, ci se organizează și deplasări în alte întreprinderi din vecinătate. În această privință, de pildă, **Valer Tîrlea** de la I.A.S. Oradea, arăta că, prin comisia economică, comitetul sindicatului a inițiat o asemenea consfătuire cu o unitate apropiată, în problema tăierilor de fructificare la piersici. Tot aici, în vederea obținerii unei eficiențe economice cât mai ridicate a fermelor, comitetul și grupele sindicale se îngrijesc de întocmirea unor studii care vizează cu precădere utilizarea rațională a bazei tehnico-materiale.

Mulți participanți la discuții

Reintîlnim la plenaryle Comitetului Uniunii sindicatelor pe ramură vechi activiști care s-au distins, îndeosebi în ultimul deceniu, în activitatea de mobilizare și educare a salariaților din unitățile agricole, pentru dezvoltarea acestora, pentru producții mari și constante. Alături de ei cunoaștem noi președinți și secretari de sindicate, unii foarte tineri, alții cu primele fire de argint la temple, aleși de colectivele de muncă să le reprezinte interesele.

Și la recenta ședință plenară a Comitetului Uniunii Sindicatelor din agricultură, industria alimentară și ape, ce s-a desfășurat în aula Academiei de Științe Agricole și Silvicultură, a domnit acea atmosferă de lucru, plină de încredere robustă în progresul unităților, dorința fermă a participanților de a activa neobosit în scopul atragerii tuturor lucrătorilor și specialiștilor la munca entuziasată ce pulsează azi în întreaga economie a țării, pentru realizarea și depășirea planului de producție din cel de al doilea an al cincinalului.

La ordinea de zi a ședinței plenare au figurat următoarele probleme: Raport privind contribuția sindicatelor din ramură la îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan pe anul 1971 și sarcinile ce le revin pentru realizarea planului de stat pe anul 1972; darea de seamă asupra activității Biroului executiv al Uniunii; aprobarea bugetului Uniunii pe anul 1972; unele măsuri organizatorice.

se între conducerea unităților, ale centralelor, departamentelor, ministerului, cu organele sindicale, în scopul mai bune organizări a producției, creșterii productivității muncii, asigurării stabilității cadrelor prin crearea unor condiții de muncă și de viață tot mai bune ridicării calificării profesionale.

La rîndul său, tovarășul **Teodor Prunea**, membru al Comitetului executiv al Consiliului Central al U.G.S.R., a subliniat sarcinile ce revin comitetelor sindicatelor în cel de-al doilea an al cincinalului, pentru intensificarea întrecerii socialiste, pentru realizarea și depășirea prevederilor de plan, pentru obținerea unor producții sporite, cu cheltuieli cât mai mici.

Dezbaterile rodnice din cadrul ședinței plenare a avut darul de a contura și mai precis sarcinile ce stau în fața sindicatelor din ramură, pentru îndeplinirea planului de stat pe anul în curs.

Dezbaterile ședinței plenare a Comitetului Uniunii Sindicatelor din agricultură, industria alimentară și gospodărirea apelor

Programul de măsuri adoptat cu acest prilej indică obiectivele și modalitățile prin care Comitetul Uniunii Sindicatelor din Agricultură, industria alimentară și gospodărirea apelor, comitetele și grupele sindicale, vor acționa pe viitor. Astfel, în vederea folosirii raționale a fondului funciar și a forței de muncă, însușirii și aplicării celor mai avansate tehnologii, dezvoltării sistemelor de irigații, desecării și combaterii eroziunii solului, pentru creșterea producției vegetale și animale Comitetul Uniunii și sindicatele pe ramură vor trebui să-și îndrepte atenția asupra îndeplinirii unor acțiuni valoroase și eficiente. Programul de măsuri prevede ca, în colaborare cu ministerul, Comitetul Uniunii să studieze experiența întreprinderilor fruntase pe anul 1971, iar metodele bune de muncă, procedeele tehnologice moderne folosite, să fie dezbătute în cadrul unor consfătuiri, în vederea generalizării lor.

În trimestrul al doilea al

Plenara Comitetului Uniunii Sindicatelor pe ramură a conturat cu și mai multă pregnanță rolul și sarcinile ce revin sindicatelor din agricultură, industria alimentară și gospodărirea apelor, stabilind măsurile ce se impun pentru realizarea și depășirea sarcinilor de plan pe anul în curs. De asemenea, în cadrul ordinii de zi a fost aprobat bugetul Uniunii pe anul 1972 și au fost rezolvate o serie de probleme organizatorice.

Trăgînd învățămintele ce se cuvînt din lucrările acestei rodnice ședințe plenare, sindicatele din ramură au datoriat să se preocupe stăruitor, permanent, de mobilizarea salariaților, pentru îndeplinirea importanțelor obiective pe care agricultura, industria alimentară și sectorul de gospodărire a apelor le au de realizat în cel de-al doilea an al actualului plan cincinal.

P. VOICULESCU
Al. RAICU

Dezvoltarea și modernizarea agriculturii impun, pe lângă alte măsuri de bază, ridicarea propagandei agricole la un nivel superior, corespunzător etapei actuale.

Adresându-ne, zilele trecute, tov. dr. Ing. Teodor Marian, directorul Direcției învățământului și propagandei din M.A.I.A.A., am solicitat, în primul rând, să ne vorbească despre acțiunile consacrate ridicării nivelului de cunoștințe ale cooperativelor, mecanizatorilor și muncitorilor din agricultură de stat.

— În iarna acestui an au fost stabilite cercuri de învățământ în cooperativele agricole, S.M.A. și I.A.S., urmându-se o mai strictă specializare a oamenilor, cunoașterea problemelor tehnologiilor moderne, respectarea disciplinei muncii, a avuției obștești. Spre deosebire de anii trecuți, de data aceasta, în cadrul cercurilor de învățământ din cooperativele agricole s-au înscris îndeosebi oameni de bază — brigadierii, șefi de echipă — cei care

— Ce întreprinde Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor, în sprijinul propagandei agricole pentru tipărituri?

— Ca și în ceilalți ani, atât prin Redacția revistelor agricole, cit și prin Editura „Ceres” se continuă elaborarea și difuzarea unor materiale și lucrări de informare și documentare de largă răspândire, pentru membrii cooperativele agricole și țărani din zona ne-cooperativizată. Numeroase tipărituri sînt realizate în fiecare județ al țării și prin grija direcțiilor generale agricole. Materialele sînt editate în forme cât mai variate. Unele urmăresc informarea operativă a celor ce muncesc pe ogoare, asupra problemelor noi din campaniile agricole, în legătură cu sarcinile ce privesc creșterea cantitativă și calitativă a producției vegetale și animale, promovarea noutății științifice și tehnice, a experienței și tehnologiilor moderne.

griculură. În sfîrșit, o serie de „minime tehnice” și pliante, ca și unele materiale ce prezintă rezultatele unor unități fruntașe, vor completa seria tipăriturilor realizate de către ministerul nostru — cărora, repet, li se adaugă lucrările ce apar în Editura „Ceres”, Academiile de Didactică și Pedagogică, și cele editate de Centrul de informare și documentare pentru agricultură și silvicultură (CIDAS).

— În ce măsură sînt sprijinite anul acesta acțiunile de învățămînt și propagandă prin noi pelicule cinematografice?

— Realizăm alte 16 filme — toate color, și încă 18 diapozitive, cu subiecte desprinse din actualitatea imediată a agriculturii. Apelăm, ca și în anii trecuți, pentru scenariu, la oameni de știință, autori prestigioși de lucrări, ca și la practicieni cu reputație, buni cunoscători ai problemelor diferitelor sectoare — agricultură, industria alimentară, gospodărirea apelor.

— În incheiere, v-am ruga să ne vorbiți despre întrecerile, concursurile și expozițiile prevăzute pentru acest an.

— În scopul obținerii unor producții superioare de către unitățile agricole socialiste, pentru perfecționarea metodelor de organizare a producției și introducerea tehnologiilor înaintate, Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor, Uniunea Națională a Cooperativele Agricole de Producție și organele locale vor organiza întrecerea între unitățile agricole, iar în interiorul acestora, între ferme și brigăzi sau echipe. Unitățile cîștigătoare ale acestor întreceri vor fi distinse, prin acordarea de premii în bani și diplome, de către organele centrale în cadrul întrecerilor pe țară și de către organele județene pentru cele organizate pe plan local.

Ministerul nostru și Uniunea Națională a Cooperativele Agricole de Producție, cu sprijinul organelor agricole județene și al altor instituții interesate, vor organiza expoziții și expoziții-tîrg cu caracter județean, zonal și republican, cu care ocazie, pentru cele mai valoroase realizări se vor acorda diplome, medalii, plachete, insigne, literatură tehnică. Aceste expoziții se vor organiza mai ales în domeniul creșterii animalelor.

Cît privește concursurile agricole, acestea se vor organiza, în primul rînd, pentru cele mai bune rezultate la principalele culturi în I.A.S. și C.A.P. În acest an se vor desfășura, de asemenea, „Al II-lea concurs național al celor mai bune soiuri de mere și pere” și „Al IV-lea concurs național al vinurilor și rachiurilor naturale”.

O întrecere mult așteptată, în fiecare an, este și „Cine cunoaște agricultura, cîștigă” — concurs național pentru ridicarea nivelului de cunoștințe profesionale care se organizează pentru țărani cooperatori, muncitorii din I.A.S. și stațiunile experimentale. Mai trebuie amintite și „Olimpiada mecanizatorilor”, concursul pe meserii pentru elevii de la școlile profesionale agricole și concursul pe specialități pentru elevii liceelor agricole.

Interviu consemnat de Ion DRINCU

MIJLOACE VARIATE, MODERNE DE PROPAGANDĂ AGRICOLĂ

De vorbă cu dr. ing. Teodor MARIAN,
director în Ministerul Agriculturii,
Industriei Alimentare și Apelor

vor să se profileze în anumite profesii ale agriculturii moderne — sere și solarii, irigații, viticultură, pomicultură, complexe pentru creșterea taurinelor, porcinelor, ovinelor, păsărilor etc. Apreciem că, deși ar fi fost posibil să fie cuprinși mai mulți cooperatori, rezultatele obținute au fost bune; lectorii s-au dovedit pe deplin conștienți că de hărnicia și consecvența lor în a pregăti bine lecțiile depinde gradul de cunoștințe al oamenilor cu care vor lucra. Firește, cunoștințele respective sînt completate prin cursurile organizate la casele agronomului pe tot parcursul anului, unde specialiști de înaltă calificare îi țin la curent pe cooperatori cu noutățile survenite în domeniile de activitate respective.

— Ați subliniat eforturile făcute pentru ridicarea nivelului de cunoștințe ale cooperativelor. Care este corespondența practică a cursurilor respective în activitatea pe care cooperativii și specialiștii o desfășoară în cadrul laboratoarelor agricole și loturilor demonstrative?

— În prezent, există în diferite cooperative agricole din țară peste 2000 de laboratoare agricole. Unele mai bine dotate cu utilaje și aparate destinate studiului și cercetării, altele fiind însă la început de drum în această privință. Firește, este de dorit ca în fiecare cooperativă agricolă, în fiecare I.A.S. sau la sediile S.M.A. să existe asemenea posibilități de muncă științifică. Dacă nu s-a ajuns însă, ca peste tot locul să avem case-laborator sau cabinete tehnice — aceasta se datorează nu numai condițiilor locale legate de clădiri și încăperi, ci, aș zice, și dezințeresului specialiștilor respectivi. Pretutindeni unde există preocupare, sînt convins că se va găsi o cameră care să fie transformată în laborator, dotată cu cele necesare (balanțe, microscop etc.). Cred că, în acest an, direcțiile generale agricole de la județe, vor acționa ferm în această direcție.

Cît privește loturile demonstrative, ca și în cazul caselor-laborator, ministerul nostru a dat indicații limpezii și precise — fixînd tematici orientative pe profile. Dar, numai instrucțiunile nu ajung. Ce anume condiționează realizarea unor loturi demonstrative? Credem că numai pasiunea specialiștilor pentru promovarea noului, pentru o eficiență sporită a activității de propagandă agricolă. Sîntem încredințați că, în acest an, inginerii și medicii veterinari vor înțelege marea importanță a loturilor demonstrative și le vor acorda importanța cuvenită.

Concret, în acest an se tipăresc alte 16 broșuri destinate cooperativele și lucrătorilor din întreprinderile agricole de stat — inclusiv mecanizatorii — între care: „Culturile duble, sursă însemnată de venituri suplimentare”, „Producția depinde de fertilizarea corectă a terenurilor”, „Soluții ieftine de mecanizare a lucrărilor în creșterea animalelor”. De asemenea, se tipăresc încă 10 informări tehnice care dezbate probleme importante, cum sînt: „Refacerea capacității de producție a paștilor degradate”, „Cum acționează echipa de irigație în aplicarea udărilor”, „Combaterea bolilor și dăunătorilor pomilor” etc. La acestea se mai adaugă 4 noi planșe și 10 afișe. Mai trebuie reținut că se tipăresc și următoarele materiale pentru informarea și documentarea cadrelor de conducere din unitățile agricole socialiste: „Lucrările Consfățuirii griului”, „Lucrările Consfățuirii porumbului”, „Organizarea lucrărilor de întreținere și reparații a tractoarelor și mașinilor agricole”, „Organizarea teritoriului și amplasarea culturilor agricole”. Unele broșuri ce apar în colecția „Recomandări pentru producție” și „Îndrumări tehnice” se adresează exclusiv specialiștilor din a-

În laboratorul de fizică al Liceului agricol din Alexandria, județul Teleorman, elevii anului doi efectuează lucrări practice

Foto: C. DUMITRU

POSTA REDACTIEI

Alexandru RIMNICEANU — C.A.P. Racovița, județul Buzău:

În cazul în care aveți domiciliul stabil în municipiul Buzău, puteți beneficia de alocația de stat pentru copii în cuantumul corespunzător mediului urban.

Nicolae PASCU — comuna Frumusești, județul Ilfov:

Încadrarea dumneavoastră ca timplar la S.M.A. trebuia făcută la categoria tarifară corespunzătoare vechimii în meserie, pe baza verificării cunoștințelor de către comisia tehnică de încadrare din unitate, în conformitate cu prevederile indicatorului de calificare respectiv și reglementărilor privind funcționarea acestor comisii.

La calculul vechimii în meserie se ia în considerare și perioada cît ați lucrat ca timplar în C.A.P. Vechimea în muncă vi se consideră neîntreruptă pentru acordarea sporului, numai dacă la C.A.P. ați avut calitatea de angajat și trecerea la S.M.A. s-a făcut în interes de serviciu.

Potrivit reglementărilor în vigoare, dreptul la alocație se acordă după 90 de zile de la încadrare, ca nou angajat, cu contract de muncă pe durată nedeterminată.

Mihăiache RODOȘANU — comuna Mateșeni, județul Vilcea:

Adresați-vă Uniunii județene a cooperativele de consum, care poate repartiza magazinului universal din comună utilajele la care vă referiți în scrisoare.

Ing. Elisabeta PAPPALĂ — comuna Căpreni, județul Dolj:

Aveți dreptul la spor de vechime de 3 la sută din salariul tarifar lunar, corespunzător vechimii de 5-10 ani în cooperativa agricolă. Concediile medicale și cele fără plată nu întrerup vechimea în muncă.

Medic veterinar Radu NEGREA — Sibiu:

Personalul sanitar veterinar din abatoare, avînd program de lucru redus (la 7 ore zilnic, conf. H.C.M. nr. 907/1956) nu poate beneficia de ore suplimentare.

Tehnician veterinar Ștefan BOBOC — comuna Monor, județul Bistrița:

Personalul circumscripției sanitar-veterinar (ca și restul salariaților din direcțiile generale județene ale agriculturii și din unitățile subordonate), beneficiază de noul sistem de salarizare îmbunătățit, începînd cu 1 martie 1970 (și nu de la 1 mai 1971, așa cum în mod greșit arătați în scrisoare). Specialiștii din C.A.P. au beneficiat de noul sistem, începînd cu luna noiembrie 1969 (și nu din noiembrie 1970, cum arătați) H.C.M. nr. 914/1968 prevăzînd introducerea experimentală a noului sistem de salarizare îmbunătățit, în mod eşalonat, pe ramuri de activitate.

Întrebarea privind reținerile din salariul în condițiile nerealizării sarcinilor de plan nu e suficient de clar formulată. Întrucît personalul circumscripțiilor sanitar-veterinare răspunde de sarcini precise privind realizarea efectivelor de animale în cooperativele agricole, nu i se poate condiționa acordarea integrală a salariului decît în funcție de acest criteriu.

Andrei RĂDULESCU — comuna Sușița, județul Mehedinți:

Adunarea generală a cooperativele agricole de producție, potrivit articolului 35 din statut, între altele alege comisia de revizie și îi încredințează mandatul de a verifica activitatea financiar-gospodărească și modul în care au fost rezolvate cererile și sesizările cooperativele adresate consiliului de conducere. Adunarea generală are dreptul să analizeze modul în care membrii comisiei își îndeplinesc atribuțiile și să-i tragă la răspundere pe cei ce desfășoară o activitate slabă. Ea poate, de asemenea, atunci cînd constată o muncă necorespunzătoare, să le retragă mandatul înainte de termenul pentru care acesta le-a fost încredințat.

Gh. MUȘĂTOIU — Urziceni, județul Ilfov:

Cercetările întreprinse de Departamentul agriculturii de stat nu stabilesc că desfacerea contractului de muncă s-a produs ca urmare a refuzului dumneavoastră de a vă încadra la grupul de ferme Sărulești, pe un post mecanic agricol, ce vi s-a oferit.

MECANIZATORII DIN SECȚIA I DE LA S.M.A. Sînnicolau-Mare, județul Timiș:

Direcția generală a mecanizării precizează că, în condițiile îndeplinirii și depășirii planului de venituri și reducerii volumului total de cheltuieli și al cheltuielilor la 1000 de lei venit, aveți dreptul să fiți stimulați suplimentar (premiți). De altfel, este în curs de apariție un act normativ care reglementează problema respectivă în sectorul de mecanizare.

CALEIDOSCOPI

MAGAZIN SPORTIV

„CAR CU BOI“ DE GRIGORESCU

Printre cele patru mii de lucrări rămase de la marele pictor Nicolae Grigorescu, mai mult de douăzeci de tablouri reprezentând care cu boi în diferite ipostaze, intitulat de el (cităm pe cele mai cunoscute): Pe luncă, La cărățul finului, Spre casă, Prin pădure, Înspre bîlci, Întoarcerea de la cîmp, Printre dealuri etc.

Cînd a apărut în public primul dintre aceste care cu boi pictate de marele maestru? Răspunsul îl găsim în catalogul celei de a treia expoziții de pictură, sculptură și arhitectură, organizată la București, la 15 iunie 1870. Printre expoziții îl găsim și pe Grigorescu — era pentru prima dată cînd marele nostru artist își prezenta lucrările la un salon oficial. Raionul său cuprindea 25 de picturi, între care și una intitulată Car cu boi. La această expoziție Nicolae Grigorescu a obținut premiul întâi.

Așa, dar, primul Car cu boi e centenar.

Primăvara, bat-o vina!!!

Desen de Nic. NICOLAESCU

Cînd fazanii poartă... ochelari

Da, pentru pensionarii fazaneriei din apropierea orașului Yambol (R. P. Bulgaria) așa stau lucrurile. În crescătoria amintită — o fermă de stat — sînt ținuți așa-numiții fazani de Colchida. Sînt păsări de talie mică, crescute aici cu miile și trimise apoi în diverse zone din sud-estul Bulgariei, pentru a infrumuseța peisajul și a atrage pe vînători.

Crescătorii de fazani de la Yambol s-au lovit însă de o dificultate, de o „purtare”...necuvincioasă a păsărilor care, nici una, nici două, se încăierau lovindu-se cu ciocurile. De aici, destul de multe pierderi. Și atunci, specialiștii s-au gândit la

o soluție ieșită din comun: au pus la 1000 de fazani...ochelari verzi.

Rezultatul a fost uimitor. Mortalitatea la „fazanii cu ochelari” a scăzut cu o cincime, ouatul a început mai devreme, iar numărul ouălor eclozionate a crescut simțitor.

În anul următor, experiența a continuat și 2000 de fazani au fost înzestrați cu ochelari. Rezultatele nu s-au lăsat așteptate. Ele au dus la concluzia că, așa cum oamenii le place să vadă viața în...roz, fazanii o preferă în... verde. Chestie de gust!

DE LA LUME ADUNATE • DE LA LUME ADUNATE • DE LA LUME ADUNATE •

PLOAIE ARTIFICIALĂ

Un grup de savanți norvegieni au reușit să provoace o ploaie artificială în regiunile muntoase. Această experiență — întreprinsă sub egida Institutului de cercetări meteorologice și climatologice din Oslo și a Direcției energiei hidro-electrice — a avut drept scop provocarea de precipitații atmosferice, ca urmare a unor mari perioade de secetă, care a provocat în țară o lipsă acută de apă pentru bazine și lacuri de acumulare.

O GIRAFĂ CU DOUA CAPETE?

Nu, nu este o girafă cu două capete, sînt pur și simplu doi rivali geloși, așezați unul lângă celălalt, gata să înceapă lupta. Cînd, primăvara, sosește timpul și

animalele își întemeiază familiile, ele consideră necesar

să-și provoace rivalii la... duel.

NUMISMATUL CU PENE

Familia Smirnov, din orașul Dalmatovo (U.R.S.S.), a vîndut o găină vecinilor. A-

ceștia, vînzînd că găina nu face ouă au hotărît să o mînce. Mare le-a fost uimirea cînd în gura păsării au descoperit 37 de monezi: 23 de o copeică, nouă de 2 copeici, 4 de zece copeici și una de 15 copeici.

FOLOASELE ... PRACTICE ALE BAOBABULUI

Creștea un baobab într-o regiune nepopulată a Australiei vestice. Și mulți ani au trecut așa, cîți anume, nimeni nu știe exact căci vîrsta unui copac o poți afla numai dacă îl tai și-i numeri cercurile. Nimeni nu a îndrăznit să taie baobabul, iar pînă în cele din urmă i s-a găsit și o utilizare: cînd în apropiere a apărut un cătun, în scorbură baobabului a fost instalată... închisoarea. Pentru aceasta a fost suficient să se pună doar gratii la intrarea în scorbură.

PUII DE GĂINĂ ȘI VULPEA

Puiul de vulpe Charly a crescut la ferma englezului Coda Breyt chiar din primele zile ale vieții sale. Nu e de mirare că el este foarte

blind, atît de blind, de domestic, încît puii de găină i se... urcă în cap. Rămîne de năzlit nîmă cînd...

CÎTEVA DE PE LA NOI

● **INSULA ȘIMIAN** se află situată în fața orașului Turnu-Severin. Această insulă era locuită încă din secolele VI—V î.e.n. Treptat-treptat „Insula-cetate” (Ada-Kalehul) s-a dezvoltat puternic lă-sînd în urmă Șimianul.

Astăzi, prin construirea gigantelor zăgazuri de la „Porțile de fier” pe Șimian s-a mutat tot ce reprezintă importanță istorică și turistică: Cetatea Ada-Kaleh, geamia, cimitirul cu pietrele sale funerare, instituțiile etc. O „regină” a Dunării a murit, iar cealaltă a renăscut strălucitor. Un nou punct turistic pe harta țării pentru drumeții îndrăgostiți de frumos și nouate.

● **ORIGINARA** din America de sud — nutria și-a găsit condiții bune de dezvoltare și în țara noastră. În special în cîmpia Tisei și cea a Dunării. Rozător prin excelență, nutria, în greutate de 6—8 kg are carnea comestibilă. Crescă-toria de la Scroviștea-Ciolpani a și trecut de cîțiva ani la valorificarea cărnii și blănurilor (de culoare bej și albă).

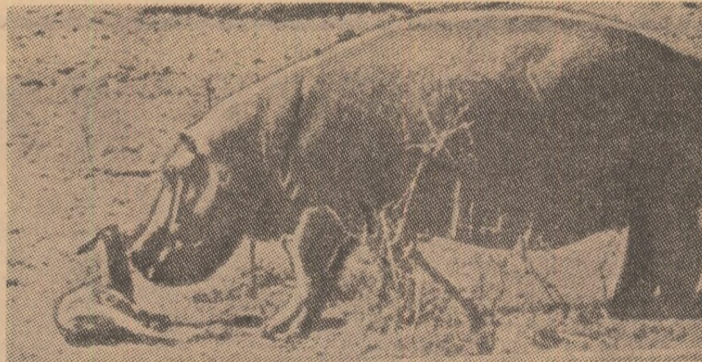
● **MUNȚII APUSENI** sînt denumiți de specialiști și „Cumpăna apelor din vestul țării”, fiind, de origine, un urias izvor earstic Bogăți în frumuseți naturale deosebite. Munții Apuseni ne înfățișează un platou între bazinele populate ale Crișului Negru, Crișului Alb și Arieșului. Pe acest platou, în fiecare an se desfășoară o tradițională nedee, program cultural cu datini strămoșești.

● **ÎN ZONA** cea mai secetoasă a țării, Delta Dunării, a căzut în 1924, în zilele de 29 și 30 august, cea mai violentă ploaie

cunoscută vreodată în țara noastră. Dintr-o ploaie, care a durat 36 ore în șir, pe

grindul Letea s-a colectat 690,6 mm. precipitații, adică cu 172%, mai mult față de cantitatea lunară medie. Din cauza „rupei de nori” țărani din Delta au locuit peste două săptămîni în bărci, pe unele grinduri și în... copaci, pînă la retragerea apelor.

HIPOPOTAMUL MILLOS

Iată o întîmplare care s-a petrecut în Parcul național Krueger din Africa de Sud. Întîmplare al cărei martor ocular a fost zoologul Dick Recassl. Într-una din zilele foarte călduroase, un grup de antilope coborî spre un mic eleșteu să se adape. Nu apucară animalele să se apropie de apă că un crocodil sări să le atace. Încă o clipă și una dintre antilope ar fi fost înșfăcată de puternicele maxilare ale crocodilului. Dacă în acel loc nu s-ar fi aflat un hipopotam care dormita liniștit. Hipopotamul se repezi înfuriat spre crocodil care, spre a evita o ciocnire cu un dușman atît de puternic, renunță la im-bietoarea pradă.

Dar întîmplarea nu se sfîrșește aici. Hipopotamul împinse cu botul antilopa rănită mai departe de iaz și se apucă să-i lingă rănile, sperînd probabil s-o ajute în felul acesta să scape cu viață. Totul a fost însă zadarnic: într-o jumătate de oră antilopa muri din cauza șocului suferit și a singurii pierdut. Hipopotamul mai rămase lîngă antilopa încă un sfert de oră, gonind păsările răpitoare ce se adunaseră s-o mînce, apoi se retrase în apa iazului, la adăpost de soarele arzător.

Întreaga scenă a fost fixată pe peliculă de zoologul amintit. Imaginea pe care o reproducem este poate cea mai emoționantă dintre secvențele ei.

ȘI TEHNICĂ, DAR ȘI FORȚĂ DE JOC...

Puține speranțe pentru U.T.A. și Steaua, în meciurile retur cu Tottenham și, respectiv, cu Bayern München! Nici înaintea partidelor disputate recent nu ne făcusem iluzii prea mari în ce privește posibilitatea obținerii unor rezultate bune. Acum însă, după ce am avut prilejul să vedem la lucru cele două puternice formații care ne-au vizitat, e cazul să analizăm pretențiile echipelor noastre de club pe un fond mai concret.

Ceea ce trebuie admis de către toată lumea e că și în fotbal modernitatea și-a pus o acută amprentă. E vorba și de o nouă organizare a jocului, dar, mai ales, de tendința de a se imprima jucătorilor o pregătire diversă, pentru a putea acționa atît în defensivă, cît și în atac. Această formă modernă de pregătire se face cu destulă timiditate încă în cluburile noastre. Antrenorii noștri țin încă la capitolul „specializare” unilaterală, în defavoarea diversificării.

Or, cine i-a urmărit, săptămîna trecută, pe jucătorii englezi și vest-germani s-a convins că ei sînt antrenați în așa fel încît să poată executa „armonica” — desfășurarea în atac și pierderea în mare viteză în apărare — cu cea mai mare ușurință.

Nu e vorba numai de numele sonore, de mari figuri, ca Baal, England, Chivers, Peters sau Beckenbauer, Roth, Schneider, Muller, ci și de alții, ca Evans, Knowlles, Perryman, Morgan (de la Tottenham) sau Schwartzbeck, Breitner, Honess, Sühholz (de la Bayern) — adică jucători de rezonanță mai mică.

Zecile de mii de spectatori și telespectatori s-au convins că în fiecare formație se respectă, fără șovăire, principiile dublării și schimbării posturilor, ca și trecerea rapidă din ofensivă în defensivă și invers, în funcție de situațiile tactice create.

Dar, pentru ca un jucător să poată acționa dezinvolt, acoperind o mare zonă a terenului, cu același „suflu” de la începutul pînă la sfîrșitul partidei, este nevoie de o pregătire fizică ireproșabilă.

Nu e prima dată cînd abordăm, în acest colț al revistei, problema spinosă — se vede treaba — a obținerii, de către toți jucătorii, a acelei forme sportive care să le permită a juca de la egal la egal, azi, cu orice echipă mare de fotbal din lume.

Am mai spus-o și o repetăm: în prezent nu talentele ne lipsesc, ci acel sistem de antrenament forte, care să ridice puterea de luptă a fotbalistilor. Poate că încă nu dispunem de suficiente terenuri de antrenament, cum se plîng unii antrenori. Dar pregătirea athletică — din cîte știm — nu se obține numai lovînd mingea. Ea trebuie realizată prin programe metodice de alergări de fond și etc.ș, prin ore multe de gimnastică viteză. Stim, n-ar fi prea plăcute astfel de ore, dar forța de joc, absolut necesară azi în confruntările internaționale, nu se poate căpăta prin „trecheri cu vederea” a absențelor de la antrenamente, prin programe facile de „lucru”, prin escamotarea îndatoririlor impuse de dezvoltarea capacității de rezistență a organismului.

Marele fotbalist care a fost Baratkî ne povestește pe vremuri, că la echipa unde activează în Budapesta, lipsa de conștiințozitate în pregătirea fizică a unui jucător se penaliza cu scoaterea acestuia pe tușe, pentru două-trei jocuri (ceea ce însemna diminuarea sensibilă a ciștigului). Azi, Pircălab și Voinea care activează la „Nimes” în Franța, arată că antrenamentele pe care le făceau în țară erau „floare la ureche” pe lîngă cele ce li se impun la noul club...

Pe scurt, se impune o cotitură radicală în pregătirea fizică a jucătorilor. Tehnică desăvîrșită — da, însă și forță de joc. Fiindcă, fără această forță riscăm să rămînem pe planul al doilea al fotbalului, într-un moment cînd, totuși, am prins aripi de zbor și în acest sport îndrăgit de tineri și vîrstnici, deopotrivă.

AI. IANCU

OLIMPICE

● **Primul „Campion Olimpic”** a fost sportivul Corei, un atlet uriaș, de aproape 2,10 m. înălțime. La sosire el a fost întîmpinat de un grup de 30 de fete, care cîntau și-i aruncau petale de trandafiri în drum.

● **Se spune că și filozoful și matematicianul Thales din Milet era un ahtiat al jocurilor. La cei 90 de ani ai săi, el nu se sfia să participe în chip de „suporter” la întreceri. A murit, așa cum arată legenda, la cea de a 58-a Olimpiadă, în timpul competiției de... pumni, la care participa celebrul Pitagora!**

DIN PROGRAMUL DE RADIO și TELEVIZIUNE

pe săptămîna 19-25 martie

RADIO

BULETIN DE ȘTIRI: luni, marți, miercuri, joi, vineri și sîmbata: programul I: 6.00; 9.00; 10.00; 11.00; 15.00; 24.00; 2.00; 4.00; 5.00; Programul II: 9.30; 12.00; 14.00; 17.00; 19.00; 21.00; 23.00; 0.55. Programul III: 17.00; 20.00; Duminică: programul I: 6.00; 11.00; 15.00; 20.00; 4.00; 5.00; Programul II: 9.30; 14.00; 17.00; Programul III: 19.30.

RADIOJURNAL: Luni, marți, miercuri, joi, vineri și sîmbata: programul I: 7.00; 13.00; 16.00; 22.00; programul II: 7.00; 13.00; 16.00; programul III: 22.00.

DUMINICĂ: programul I: 7.00; 13.00; 20.00; 22.00; programul II: 7.00; programul III: 22.00.

EMISIUNE PENTRU SATE

DUMINICĂ: programul I: 9.00 — ORA SATULUI. În fiecare zi de lucru: 6.20 — JURNAL AGRAR.

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICĂ: Muzică populară: programul I: 7.05; 11.05; 13.30; 15.05; 19.30; programul II: 6.30; 15.30; 18.00; 19.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 8.03; 8.30; 9.03; 10.30; 13.15; 15.30; 18.45; 19.30; 20.05; 21.00; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.00; 9.00; 13.00; 14.05; 15.00; 16.20; 17.05; 20.35; 21.23; 22.00; 23.50.

LUNI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 17.25; programul II: 6.45; 9.35; 11.30; 14.05; 17.05. Muzică ușoară și de dans: programul I: 7.35; 8.30; 9.03; 12.00; 15.30; 16.15; 16.45; 17.40; 20.05; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.00; 7.45; 10.30; 11.20; 12.15; 12.50; 19.05; 20.00; 20.30; 21.50.

MARȚI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 14.35; 17.30; 20.40; programul II: 6.45; 9.35; 11.00; 14.05; 17.05; 21.50. Muzică ușoară și de dans: programul I: 7.35; 8.30; 9.03; 11.05; 12.00; 13.30; 15.40; 16.15; 17.45; 20.05; 21.00; 22.40; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.00; 7.45; 10.30; 11.30; 12.18; 13.15; 15.00; 19.05; 20.50; 22.00; 22.50.

MIERCURI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 11.05; 12.30; 14.40; 17.30; 20.40; programul II: 6.45; 9.35; 14.05; 15.20; 17.05. Muzică ușoară și de dans: programul I: 7.35; 8.30; 9.03; 12.00; 13.30; 15.30; 16.30; 20.05; 22.45; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.00; 7.45; 10.35; 11.30; 12.30; 15.04; 19.05; 22.45.

JOI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 14.40; 20.40; programul II: 6.45; 9.35; 11.00; 14.05; 19.05. Muzică ușoară și de dans: programul I: 7.35; 8.30; 9.03; 11.05; 12.00; 15.25; 16.30; 20.05; 21.00; 22.30; 23.00; 0.03—6.00;

VINERI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 16.30; 20.40; programul II: 6.45; 9.35; 12.15; 14.05; 17.05. Muzică ușoară și de dans: programul I: 7.35; 8.30; 9.03; 11.05; 12.00; 13.30; 15.30; 16.30; 20.05; 22.45; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.00; 7.45; 10.05; 11.30; 12.30; 15.20; 17.50; 19.05; 22.30; 23.05.

SÎMBĂȚĂ: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 12.30; 17.30; 20.45; programul II: 6.45; 9.15; 10.30; 12.18; 17.05; 19.30; 22.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 7.35; 8.30; 9.03; 11.05; 12.00; 13.30; 17.45; 20.05; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.00; 7.45; 10.05; 11.30; 12.30; 15.20; 17.50; 19.05; 22.30; 23.05.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ: PROGRAMUL I: 8.30 — Cravatele roșii; 10.00 — VIAȚA SATULUI: Din cuprins: ● Sint posibile azi producțiile anului 1975? Da, faptele vorbesc. Doi vecini: Stoicănăști — Seaca (un hotar peste care experiența valoroasă nu poate trece) ● Pentru că noi, cei mulți, ne-am unit... Deschizătorii de drum. Familii care au semnat primele cereri de înscriere în cooperativa agricolă ● Carnet științific pentru agricultori. Astăzi, despre tehnologia noi în agricultură ● Imperativul zilei în agricultură: Semănatul culturilor din urgența I ● Acțiuni de îmbunătățiri funciare ● Pe plaiuri teleormănene. Cîntece și dansuri populare; 11.10 — Să înțelegem muzica; 12.00 — De strajă Patriei; 12.30 — Emisiune în limba maghiară; 14.00 — Tele-sport. **FOTBAL:** Steagul Roșu—Dinamo București (Divizia A) ● Campionatele mondiale de patină artistică; 16.50 Film serial: „Planeta gigantilor”; 17.40 — Cîntare Patriei. 18.50 — Solidarii cu lupta poporului vietnamez; 19.00 — Evocări din anii de lupte (50 de ani de la crearea Uniunii Tineretului Comunist); 19.15 — Avanspremieră; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNAL; 20.00 — Reportajul săptămîinii; 20.20 — Film artistic: „Expusul colonelului von Rvan”; 22.10 — Emisiune de divertisment; 22.50 — TELEJURNAL. **SPORT. PROGRAMUL II:** 12.30 — Promenada duminicală; 20.00 — Teatru liric: „Logodnicul din lună”; 21.25 — Agenda; 21.35 — Săptămîna culturală bucuresteană; 21.50 — Din lumea științei; 22.10 — Film serial: „Invadatorii” (reluare).

LUNI: PROGRAMUL I: 16.30—17.00 — Curs de limba rusă. Lecția a 7-a — reluare; 17.40 — La volan — emisiune pentru conducătorii auto; 18.00 — Căminul; 18.45 — Scena. Emisiune de actualitate și critică teatrală; 19.10 — Noutăți

cultural-artistice; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNAL; 20.10 — Reflector; 20.25 — Teatru folclor: „Mușatinii”; 21.25 — Steaua fără nume (Emisiune-concurs de muzică ușoară); 22.30 — 24 DE ORE; 22.45 — Contraste în lumea capitalului; **PROGRAMUL II:** 20.00 — Cippolino. Desen animat pentru copii; 20.30 — Agenda; 20.40 — Romantic-Club; 21.30 — Film serial: „Drum fără întoarcere” (III). O producție a studiourilor sovietice; 22.40 — Cronica literară.

MARȚI: PROGRAMUL I: 9.00 — Telex; 9.05 — Tele-scoală; 10.00 — Curs de limba rusă. Lecția a 8-a; 10.30 — Căminul (reluare); 11.15 — Film serial: Patru tanchiști și un ciine” VII (reluare); 12.10 — TELEJURNAL; 16.30—17.00 — Curs de limba franceză. Lecția a 7-a — reluare; 17.30 — Steaua polară; 18.20 — Întrebări și răspunsuri; 18.50 — Interpreți și rolurile lor; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNAL; 20.00 — Seară de teatru: „Cei din urmă” de Maxim Gorki; 21.55 — Vedete ale muzicii ușoare; 22.15 — Teleglob — Zair; 22.35 — 24 DE ORE. **PROGRAMUL II:** 20.00 — Telectimateca pentru copii și tineret: „Tinerete fără bătrînețe”; 21.30 — Agenda; 21.40 — Luminele rampei; 22.10 — Telex tehnico-științific; 22.20 — Emisiune de divertisment (reluare).

MIERCURI: PROGRAMUL I: 9.00 — Telex; 9.05 — Teleglob (reluare) — Zair; 9.25 — Desen animat; 9.40 — Reportajul săptămîinii (reluare); 10.00 — Curs de limba franceză. Lecția a 8-a; 10.30 — Întrebări și răspunsuri (reluare); 11.00 — Tele-cinematoca pentru copii și tineret (reluare); 12.30 — TELEJURNAL; 15.30 — Tele-scoală; 16.30—17.00 — Curs de limba engleză. Lecția a 7-a (reluare); 17.35 — O viață pentru o idee: PASTEUR (I); 18.00 — TIMP ȘI ANOTIMP ÎN AGRICULTURĂ: ● La zi — pe ogoare. Semănatul mazării, borceașului, sfeclei de zahăr (știri și reportaje din județele țării) ● Zootehnia — ce este, ce trebuie să fie? Respectarea rațiilor furajere — condiție de bază pentru realizarea producțiilor planificate ● Noutăți științifice și tehnice; 18.30 — Vetre folclorice: PLAURI OL-TENEȘTI; 18.55 — Zambia — reportaj filmat; 19.15 — Tragerea pronooexpres; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNAL; 20.05 — Telectimateca: Walt Disney; 20.55 — FOTBAL: Bayern München—Steaua; 22.45 — 24 DE ORE; **PROGRAMUL II:** 20.00 — Refrene fără vîrstă; 20.25 — Agenda; 20.35 — Medalion coral: Gheorghe Cucu; 20.55 — Cluburi sportive, bucurestene; 21.15 — Marile muzee ale lumii: ERMITAJ; 21.30 — Film serial: „Patru tanchiști și un ciine” (XIX).

JOI: PROGRAMUL I: 9.00 — Telex; 9.05 — Desene animate; 9.15 — Ritm, tinerete, dans (reluare); 10.00 — Curs de limba engleză. Lecția a 8-a; 10.30 — Vetre folclorice (reluare); 11.35 — Reportaj filmat: Zambia (reluare); 12.15 — TELEJURNAL; 16.30—17.00 — Curs de limba germană. Lecția a 7-a (reluare); 17.30 — Emisiune în limba maghiară; 18.30 — Confruntări; 19.00 — Melodiile serii; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNAL; 20.00 — Reflector; 20.15 — Tinerii despre ei înșiși; 20.50 — Pagini de umor: Medalion Mack Sennett; 21.40 — Panoramic științific; 22.20 — Film documentar; 22.35 — 24 DE ORE. **PROGRAMUL II:** 20.00 — Concertul Orchestrei Simfonice a Radioteleviziunii; 20.45 — Desene animate; 20.55 — Agenda; 21.05 — Film serial: „Planeta gigantilor” (reluare); 21.55 — Melodii nocturne; 22.25 — Cărți și idei.

VINERI: PROGRAMUL I: 9.00 — Telex; 9.05 — Panoramic științific (reluare); 9.45 — Muzică populară (reluare); 10.00 — Curs de limba germană. Lecția a 8-a; 10.30 — Film serial: „Sebastien și secretul epavei”; 11.00 — Pagini de umor (reluare); 11.50 — Microrecital Dova; 12.00 — TELEJURNAL; 15.30—16.30 — Tele-scoală; 17.35 — Prietenii lui Așchită. Emisiune pentru copii; 18.00 — Emisiune literară; 18.35 — Stop-cadru; 19.00 — Oameni și fapte; 19.15 — Tragerea loto; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNAL; 20.00 — Pentru sănătatea dv.; 20.15 — Film artistic: „Nebunul din laborator nr. 4”. Premieră TV; 21.35 — Drumuri în istorie; 21.50 — Interpretul săptămîinii: Irina Loghin; 22.10 — 24 DE ORE; 22.30 — Campionatul mondial de hochei pe gheață. Grupa B — ROMANIA—FRANȚA. **PROGRAMUL II:** 20.00 — Desene animate pentru copii; 20.15 — Biblioteca pentru toți; 21.00 — Agenda; 21.10 — Scene celebre din opera „Faust”; 21.35 — Viața economică a Capitalei; 21.55 — Film documentar; 22.15 — Dans și muzică de pretutindeni.

SÎMBĂȚĂ: PROGRAMUL I: 9.00 — Telex; 9.05 — Film serial: „Doamna din Genova” (VI); 9.45 — De vorbă cu gospodinele; 10.00 — Tele-enciclopedia (reluare); 10.45 — Biblioteca pentru toți (reluare); 11.20 — Cîntă Mireille Mathieu; 11.45 — Emisiune de educație sanitară; 12.00 — TELEJURNAL; 16.30 — Emisiune în limba germană; 18.15 — Ritm, tinerete, dans; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNAL; 20.10 — Avanspremieră; 20.15 — Tele-enciclopedia; 21.00 — Film serial: „Invadatorii”; 21.50 — Emisiune de divertisment; 22.30 — TELEJURNAL; 22.45 — Campionatul mondial de hochei pe gheață. Grupa B: Romania—Iugoslavia. **PROGRAMUL II:** 16.30 — Ansambluri folclorice; 17.00 — Reportaj bucurestean; 17.15 — Film artistic: „Cas-telul condamnaților”; 18.50 — Agenda; 19.00 — Pagini muzicale de mare popularitate.

MEDICI VETERINARI ȘI TEHNICIENI DIN ÎNTREPRINDERILE AGRICOLE DE STAT, CIRCUMSCRIȚII SANITAR-VETERINARE, COMPLEXE ȘI ASOCIAȚII INTERCOOPERATISTE DE CREȘTEREA ȘI ÎNGRĂȘAREA TAURINELOR, PORCINELOR, OVINELOR ȘI PĂSĂRILOR!

Puteți solicita de la filialele interjudețene ale Întreprinderii de aprovizionare cu produse de uz zoo-veterinar — D.G.A.T.M., următoarele **MEDICAMENTE NOI** introduse în terapeutică sanitar-veterinară:

AMPICILINA SODICA — injectabilă

Ampicilina este o penicilină semisintetică, avînd acțiune bactericidă.

Indicații tehnice:

Acționează ca bactericid contra germeilor gram pozitivi și gram negativi.

Ampicilina injectabilă se recomandă în:

- infecții urinare cu germeni gram negativi, în special cu E. Coli;
- infecții respiratorii (pneumonii, bronșectazii);
- infecții intestinale provocate de E. Coli și Salmonellae;
- infecții septicemice.

Dozele de administrare sînt cele indicate prin instrucțiunile de folosire care însoțesc produsul.

Mod de prezentare:

Se livrează în flacoane cu 250 și 500 g. ampicilină injectabilă.

METICILINA — injectabilă

Meticilina este o penicilină de sinteză, avînd spectrul antimicrobian asemănător cu cel al penicilinei G, cu deosebire că este activă și față de stafilococii penicilino-positivi.

INDICAȚII TEHNICE:

Meticilina se utilizează în abcese, flegmoane, pneumopatii microbiene, enterite, infecții ale plăgilor, septicemii.

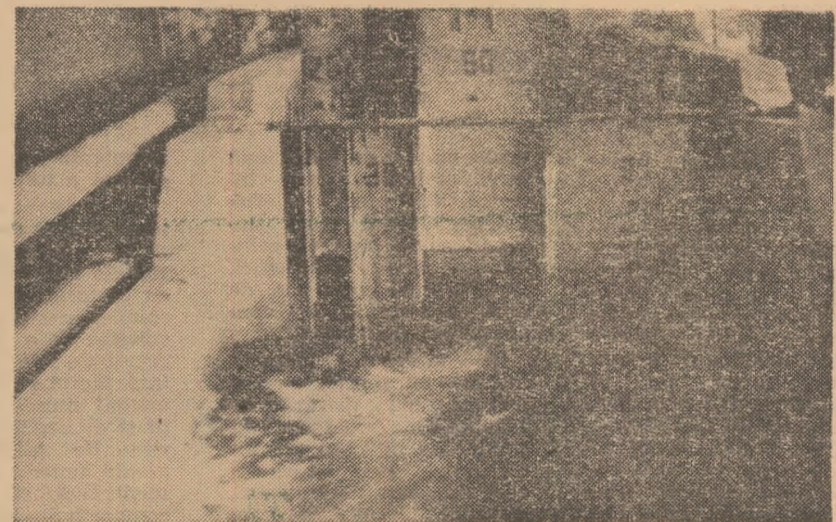
Dozele de administrare sînt cele indicate de instrucțiunile de folosire care însoțesc produsul.

Mod de prezentare:

Meticilina injectabilă se prezintă în flacoane de 1 g.

Noutăți de la Centrala industrială de fabricații, reparații și montaj în agricultură

DEVERSOARE CU MASCĂ

Deversoarele cu mască sînt dispozitive de reglare și măsurare a apei și se folosesc în special pe canalele din sistemul de irigație.

Deversoarele cu mască se fabrică în două variante: deversoare de capacitate mică: tipurile X₁, X₂, XX₁ și XX₂ și deversoare de mare capacitate: tipurile L₁, L₂, C₁ și C₂.

Datorită efectului de contracție pe care-l realizează peretele vertical cu contur frînt numit mască, amplasat în zona unui deversor, debitul orificiului astfel rezultat variază în limite foarte strînse în raport cu nivelul apei în amonte. Condiția de bază a quasi-constanței debitului este neînecarea orificiului.

Se poate mări diapazonul de variație a nivelului apei în amonte la un debit quasi-constant, dacă în loc de o mască se amplasează două măsuri.

Notățiile X, XX, L și C corespund la debitele nominale specifice de 10 l/s și 20 l/s și respectiv 750 l/s și 2300 l/s iar indicii 1 și 2 corespund cazului în care dispozitivele sînt înzestrate cu o mască sau cu două măsuri.

Dispozitivele sînt concepute a funcționa în baterie, cu posibilitatea de fracționare a debitului, în vederea satisfacerii cerințelor impuse de practică de a dispune de debite diferite în diferite perioade ale anului.

Deversoarele cu mască sînt executate din tablă de 4 mm grosime. Vanele sînt executate din tablă de 3 mm și sînt prevăzute cu nervuri de rigidizare, două pentru deschiderile mari și una pentru deschiderile mici.

Etașarea vanetelor se realizează prin atașarea unor garnituri pe marginile laterale sub formă de buclă, confecționate din cauciuc. La baza vanetelor mici etașarea se realizează metal pe metal iar la vanetele mari cu bandă de cauciuc.

Deversoarele cu mască se execută de Uzina de fabricații, reparații și montaj în agricultură din Năvodari, județul Constanța.

AGRICULTURA PE GLOB

ORIZONTURI

CULTURA IRIGATĂ A FLORII-SOARELUI

Cotidianul sovietic „Selskaia Jizni” a publicat recent un amplu articol consacrat tehnologiei cultivării florii-soarelui în condiții de irigare. Reproducem, în cele ce urmează, extrase din acest articol semnat de academicianul V. Pustovoi și colaboratorii săi.

Cercetările efectuate în regiunile Kuibișev și Saratov, în zona de stepă din nordul ținutului Krasnodar, în regiunea Rostov și în sudul Ucrainei, demonstrează că producția de floarea-soarelui, în condiții de regim rațional de irigare, poate fi mărită de 2—2,5 ori, iar în anii secetoși, de 3 pînă la 6 ori.

Se poate afirma că există foarte puține culturi care răsplătesc așa de bine, prin producție, cheltuielile legate de irigație, ca floarea-soarelui. Producția de ulei vegetal la hectar crește cu 6—9 chintale, iar proteina vegetală, de calitate superioară, cu 2,1—3,2 chintale.

Pe terenurile irigate, în condițiile unui regim rațional de irigare și ale folosirii îngrășămintelor, se pot obține recolte stabile de floarea-soarelui la nivel de 28—30 de chintale la hectar și chiar mai mult.

Umiditatea în stratul de sol de 1 metru trebuie să fie mai puțin de 70% din capacitatea completă de cimp pentru apă, pînă în momentul înfloririi plantelor, și de minimum 80% în faza de înflorire și de umplere a semințelor. De regulă, pe fondul udărilor de aprovizionare (udarea profundă, artificială sau naturală a solului) sînt necesare una pînă la trei udări, a cîte 600—700 metri cubi de apă la hectar în perioada de vegetație.

În funcție de relief, udările se fac pe brazde, sau prin aspersiune. Pe terenurile în pantă lină, sînt de preferat udările pe brazde, întrucît în cazul acesto-

ra pot fi aplicate norme mai mari, iar apa poate fi mai bine utilizată.

În condițiile de irigare, durata perioadei de vegetație la floarea-soarelui se mărește cu una pînă la două săptămîni, formîndu-se totodată și plantele cu un port mai înalt. De aceea, soiurile noi, create pentru condițiile de irigație, trebuie să fie scunde și să aibă perioada de vegetație scurtă. La institutul nostru — specializat în domeniul culturii plantelor leguminoase ameliorarea în această direcție se face cu succes, prin metoda de hibridare interspecifică, creîndu-se soiuri care posedă imunitate complexă față de o serie întregă de boli primejdioase — sclerotinie, verticiloza, rugina etc.

Cel mai bine este ca floarea-soarelui să fie amplasată în asolamente cu culturi irigate de legume și furaje, cu o rotație de 7—10 ani. Folosind apa din zonele adînci ale solului, floarea-soarelui îmbunătățește în mod vizibil regimul hidrologic. Pentru înlăturarea pericolului de înmălținare parțială și salinizare a terenurilor, paralel cu aplicarea unui sistem rațional de udare (fără excese) și paralel cu amenajarea drenajului, trebuie să fie introduse în asolamente culturi cu înrădăcinare adîncă, ca lucerna și floarea-soarelui.

Eficiența culturii florii-soarelui pe terenurile irigate depinde în multe privințe de nivelul agrotehnic. O mare rezervă pentru ridicarea productivității ei o constituie îngrășămintele. Ele tre-

buie să fie aplicate în cantități de 1,5—2 ori mai mari decît pe terenurile neirigate. Așa cum arată loturile experimentale, eficiența îngrășămintelor în condițiile de irigație crește de 2—3 ori. Dacă aplicarea dozei obișnuite de îngrășămintă (40—45) kg azot și 40—60 kg fosfor la 1 ha dă un spor de producție de 1,5—2,2 chintale la hectar, în condiții de irigare aceeași doză asigură creșterea producției cu 3—4 chintale/ha. În condițiile agriculturii irigate, rezultate bune dă, de asemenea, aplicarea fracționată a îngrășămintelor, cînd o parte din ele se aplică fațial împreună cu apa de irigare.

Pe terenurile irigate, combaterea buruienilor devine mai anevoioasă. Pentru distrugerea lor metodele agrotehnice trebuie să fie combinate cu cele chimice. Înainte de semănatul florii-soarelui, buruienile anuale care răsar timpuriu pot fi distruse prin lucrarea solului cu cultivatorul înainte de semănat, iar cele ce apar înainte de răsărirea culturii sau după răsărirea ei — prin grăpare sau prin prășitul intervalor dintre rînduri. Preparatul „Treflan” s-a dovedit un erbicid foarte eficient la cultura de floarea-soarelui. Aplicarea lui în doza de două kilograme substanță activă la 1 ha o dată cu însemînțarea, sau imediat după aceasta, însoțită de amestecarea imediată și minuțioasă a preparatului cu solul, poate reduce considerabil gradul de îmburuienire a culturilor de floarea-soarelui, reducînd și cheltuielile pentru întreținerea acestora.

Pe terenurile irigate, desimea optimă a culturilor trebuie și ea să fie alta. Dacă pe terenurile neirigate din regiunile secetoase și semiseceetoase, la un hectar, trebuie să avem cîte 20—30 mii de plante, pe terenurile irigate, în toate regiunile, trebuie să fie lăsate cîte 50—60 mii de plante. În cazul semănatului în cuiburi dispuse la 70x70 cm, în fiecare cuib trebuie să fie lăsate cîte trei plante, iar în cazul semănatului bob cu bob la distanța dintre rînduri de 70 cm — cîte patru plante la un metru liniar.

O NOUA EDIȚIE A TIRGULUI DE LA LEIPZIG

Sîmbătă seara, în cadrul unei ședințe festive, a fost inaugurat tradiționalul Tîrg internațional de la Leipzig.

Au participat numeroase delegații oficiale, printre care și delegația guvernamentală română condusă de Mihai Marinescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

Ediția de primăvară (12 — 21 martie) a Tîrgului de la Leipzig se desfășoară sub deviza „Pentru comerț mondial neîngrădit și pentru progres tehnic”. La această prestigioasă manifestare economică internațională participă peste 9 000 de expozanți din aproximativ 60 de țări. În tradiționalul oraș al tîrgurilor din R. D. Germană sînt prezente vizitatori — specialiști, oameni de afaceri etc. — din peste 80 de țări.

Un loc important în cadrul expoziției îl ocupă țările socialiste, a căror produse prezentate reflectă creșterea forței lor economice, extinderea și diversificarea economiilor lor naționale.

Țara noastră are o suprafață de expunere de 2 400 m.p., ceea ce reflectă dezvoltarea schimburilor economice dintre România și R. D. Germană, care a crescut într-un ritm rapid în ultimii ani. Participînd pentru a 40-a oară la Tîrgul de la Leipzig, România expune în principal produse ale ramurilor industriale, între care și tractoare și mașini agricole. De asemenea, întreprinderile de comerț exterior „Frucoexport” și „Prodeexport” prezintă oferta lor de produse alimentare și delicatose.

În cadrul programului de manifestări tehnico-științifice ce se organizează pentru participarea la tîrg se numără și sesiunea de specialitate „Mecanizarea și depozitarea recoltei de cereale”.

TRACTOARE ROMĂNEȘTI PENTRU CHILE

În capitala chiliană a fost semnat un contract pe baza căruia România va livra Republicii Chile un număr important de tractoare și pluguri.

Cu prilejul solemnității semnării contractului, ministrul chilian al agriculturii, Jacques Chonchol, a subliniat însemnătatea acestui import de tractoare și livrarea lor promptă pentru creșterea și modernizarea producției agricole, unul dintre obiectivele principale ale politicii guvernului Unității Populare. Tractoarele și plugurile românești vor contribui la creșterea parcului de mașini care lucrează pe terenurile pe care s-a aplicat reforma agrară. Acest sector are, în prezent, numai 3 000 de tractoare, în timp ce sectorul particular dispune de 15 000, a spus ministrul.

Presa chiliană publică relatări largi în legătură cu acest eveniment. Ziarul „La Nacion” semnalează că tractoarele românești vor contribui la materializarea eforturilor de extindere cu 200 000 de hectare a terenurilor cultivate. Se menționează, de asemenea, asistența tehnică ce va fi acordată de România și faptul că un grup de tehnicieni chilieni se vor specializa în România.

PREA MULTĂ PROTEINĂ ÎN HRANA GÂINILOR ?

Experiențele efectuate la Universitatea din Wisconsin (S.U.A.) au relevat că unele rații destinate gîinilor tinere conțin prea multe proteine. O rație cu 12% proteine a dat aceleași rezultate (spor de greutate și capacitate de ouare) ca și o rație cu conținut mai ridicat de proteine.

Rezultate analoge au fost obținute și în cursul unor cercetări întreprinse de o societate avicolă din St. Louis. De notat că programul de hrănire a păsărilor, alcătuit de această societate, se bazează pe o balanță corectă a aminoacizilor.

Ipoteze, cercetări, rezultate

Cum „simt” plantele gravitația ?

Atracția gravitațională sau geotropismul este indispensabilă supraviețuirii plantelor, dar se pune întrebarea, cum percep ele această atracție ?

După părerea unor oameni de știință, între care profesorul Audus de la Colegiul Bedford din Londra, cel puțin la plantele care dispun de o organizare superioară, detecția gravitației este asigurată de organe asemănătoare celor cu care sînt înzestrate anumite crustacee. Într-adevăr, aceste viețuitoare marine au un simț al atracției datorită unor organe pe care oamenii de știință le-au numit statociste. Acestea sînt niște minuscule bășici sferice pe care crustaceul le umple în parte cu nisip. În timpul deplasării prin apă, animalul se înclină într-o parte sau în alta, iar grăunțele de nisip se rostogolesc urmînd această mișcare și se adună cînd pe un perete interior al bășicii cînd pe altul. Nervii care au terminații acolo transmit stimulul la creier care stabilește în acest fel poziția animalului.

În cursul experiențelor efectuate, a fost demonstrat, în chip concludent, faptul că acest sistem are „misiunea” de a asigura perceperea atracției terestre, simț care este necesar animalului pentru a se deplasa. Nisipul a fost înlocuit cu pilitură de fier. Apropriind un magnet, animalul este pus în situația de a nu mai ști în ce direcție înoată.

De cîtăva vreme, botaniștii au început să creadă că, în organismul plantelor în curs de creștere, există grăunțe de amidon care îndeplinesc un rol asemănător cu cel al nisipului la crustacee. Aceste formațiuni de amidon, numite statolite, apar foarte net în zonele de creștere ale tulpinii și rădăcinii,

acolo unde se face mai mult simțită atracția terestră. Este posibil — afirmă cercetătorii — că, lovindu-se de pereții celulei, sub efectul gravitației, statolitele să constituie, de fapt, receptorii de care planta are nevoie.

În continuarea ipotezei, oamenii de știință presupun că, pe măsură ce grăunțele de amidon se acumulează pe unul sau altul dintre pereții celulei vegetale, ele stimulează, probabil, producerea unui hormon vegetal, care accelerează creșterea într-o direcție sau alta a tulpinii și a rădăcinii, astfel curbura plantelor să se mențină în limite convenabile.

Pentru a explica acest sistem, profesorul Audus a realizat o machetă formată dintr-o cutie de material plastic, conținînd granule tot din material plastic, ce reprezintă statolitele și care plutesc într-un ulei viscos, a cărui densitate este puțin mai mică decît cea a granulelor. El îndeplinește rolul protoplasmului în care plutesc statolitele. Cu ajutorul acestei machete, cercetătorul explică modul în care diversele grade de înclinare determină deplasarea grăunțelor care se acumulează pe pereții celulei în moduri diferite, constituind astfel stimuli de importanță variabilă. Aceștia determină producția corespunzătoare de hormoni de creștere care, după cum s-a arătat, in-

fluentează curbura rădăcinii și a tulpinii.

În sprijinul acestei ipoteze, există dovezi recente. Astfel, plante la care statolitele au fost dizolvate cu ajutorul unor substanțe chimice și-au pierdut facultatea de a reacționa la gravitație. Se semnaleză însă faptul că există un anumit număr de excepții și de probleme nelămurite. De pildă, anumite plante suportă acest tratament fără să... le pese, comportîndu-se normal. Altele, care cresc orizontal pe copaci, au dovedit că sînt foarte sensibile la ast-

fel de probe dar... nu sintetizează amidon.

Concluzia oamenilor de știință în fața acestor nepotriviri este aceea că, în lumea vegetală, ca și în lumea animală, organisme posedă sisteme diferite de percepere a gravitației. În momentul în care mecanismele geotropismului vor putea fi binecunoscute, vor deveni posibile aplicații practice foarte folositoare plantelor cultivate. Iată un exemplu. Un fungicid chimic capabil să atace geotropismul unei ciuperci ar permite distrugerea acesteia fără să afecteze simțul gravitației de care dispune planta agricolă. Numai un asemenea rezultat — în măsura în care este scontat cu seriozitate — ar fi suficient pentru a da impuls cercetărilor privitoare la raporturile plantelor cu atracția universală, raport care ar putea deveni, într-o zi, o adevărată unealtă agricolă.

Sava DOREANU

Recent a avut loc în Berlinul Occidental o reuniune științifică internațională consacrată medicinei veterinare tropicale. Ea s-a bucurat de participarea a numeroși specialiști din țările Africii

